

പി. കൃ. ശങ്കരൻ
പി. കൃ. ശങ്കരൻ
1897

உ
ஓம் துஷெப்பிரம்மமோ நமஃ.

பரிபூரண நந்தபோதம்.

நேவைப்பதியேனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த

பிரமபன்

சா. அப்பாவுபிள்ளையாகிய

குமரகுருதாசர் அவர்களால்

அருளியது

இஃது

திருமூலாமஃபிலேழுநதருளிய

ஞானசுந்தரசுவாமியினி னெவ்வியவாகுத்தது னொருவராகி

மண்ணிப்பாங்கம்

அப்பாதுரைமுதலியார் வெண்பொருளென்படி

செனவே.

மகோனமணிவினச் சீருயிர் அச்சுக்கூடத்திற்

புதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி

1897.

சீ. ம.
சூப்பிரமணியம்
முகவுரை

அனந்தமுதத சிததுருவாகியபதி . அனந்தமுதத சிதது
ருவாகிய பசுக்களிடத்துக் கருணையிருந்தவாறு பொதுநூலா
ததிருவாயமலாநதருளிய வேதநகடகுப் பாஷியமாக விளங்
குஞ் சிறப்புநூல்களாகிய ஆகமங்களின் சாரமானசிவஞான
பொதமாதி மெய்கண்டசாதநிரங்களுளவை இலக்கிய விலக
ணங்க ணனகுதோநத விததுவானகளுக்கும் எளிதாக விள
ங்க விரிநதுகிடத்தலின் அவ்வரிய சாதநிரங்களின் உண்மை
யை எளிதிறறேர, திருவிராமேசகரத்தினையடுத்த பாம்பனி
லெழுந்தருளியிருக்கும் துமாதுநாச ஞானஞ் சிவானுபூதிமா
னஞ்ஞவா சோபானககிரமமாக விநுலில சந்தீடெழுவுவன
வன வினாகளுக்கும் சற்குரு விடை யளிகளும் விதமாக, வஸ
துகிச்சயம், மூர்த்திபேத நிராதனம், கன்மத்திரயவாசங்கக
வொத்து முதலியவடங்கிய பதிபசுபாச யதார்த்தவிளக்கத்தி
ன்க காதலாமலகம்போற்காட்டி, இடை யிடையே முக்கூற
றுப் புறச்சமயங்களில் முக்கியமானவற்றைப் பூவபட்சஞ்
செய்து, துறவறவிளக்கத்தினைப் பறபலவுபாயங்களாற்சூறிப்
பிரபுணந்தபோதமெனப் பிப்பாயுட்டினா

இச்சாதநிரத்தி னருமையினைக்கண்ட சிலவடியார்கள்
புகழையசசிடமி வெளிப்படுத்தின மிகவுலோகோபகாரமா
ருக்குமெனப் பனமுறை கெட்டுக்கொள்ள வவாகள வே
ண்டுகொளுக்கியைநது இதனைமுதலில் மூலருபமாகவுங் கரு
ன்மொழிகட் குரையசாநியுடனும் வெளிப்படுத்தினேன.
மிகுரத்திலீ விரிவுரையுடன வெளிப்படுத்த வுத்தேசமுணம்.

இங்ஙனம்,

மண்ணிப்பாக்கம் - அப்பாதுரைமுதலியார்.

பு ர க ட ன ம்.

—o—o—o—

இந்நூலாசிரியருளிய நூல்களில் இதுவரையச்சிட்டு ருகதிர புத்தகங்களை அடியிற் கண்ட விலையை அடியிற் கண்டவா ளளிட்டு செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வாலியூபேயபில போஸடினு மனுப்பப்படும். தபாறகூலிபிரத்தியேகம்.

ரூ அ. பை

க. பரிபூரணந்தபோதம் புத்தகம்	க-க்கு	0—4—0
உ. தகராலயரகசியம் ஷே	க-க்கு	0—2—0
ங. கந்தா ஒவியலகதாதிபுரு குப்பிரம வருட்பதனம் ஷே	க-க்கு	0—1—0

இவைகளைச் சென்னை, சேரங்கபட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியாரா வீதி உஅ-வது வீட்டிலிருக்கும் மனோனமணிவிலாச அச்சககூடத்திலாவா கொ-மாணிககமுதலியாரிடத்திலும், சென்னை குசசிலி கந்தசாமிகோ டியகோடிககதிததி ஷேயாராபுத்தகஷாப்பிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ச. சிவஞானதேசிகம் தமிழ்வசனம் க-வது வியாசம நட-படங்களுடன்புத்தக	க-க்கு	0—3—0
டு ஷே-உ-உ - வது வியாசங்கூடங்கியது புத்தகம்	க-க்கு	0—3—0

ஈ. சிவஞானதிபம் தமிழ்வசனம் பைண்டி வித்தியாசத்தரால்	அண-1-முதல 6-வவாககும்	
---	----------------------	--

எ. இராமசேதுமானமியம் ஷே வசனம் புத்தகம்	க-க்கு	0—4—0
---------------------------------------	--------	-------

அ. திருவலங்குறநிரட்டு முதற் கண்டத் தில ககக-பாட்டுமட்டும ஷே	க-க்கு	0—2—0
--	--------	-------

க. திருத்தொடையல் கூ-0-செய்யுள்ஷே	க-க்கு	0—0—9
----------------------------------	--------	-------

க0. சண்முகசகஸ்திரநாமம் தமிழ் ஷே	க-க்கு	0—3—0
---------------------------------	--------	-------

கக. அகரமுதிஷணமுககவசம் கூ-0- ஷே	க-க்கு	0—0—9
--------------------------------	--------	-------

கஉ- பரபரிபூணபஞ்சாமிரதவணணம் ஷே	க-க்கு	0—0—9
-------------------------------	--------	-------

இவைகளை பாம்பன்யல். டி. முத்தககருப்பின்னா யிடத்திலும், ஷே யூர் சா. அ. முருகையாபின்னா யிடத்திலும், சென்னை ஷே ம னோனமணிவிலாசம் அச்சககூடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உ
சிவமயம்.
சிறப்புப்பாயிரம்

இஃது

மதராஸ்தவான-புரரசு

அஷ்டாவதானம் சபாபீதிமுதலியாரவாகள மாணுக்கரும்,

சென்னைத்தொண்டைமண்டலங் கலவிச்சாலைத்

தமிழ்த்தலைமைப்பணடிதருமாகிய

திருமழிசை- வீரசிமமாசனமடம்

ஸ்ரீமஸ்ரீ - சாந்தலிங்கஸுவாமிசனாதினம்

வித்வான - சிவப்பிரகாசபரவர்களியற்றிய

ஏகத்தானெதுகையாளியப்பா.

பொன்னியற் சரோருக மனனிய நான்முகப்

பண்ணவ னருளுமிக் கண்ணகன் ஞாலத்

தோவறு வளஞ்சா ஓவலந தீவி

ஞென்பான் கண்டத் தின்பா னுயிரிய

பொறபமா சிழிய நெறபெனு மேருஷின்

தக்கணத் தனமவுறு மக்க ஞாயாககே

யுருவமுஞ் செயலு மருவுநல லுணவு

மாயுரு மொருநெறி யேயுரு தவாவ

ராற்றறு மிருவினைக் கேற்றவா நிலவிய

புண்ணியப் புடவியென் நெண்ணிவா னவரூன

வரதமும் விழைதரு பாசுமன டசுதினா

சிகழியா னந்த வத்துவாய ட' சிவம

மூல்கை யணுக்கட காவலி னருளவான
 சகலத் தீருவாயது திகழுற நிலங்கும்
 பொற்றளி யேழிரண் டிறறவெண் ணித்திலந
 திரைக்கையின முகநது கரைக்கணிற் கொழிக்கும்
 வைவையப் பெருநதி யுய்யப் புரந்த
 சென்மதி கடந்த நீணமதிற் பாண்டி
 நன்னாட டின்க னெநநாட் டீவரு
 மாவலிற் பராவ மேவிய தேவைப்
 புரமெனு மிராமேச சுரநகாக் கணித்தாயச
 சொனமாண் புறுபாம் பன்மா நகரிற்
 சிற்றயளி யுகள நறைவிரி வெண்டா
 மனா மலாச செலவித திருவுரு வெனவே
 யநதுற டவித்த செநதமிழக் கவிஞன
 அண்பரு ளீகை யினபுறு மொழுகக
 மின்னன வருவமென றுன்னுவோரா நாண
 வருவுற நமைந்தென வருசற குணவான
 மனா ணீழ லநநால வருக்கும்
 முப்பொ ருடீழறத தைப்பக ரிருவீரற
 கொண்டறி வுறுத்து மிண்டைச சடைமுடி
 நிறையவாக கநநாண் மறைமுதற் பொருளாம்
 பிரணவாத தம்புகல சரவனோற பவனருட்
 பெற்றவ னிருதாட் குற்றமெய் யன்பன்
 புத்தியே முதலாந் தததுவா திகளை
 வததுவொர் றுன்னி யவத்தையி னுறுவோரா

நித்தியா நாத வத்து வின்னிலே
 கத்துவம் பெறவொரு காட்டென் நின்றோன்
 காயடை யருந்தியைந தீயிடை வதிரதும்
 பறபல ரருந்தவ மூற்பயின் றறியாப
 பொருணிலை யனைத்து மருளற வுணர்ந்தோன்
 மறறும் பெரும்புகழ் முறறுற வமைந்தே
 மருவிய குமர குருபர தாசன
 நிகமா கமங்குள புகன்முப பொருளி
 னுணமை யனைத்தும் வன்மையி னுணராத்
 தன்னனு பவமிம டுன்னுயி ரடைவா
 ஞான மனபரி பூரண நாத
 போதசாத திரமீண் டோதுற வதனை
 வானளாரு சோலைத தேனிறு லினைபடுக
 கூனவொள வெளவாட டானுடைத திடவீழ்
 புதுமது வருந்திக் கசுமெனச சங்கினங்
 கண்ணுறுங் கமலத தன்னை நிலவி
 வன்மைப பலவுறு மண்ணிப பாகை
 செங்குவ னைத்தார தங்கிய மாரபன
 கங்கைமா நதிசூலோத துங்கமா லெனவே
 யிப்பார் புகழுறு ம்பபா துறாவே
 ளொன்ற யிரமா நின்றீண் டிலக
 மெச்சியே கவிவலோ ருச்சியிற கொள்ள
 விசசையி னுவந்தே யச்சிட் டளித்தன
 னததகு மெயநது லித்தரை யதனில
 வாழி வாழி வாழிவாழியவே.

இஃது

திருவருட்டிரகாச வள்ளலானொன்றும்
 சிதம்பரம் இராமலிங்கசுமாமிகள் மருகரும்,
 சமரசவேதசனமாக்கசங்கத்து வித்துவான்களுள் ஒருவரும்,
 சைவபுராணிகளுமாகிய

பொ. சுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

பன்னிருசோககழிநெடியடியாசிரிய விருத்தம்.

குருத்வமுறு பரிபூர ணாநத போதநூற

பெயருநா குறிக்கினென்றுங்

குறைவிலபொருள காட்டுமெந்நு பரிசொலுப சாக்கமே

கொண்டபூ ரணம்யாதெனி

னருளபக்க மாநநத் மின்பமே யதனபினுறு

மப்போத மறிவதாகு

மவ்விருசொல விட்டும் விடாதோங் கிலககளை

யுறும்பொருள விளக்கமாந்நற

நெருளோங்கு மப்பொருளி னுண்மைகண் டேநிதந்

திகழுண்மை யறிவின்பமே

[ற

திண்மையப் பொருடேர்ந்த மூர்த்தியருண் மூர்த்திசொ

பொருளின்ப நிவயமுறுநற

பருமணி யெனததிகழுங் குமரகுரு தாசநற

ப்ரமகுரு வைதீகர்சிற

பரிபூர ணாநத போதநூ றன்னையே

பாடினா ருலகுய்யவே.

நிறப்புப்பாயிரம்.

10

இஃது

முதலாவதாவது

சாஞ்சீபுரம் - சபாபதிமுதலியாரவர்கள் குமாரர்

கா - பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களியற்றிய

எழுசர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பததர்க் கிதிக்குற சேதுவைச் சார்ந்திலகு

பாம்பன்மா நகருண் மேவும்

வித்தகத் துரியநிலை கண்டுபா மாநந்த

வியனமிர் துண்டறிவு ருவமாஞ்

சித்தியுறு குமாருரு பாதாச மெய்யறிஞன்

செந்தமிழ்ப் பாவி னாற்செய்

முத்திவினை பரிபூர னாந்த போதமெனு

முறைபுகழ்ச் சொல்வ ரொவரே.

—o—o—o—

இஃது

இலக்கணக்கட்டு வித்துவசிரோமணி

தசாவதானம்-பேறை-ஜெகநாதபிள்ளையவாசன் மாணக்கரும்,

வாயிலாகாயனார் நேர்பரம்பரையில் வந்தவருமாகிய

அஷ்டாவதானம்

பூவை கவிபாணி சுந்தரமுதலியாரவர்களியற்றிய

இரட்டையறச்சர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

—o—o—o—

நிசம்பாசம் பசுபதியென் நெனவுள்கி ஞானநூ

னிலையைச் சூழ்ந்து

நீடகிலத் தேயடியர் கண்கூடாக் காண்டோறு
 நேரி லெயினு
 வுசித்முறும் பத்தியத்திற பரிபூர னூந்த
 முவப்பாச் சொறறு
 னுயர்சித்தாந் தப்பனுவல களுக்கிடுகோர் சோபான
 வுறவி யென்னுத்
 தசாதகு மாரனருட் சிவலிங்கம் பூசிக்கச்
 சாப நீதத
 தனித்தேவை யம்பதியின் ஞாங்கருள பாம்பனகா
 தக்க வைப்பாய்க
 னுலகிணற் யப்பாவு பிள்ளையென வவலூர்
 குலவி வாழ்த்துங்
 குஞ்சநுனினே ரறிவுடையோன்குமரகுரு பரதாசத்
 கோமான் றானே.

இம் து

சென்னைமுநகர்

அஷ்டாவதானம் வீராசாமிசெட்டியார்மருகா
 சூனை - அப்பன்செட்டியாரவர்களியற்றிய
 எண்ணெய்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

—o—o—o—

செங்கமலத் தடஞ்செறிசே துவினை யண்மித
 திகழ்பாம்ப னகராளன் சிறைவண் டார்க்குங்
 கொங்கலர்பூங் கடம்பனருட் பெற்றி லங்குங்
 குமரகுரு பரதாச சூக மாந்தர்

தங்குபரி பூரண நந்த போதச்
 சமரசசாத் திரம்புகல வதைக்கற் றந்தப்
 புங்கவரு மெய்ஞ்ஞான போத மேவிப்
 புலவனொனும் பெயாக்குறுதி புனைந்திட டாரால்.

இஃது

ஷடாந்த சமரசசுத்த

சகமார்க்கசுவகவித்வான்களுனொருவராகிய

வள்ளறபாக்கம் - சமரசபஜனை

ச. மு. கந்தசாமிப்பிள்ளையவர்களியற்றினார்.

எண்சாக்கழிகெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

—௦௦௦—

நானமறையா கமமுடிவின் வாய்மை யெல்லா
 நன்குணாநது ஞாலத்தோர் மோக்க மெய்த
 மேனமுறையிற சிவஞான கோசம் யாவும்
 விளம்புமுறை சுவானுபவ விளைவி னொருதே
 கான்மலிபூம் பொழிறசேது விற்பா லோர்சார்
 கஷின்பாம்ப, னகரிலருங் கருணை யாளன்
 வான்மலிசீர்ப் பரிபூரண நந்த போதம்
 வழங்கிமிகு புகழுறநீண் டிலங்கி னானல்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

வேதாந்தசித்தாந்தசமரசம்.

உ

ஓம்சரவணபகாயநமஃ

பரிபூரணநந்தபோதம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

சீரேறு நான்மறையுஞ் செப்பரிய தநதிரமு
மேரேறு நூலபலவு மேசறவே—நாரேர்
மிணாந்தா ருளத்திலில் கோங்கார தேவின்
றணநதா ளிணைநினேவாளு சார்நது

(க)

கலிவிருத்தம்

சததெ னசசொலுந் தாவில் சிவத்தினுஞ்
சித்தெ னசசொலுந் தேவி யிடத்தினும
புத்தி ரப்பெயர் பூண்டில காநநத
வதது வின்கழல் வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

(உ)

தூறப்பிரம்மவணக்கம்.

ஒன்றி ரண்டென வோதற் கிடங்கொடுத்
தொன்றி ரண்டென வோதொண மூகமாய்
நின்ற சஞ்சல நின்மல மாய்மினிர
பொன்றி டாங்குகப் பிர்மக்கைப் போர்வவாம்.

(ங)

அறசர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீருத்தம்.

காமம் வெகுளி மயக்கமெனக்
கழறு முக்குற றங்கடிநது
சாம் மறையின் சிரப்பொருளைச்
சங்கை யுறவே யுய்த்துணர்ந்த
சேம வறிஞர் பெறும்பேறுச
சிறியேற கருளுந் தெய்வதமா
யொமெய்ப் பொருளாங் குகப்பிரமந்
தன்னை யுள்ளத னுளவைப்பாடி.

(சு)

மரணஞ் சன்னங் குறுகாநஞ்
மஞ்சே ராக்கம் பெறுவானாயப்
பொருணன் கார்ந்த திருப்புகழ்தான்
புகன்ற வெந்தை யுருட் கடலா
மருண கிரியா எனத்தமாந்த
வகண்ட பெரிய குகப்பிரமப
புரண வடியை யெருஞ்ஞான்றும்
போற்றிப் பரவி வழிபடுவாம்.

(ரு)

பாமநுதவணக்கம்.

என்சர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீருத்தம்.

ஐந்துகுறிப் பதின்மூன்றை நீத்தி சண்டை
யகலாது சேர்த்தறவ ருணரக் காட்டி
யைந்துமுகத் தவற்கினிய தார வுண்மை
புன்றருளி யின்றெனையு மாண்டுளானாய்.

பைத்தாரார் கூச்சிரங்கொண் மொய்ம்பு துன்றும்
 9 பரமவடி விலங்கிடவே யட்டி கைக்கு
 மைந்தெனனுங் குமரகுரு வெனது தீர்த்தன்
 'மலரடியைப் பரசியிதை வழுத்த லுற்றென். (சு)

நூலநியகாரணம்.

அறசேர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

இக்கெனு மொழியைத் தானே யிரும்பஞ்ச தானா யென்று
 உக்கிய நினைவைப் போல ஞானது லோதித் தேயந்த [ஐன்
 பொக்காகள புகறுங் கூறறைக கணித்தானான் பொய்க்கா திங்
 றிக்கெலாஞ் சுடர விருத்த திருமுறை விளம்பா நின்றேன்(எ)

நாம்பாநள்.

முத்திய நூல்க ளென்று மொழியரு மறைக்கும் யாணர்த்
 தந்திரந தனக்கு முள்ள சமாசப பொருளைக் கூறி
 யுந்தமி லாத மோக்க மடைகின்ற மார்க்குமெல்லாஞ்
 சுந்தர மாக விர்த்தத் துகளினூல விளக்கா நிற்கும். (அ)

நூற்பயன்.

அங்கியை யணுகி னார்க்குக் குளிருமா வம்பன் மாறிக்
 கங்குலிற சென்ற ருக்குக் கதிரவன் ரேறறத் தாலே
 பங்கமா டிருட்டு மாய்ந்த பண்புபோ லிந்த நூலை
 மங்கிடா மதியாற் நேர்வூர் மனமய நீர்துய் வாரோ. (சு)

டி

பரிபூரணந்தபோதம்.

நூற்சிற்ப்பு

பலமலர் தோறுங் கள்ளைச் சிறையளி பருகு மாபோ ,
 லிலகுமெய்ஞ் ஞான நூல்கள் பலவுளு மெடுத்த சாரஞ்
 சொலுமுறை பொலிந்து நிறபச் சுருக்கமாய்ச் சொற்ற தாலே
 மலர்மடற் கைதை யாகா வகுளமென் றருகு மிந்தூல. (க0)

நூற்பெயரும் நூற்கதிகாரியும்.

ஷே வேறு.

சீர்பெற்ற சுருதிபதி யாகம பூராணமிரு
 தீக்ளாதி முறைகளோரற
 கோர்பெற்ற வுலகுலுள மக்களி லபேதநிலை
 யெய்தமுயல வார்த்துதுவப்
 போர்பெற றுறுங்களி விளக்கலா லீதுபரி
 பூராண நந்தபோதப் ,
 பேர்பெறற தாகுமிது பெத்தருட் டவிரம்
 பெருதறி வுளர்க்காருமே. (கக)

அவையடக்கம்.

ஷே வேறு.

இந்தூலுக் கறிவினிக னேசரைக்க வொவ்வாதுள்
 ஸோராய்ப்
 பன்னூலுந்தேரறிஞர் களும்பழுது பகரார்கள்
 பாலர் தாமுந்

தந்நேயத தந்தைமுனர் வழுவுடைய குதலைமொழி
 சாற்றுஞ் செவ்வி
 யின்னேறு மமுதமெனக் கொள்வார்க ளதுபோலு
 மிதையுங் கொள்வார். (கஉ)

ஆக்கியோன்பெயர்.

சமரநெடு வேற்றடக்கை வேந்தொலாந்
 தன்னடியைத் தாழ்ந்து போற்ற
 வமர்தவா வாழ்ததெடுபபப பெருஞ்சீர்த்திபு
 'பெருந்தையா யமர்கா குததன்
 மமதையிலா ரகம்போல வனைநததிருச்
 சேதுவிடை வயங்கு பாம்பன்
 குமாகுரு தாசனதைக் குயிறறினன்
 குமாகுரு தகவான் மன்னே. (கஉ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

க-வது பதிபகபாச யதார்த்தவிளக்கம்.

சுந்தீடன் வினாவுக்குச் சந்தருவிடைசொலத் தொடங்கல்.

எணசீக கழிகெழிலடி யாசிரியவிருததம்.

திருமலிந்த மகிதலததின் மனுக்க ஞள்ளே

சிறப்புடைய வொருமனுடன் முன்னே நோன்பாற்
கருமலிந்த பிறப்புநோய்க் கஞ்சி நல்ல

கல்வியொடு துவப்பேறு முதிர்நது மின்னு
மருண்மலிந்த வோரிறைவன் றன்னைக் காண்டெம்
மையபொழி லண்டநினை களையு மூத்தை

யுருமலிந்த வுயிர்களையுந் தந்தேஃ றோவ
ருதாத்தியென வக்குரவ னுவந்து கூடும்.

வஸ்துநிச்சயம்.

உட்கருவி புறக்கருவி யாகக் கூறு

முடம்பினுக்கு லோருயிளோ யிருத்தன் 'மான
மட்பொலிவி னுணிறுவு முலகுக் கெல்லா

மகத்தாய பரம்பொருளொன் னுளதே யஃது
நிட்களநி ராலம்ப நிருவி கா

நிரதிசய தத்துவமா யீறி லாத
கட்கருவிக் கெட்டாத வகண்ட ஞானக

ககனமென வேயெங்கு நிறைந்து நிற்கும்.

இப்பெரிய பரம்பொருட் கனாதி யென்று
 மீசுனென்றும் பரமபதி யென்று மியாருளு
 செப்பரிய பிரமமென்றுங் கடவு ளென்றுந்
 தேவனென்றும் பூமசிவ மென்று மொன்றை
 யொப்பிடற்கொ ணுதபு தெய்வ மென்று
 முணாவான பரமான்மா வென்று ஞான
 விப்பிராக ளகத்திலொளிர் சுப்ர மணிய
 மென்றுமினும் பலபேரும் விளங்கா நிற்கும் (ங)

ஒருதலத்திற் கனந்தம்பீ ரிருததல் போன்றவு
 வொருபொருட கே யளப்பிலாப பெயர்கள் காண்
 வருகையுட னிறுதியிலா வப்பொ ருட்கு
 மார்த்தாண்ட னுழியொளிபோ லருளொன றுண்தி
 பிரிதனிலா வவவருளுக் கபினை யென்றும்
 பிறங்குசிவ சத்தியென்று ஞான மென்றுங்
 கருதரிய சித்தென்றும் பலபே ராகக்
 கழறும்வகை தனையுடன் மகனே யோங்கி, (ச)

அப்பொருளை யகண்டமென றுவலுங் காலை
 யாருயிரு மாயையுந்தா மிருபப தெங்குன்
 செப்பிடுக வெனவினவுஞ் சங்கை பிங்கே
 செனிக்குமது தீருமா றுரைக்கக் கேட்டி
 தப்புடைய வக்கினிபோ லான்மீ வாண்டுச்
 சூடுபோற சிவந்தேச ழ்பாலுமாயை

அ

பரிபூரணந்தபேதம்.

யொப்புமுறை யாமிவற்றுட் சூடா யுள்ள
துளும்புறமும் பிரிவறவே செறியா நிற்கும். (ரு)

அக்கினியாத் தேசாகக கணிக்கி லந்த
வழலுக்குப் பூரணமெவ் வாறே பென்று
தர்க்கமிடு வார்க்குநீ நோக்குக் கெட்டாத
தாபிதமாஞ் சூடருவ மாத லாடே
சக்கதனுக் கெட்டினவை கனினு நீக்கந்
தானின்றி நிறைந்திருக்கு மச்சு முன்றி
யக்கினியு மதனொளியுந் துளங்கா திரத
வடைவாலே பூரணமென் றதிர்க்க லாமே. (சு)

பதிபகபாசங்கட்த வேதாகமாந்த வோப்பு.

அருவமெனு நிட்களம தன்றி யாது
மகண்டமென வமையாது சகள மான
வுருவனேததுங் கண்டமென ஷமைத நிண்ண
முரைத்தவழ லாதியொரு மூன்று மொன்றாய்
மருவியது போற்சிவந்தா னுள்ள வன்றே
வளருயிரு மாயையது முள்ள தாக
விருவகைக்கு மொவ்வுவதா லனாதி பென்றீண்
டியம்புவது சரதமென வுணர லாமால். (எ)

கயிறதனி லாவுதான் னேன்றல் போலக்
கனபிரம் மதின்முன் னிம் பொய்யென் றுலங்

* குசேததை.

கயிருன பிரமமது வுள்ள போழ்தே

காணவுள வரவான ஜகஜீ வேச

நியதிகளு முண்டென்று தேர்த லாலிந்

நேர்மைநவின் மறைபீறும் பதியு மாசா

ருயிரோடு பாசமு மனாதி யென்றே

யுணர்த்தாக மத்தியு மொன்றே யன்றே.

(அ)

ஆன்மாவக் கஞ்ஞான மனாதி யென்று

மதுதானே யவித்தையென்று மாயை யென்றும்

நான்மறையின் முடிவுரைப்ப தானு நன்கார்

ஞானநவி லாகமங்க ஞாயிர்க்க முக்காய்த்

தான்புகலு மலமதுதா னனாதி யென்றும்

தவிடுமியங் குரம்போல வுளதே யென்றும்

பான்மையுடை யம்மலமே மாயை யென்றும்

பாசமென்றுஞ் சொல்லானு மிரண்டு மொன்றே.

(ஆ)

சொற்றவிந்த மாயையையெயான் நிரண்டு மூன்றாய்ச்

சொலினாலும் விகற்பினிற் கருத்தொன் றேயாம்

பற்றுமல மாயையற்ற சுத்த வஸ்தாய்ப்

பசுவான வான்மாவைப் பகர்வே தார்த

முற்றறுநன் முத்தியினி லொக்கு மன்றி

முன்னுவலற் கொடுவாது நுவல்வ தென்றே

■ கருத்தொன்றே யாமென்றதை, இராஜதம், தாமதம், சாத்த விசமென்ற மூக்குணைகளையுங் குணமென்றே ஒன்றாய்ப் குறிப்பதேபோல அம்மூன்றுக்கும் மூலிதமாய்கருண்டு, அவையொன்றென்ற குமொவ்வுமென்றதாய்ப் பொருப்பித்தக

லற்றமற முடிவான தீர்ப்பைத் தானே
யாரம்ப மதினும்வைத் தறைந்த தன்றே.

(க௦)

அறிவுநிமிர் தேசிகனே முன்னஞ் சொன்ன
வக்கினியா மான்மாவிற சூடாந் தெய்வ
நிறுவிடுத லுளதாயி னென்றுக் கொவவு
கினைப்புறுதொண் டான்மாக்க ளாப்பி லாமற
செறிதலின லவறறுளந்த வேக தெய்வஞ்
சேர்ந்திருக்குஞ் சரதமதை விளக்கிப் பின்னும்
நிறைவான விபுவாக நின்ற நேரு

நெறியாகத் துலக்கியருள புரிதி மீன்றோ.

(க௧)

புருடவுடற காதாந் மாக வுள்ளும்
புறம்புநிறை வெள்ளிடையுங் காலும் போல
வுந்ருமருவு முயிர்கடொறு முள்ளீநக் குள்ளே
யுளபிரமந் தனையத ரான்மா வென்றும்
பெருவெளியாம் புறத்திலுள லுஸ்து தன்னைப்
பேசரிய பரப்பிரமம் பரமாண் மாவென்
றருமுறைகள் செல்லுமந்த விரண்டு மொன்றே
யண்டவெளி பிண்டவெளி யினையத தேனோ.

(க௨)

சச்சிதா நந்தபரப் பிரம்மந் தானே
சாக்கிரசொப் பனசமுத்தி களுக்கு னேனோ
யுச்சமுறு சாட்சியா யிருக்கும் போழ்தா
முணர்வாய சீவானீமா வந்த ரான்மா
நிச்சயமாம் பரமான்மா வென்று சின்னூ
னிகழ்த்துவதை பிண்டதீர்த்த சீல னோடே

பதிப்சபாசயதார்த்த விளக்கம்.

■ ■ ■

யச்சமறு முள்ளான்மா பரமான் மாவென்
முனுவைகட் கருததமிட்டுக் கொள்ளொ ண்தே. (கங)

முனருணத்த வககினிசு டொளியென் றுய
மூன்றும்விற் கிடைதோன்ற லறநுண் டோது
கனசிவமும் பசுபாசங் கஞமெச சார்பிற
காணுமெனக் கடாவவெனி லிடனிங் கிலலை
பெனையெனனி லனலாதி மூன்று மடடி
லெடுத்தபிர மாணத்தை யனாதி யாக
வுனலன்றி மேறபோக வொண்ணு தேறப
வுரைத்தளவி லுவமாணங் கொளலே ஞாயம். (கச)

கட்டையிலே களவனென்று சொல்கைக் கொண்டே
கனபிரம விலக்கணமெ ஷாமங் கோதற
சொட்டாது பிறவுமதற காநிக கடடை
யோதெனவு மரபன்று தீயாம் பூதஞ்
சுட்டின்றி நீர்வாயு காட்டத் துள்ளஞ்ஞ்
சூக்கமதா யிருந்தெங்கு நிறைவாய் மன்னுந்
திட்டமுடன் மேற்சொற்ற தேசந் தியுஞ்
சொர்திருக்கு மதிசூக்க மாக வன்றே. (கரு)

ஸ்ரீரத்திபேநநிசாதனம்.

சுலிநிலத்துறை.

ஐய வெந்தனிறை யெசொன வாறுய ரமல
தெய்வ மானதுரு விலகெனின் புறபல தேவர்

மெய்யி லங்கவுள ரொப்பதென் விளக்குதி யென்னுப்
பையி லங்குமடன் வினவின னாரியன் பன்னும். (க௯)

மங்கு புற்கலர்த மாசறுத் தாட்கொளு வாளை
நாங்கி ருத்தியமுன் செயப்படு மதிறபிர மாதி
யையங்க ருத்தர்களு மாவரவ் வைவரு மந்த
வங்க மற்றபிர மத்தின தங்கிச மறிதி. (க௯)

அஞ்சு பேருருவு மாயையி னிடைவெளி யாகு
மஞ்சு கேத்திரமு மவர்க்குள வவத்தைபு மஞ்சா
மஞ்சு பூநியமு மவரது தத்துவ மாகு
மஞ்சு பேர்வினையு மீசரன் றன்வினை யறிதி. (க௯)

என்று சொற்றவிடை யேற்றசற் சீடனு மீழல்
வென்றி யுள்ளவான் விட்டுணு வென்றிரு மூர்த்தி
யின்றி ரம்பரவி யொன்றனை யொன்றுகொ லெள்ளற்
கன்றெ முந்தமுறை பறபல் வாயதெற நென்றான். (க௯)

அந்த துட்பமதை யிங்கனங் கேட்டியென் றுசா
னரிதை யின்றிதுவல் கினான னவர்களி னீர்மை
தந்தம் வாதினரும் விளக்கிடு காலொரு சாங்க
மந்த மாகியவு பாங்கமின் நென்னவு மறைவார். (௨௦)

ஆதி யந்தலி வற்றநி வாய்ப்பாப் பிரம
மீதென் றேதிடுவ ரிவைகளை யூகிக்கி லவர்க்கே
யேத மற்றதெய்வ மொன்றுள வென்றுணர் வெழலால்
வாத மொன்றுமிலை ஸடிவமி லாதது பொருளே. (௨௧)

வடிவ மற்றபர வத்துவி னிலக்கணந் தன்னை
வடிவர்குட்குரைத்தி டாதேன் மாண்புமின் றவர்க்கால்
வடிவ மற்றதுசம் பூரண மாகலின் வாதம்
வடிவ மட்டிலல துண்மைபி லின்றெனன் மரபே. (௨௨)

சைவ வைணவ மிடண்டினுஞ் சுகளத்தை நீத்து
மெய்ம்மை கூறியுன லாலந்த மேதக வத்தைப்
பொய்ம்மை யின்றிவழி படலென வாயிந்தப் பொருத்தம்
மைம்ம னத்தவர்க டேர்வதின் மதியினர் தேர்வார். (௨௩)

மூர்த்தி பேதங்களி லொஹ்நனக் கொன்றதி டுமரணய்
வார்த்தை யாடுமுறை முறையுள வாலவிதி வழத்திச்
■ சாத்தி யஞ்சிறிது மின்னர வோரதைத் தவிர்த்துப்
பூர்த்தி செய்யவுள மூர்த்தியைப் புந்திசெய் வாரால். (௨௪)

சீவர்கட்கருளும் வானுயா மூர்த்தியைச் சிந்தித்
தேனி லுண்மைதனை யறிவிக்க வேயறிந் தீறி
ஓ லோவி லொன்றுகள மொகிங்கிய வந்தா முறழ்நது
மர்வி லாசவருட் பிரமத்தை யெய்துவர் மதியோர். (௨௫)

அருவ வுண்மையறி விக்குமம் மூர்த்தம தன்றி
யருவ மின்றெனவு ளறிவதி லாகலி னாசா
னுருவ மாயிலக லுண்டந்த வொழுங்கினை யிசன்
மருவுந் தண்ணளியி னுலவவ் வடிவுக்கு வடிவாய். (௨௬)

* சூத்திரம்.

KAHAMAHOPADHYAYA

ஓ ஓவியம்-ஓவியம்
DR. U. V. S. IYER LIBRARY

சைவத் தச்சுதனை யுயிரொனச் சாறநிலாந தாவின்
மெயவத் தாயசிவ சத்தியின் மேனியி தெனறுந்
தொபயற் றாயசிவ பேதத்தி லொனறென்றுஞ் சொல்லாற
பொய்வத் தல்லவரி யென்றுரன கோடவும் பொருநதும். ( )

எழுசர்க்கழிநெடிவடியாரியவிருத்தம்.

சம்பு மார்க்க மன்ன வேச ஞர்த்த ஞர்நெ றிக்கணு
மம்ப ரத்தை மேவு ஞான வான்க ளோடு யனபரு
மும்பர் வாழத்த வுள்ள தென்று ணர்த்தலானு ணாந துளோ
வம்பு பேசி டாமெயஞ் ஞான வாழ்விற பேத விலையே. ( )

பன்னி றுப்ப சர்க்க ளிற்க றந்த பாலின பான்மையை
யன்ன முர்த்தி பேதந தான னாத முளள தென்னினும்
வின்ன மறற வுண்மை யால்வி துறப மன்றெ னாதெளிந
தென்னை யாளு மீசசு ரன்ப தநதை நாடு வாரநலோர். (உசு)

■ முப்பத தாறு நீத்து மாம தங்க டந்த மோனவாழ்
வைப்பற ரெண்ணை யாப்த ரிம்ம தச்ச முக்கின மாழ்கலின
றப்பு முப்பும் போல வேய மர்ந்தி ருந்த வானையிற
றப்பி டாத தீத சற்ச மாதி மேனி லாவுவார். (௩௦)

தொங்கு நன்னர் முலையி னுண்ணி துத்த மன்றிச் சோரியே
யங்கம் விம்ம வுண்ண லற்ற னேக துல்க ளாயினு
முங்கள் புத்தே ளெங்கள் புத்தே ளென்ற வாத மோதுவார்
பங்க மற்ற ஞான மன்றனு ஞான மேப டைப்பூரால். (௩௧)

* முப்பத்தாறு:—பூதமுதல் தாதபரியத்தம்.

கல்வி பொன்னி ரண்டு நற்க ருத்து ளர்க்கு நன்னரும்
வுலவி டுததை யொதத வர்க்கு மல்கு தீது மாவதா
லொல்கி டாத பேத வாத மோது வாதந கல்வியும்
நலகு மாவ ரந்தை யென்று ஞான தூலி சைக்குமரீல. (௩௨)

நீரி லாது சநது ஸாத்து நீள்க ரங்க னேவரற
நேரி லாவி வேக மின்றி வாது பேசி யெய்ததருட்
சீரி லாரி ணக்க நீசெ யாதி ருந்து தேவாவா
மூரி லுள்ள டங்க வேயு யர்ந்த ிட்டை செய்குதி. (௩௩)

பேத மற்ற போத மார்க்கம் பேத பெந்த மானிடர்க்
கேது மில்லையென்ப துண்மை யென்ன நூறகள் பன்னுமான்
மாதா புத்தி யேய்ப்ப வேம தங்கள் பேசி வாயு நழ்
வோது வாரவ ளு க வாழ்வு ஞானன் ரேதி ஞானிறை. (௩௪)

பஞ்ச கிருத்திய நீசாதனம்.

இந்த வாற திர்த்த தெல்லா மேசி லாத சீட னோர்ந்
திந்த ஞாய மொக்கு முன்னி சைதத சத்தி வுஸ்துவுக்
கெந்த யுமின்மை யாலெவ் வாறு பஞ்ச கிர்த்தியனு
சொந்த மாய்ந டக்கு நன்கு சொல்ல வேண்டு மென்றனன். (1)

சன்னி திக்கண் யாணர்ப் பங்க யங்கள் விள்ளல்பேர
லானி வத்தின் சன்னி தான சத்தி யாலெல்லா
மூன மின்றி யாமு னேயு னாதத வைங்கி ருத்திய
மேனெ னக்கடாவு வர்க்கி யாமு னாப்ப தென்ன யேல். (2)

■ ■ ■ மோது வேத மார்க்கம் லீலை யென்று ரைத்திடு
மாக மம்வ னுனை யேய்ப்ப வாத்து மாக்க டட்டெலா
மேக வென்று ஞற்ற லாகு மென்னு மிவனி ரண்டையும்
பாக மாக லுக்கு செய்து பார்த்த ஞாயம் பன்னுவேம். (௩௭)

சீவர் கட்டி தாசி தங்கள் செய்தோ லீலை செய்வதத்
தேவ னென்ற கேள்வி தான்செ னிப்ப தாலஃ தொவ்விடாச்
சீவர் கட்டி முக்கொ ழிக்கத தேவ னுக்கு மித்துணைத
தாவு டைப்ர மாத மோசொல லென்ன லுஞ்ச னிக்குமே. ( )

சொன விரண்டி லாக மந்து லக்க லீர மாவதா ஃ
லுனரு மத்தை மேல தென்று னைக்க லாம்ப சுக்கடா
மனக ஞான மன்ற ஞதி யாம லததை யுள்ளதா
லினைய ஞாய மொக்கு மென்றங் கீக ரிப்ப தேறகுமால். (௩௯)

ஏசு டைப்ப சுக்க ஞுக்க வாவி யற்கை யாதறொட்
■ ■ ■ னுசை வழியி லேந டத்தி யந்த வெட்டினை [போ
நாசஞ செய்த னைத்தல் செம்பை நல்ல செம்பொ னுக்கல
லாசி லாவ ருட்ட யாவென் ருமெ னற்கு மொவ்வுமே. (௪௦)

சேத னர்க்கா காமி யஞ்ச தந்தா மாகச் சேரலா
னீத ■ ■ ■ லீச னங்கி தானங் கண்டு பிளரித்தல்
சீத வீர மாகு மஃது செத்தி லாம ருத்துவர்
வாதை வீடச் செய்யு பாயம் போல வென்று முள்ளலாம். ( )

துன்பு சோபி நுப்புக் காய ■ ■ ■ ரண்டுத் தொல்லெய்
நுப்பு நித்து லீடு கூட வுன்னு ஞான்றல் வாண்டவன்

பதிபசுபரிசயதார்த்த விளக்கம்.

றன்பெ ருத்த வின்ப ருதத றகக தாகு மதுவனா
றன்குங கீழும் போககு வான டததூ மாதி யென்னலாம். ( )
கலிவிருததம்.

இந்த வீரத் தியறறிடு மாதொழி
லேநதிற சிட்டிபென் ருவது மாயையின
பந்திப பிறகிடந தோவும் பசுக்களைப
பந்த நீததுடல பண்ணுவ தாமரோ. (சந)

ஆக்கை யாறொழிற் பட்டுணாந துய்யுமா
ருக்க னேததையு மன்புசெய் தங்கங்கு
காங்குங கன்மந தனைத்திதி யெனறன்
வாக்க தாந்தநதி ரங்குள் வழுததுமே. (சச)

காபபி னைக்கரு தாதுபுன் காதலான்
மாப்பி ணிககுள வருநதி யழுங்குபொல
லாபபி ணினறினாப பாடும் பொருட்டருந
துப்பொ ருந்துந துடைதத னடக்குமே. (சரு)

எனதெ னக்கொள குலத்துக்கோ ரிஞ்சிபோல்
வினைநு கர்ந்திடு வானதில் வேண்டுவு
நினைவு கூரந களந்து நிறுததுமோர்
வினையை யேதிறா யென்று விளம்பலே. (சசு)

* நன்றுந் தீதுந் துலாவொத்த ஞான்றிறை
யென்ற ஞானபட் டாரக னின்புடன்

■ இத்தையே இருவினையொப்பு மலபரிபாக சததிரிபாத மெனை
ப்படும. அப்பரிபாகம்=மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம் தீவிரதரம் என
காங்குவகைத்தாம். ஆவை: முறையே வாலிழத்தண்டுபச்சைவிறகு,
பட்டவிறகு, பஞ்ச இவைகளிற் சோந்தார்த்தகொல்லி பற்றுதல
போலாம்

ரென்று மாமல் மைந்துந் துடைத்திவை
யன்றெ னுத தனுக்க மாமரோ. (சஎ)

ஆற்ற லாரவ வனுக்க நல்கரு
டேற்ற மாமதித ■ தீக்கையிற டீடனுள்
ஓற்ற மேவு முளத்தினு மாரிய
னேற்ற மெய்யினு மாநின் நிழைக்குமால், (சஅ)

இந்த வைந்து மியங்குயிர் கட்கெலாம்
பந்த முத்தி யிரண்டினும் பையுளின
றந்த வீச னருளா னடக்குமென்
றுந்த லெஞ்சுழி யுன்னாநண் மைந்தனே. (சக)

ஆன்ற வாரிய னவ்யருண் மேணியாத
தோன்ற லாலவன் ரெலகிவ மேயென
லுன்று ஞாயமுண் டானது மோர்தியென்
றன்ற யாவுடை யையெனன் பானரோ. (ரு0)

உயிர்க னைக்கதி சேர்க்க வுநற்றிடு
மயர்வி லாதவைங் கிர்த்திய மன்னண
முயிரோ லாங்கதி யுற்றபி னின்றுகொல்
செயிரி லாய்சொல் கெனக்குரு செப்புமால், (ருக)

ஓத்து-ரைத்த வணந்துணை யொப்பனு
நீத்த வத்துவு மாயையு நிற்பள

*தீக்கையென்பது:—வடமொழியில் தீகையென்றும். ■
ஞானத்தைக்கொடுப்பது. கையு—மலத்தைக் கொடுப்பது. என்று
பொருள்.

வாத்து மாவு மளப்பின்றி யார்தலா
ஞாததி கூற்ற கொணுதெந்த ஞான்றுமே. (௫௨)

எண்ணி லாத பசுக்களென் றேர்நெறிக்
கண்ணு ளானா னெழுப்பது காண்டலாற்
பண்ணும் பஞ்ச சிந்ததிய நிததமென்
றெண்ண லா*முயித சு-ததுமிஃ தேயரோ. (௫௩)

சீவ ரிததுண யென்றதத தெய்வதிற
காவ தோரற கடங்காவோ வென்பையே
லோஷி றெய்வந்தன் மாண்வரம் புள்குமேற்
சீவா தநதொகை யுநீதொகை செய்யுமாஸீ. (௫௪)

பஞ்சபாசுவிவரணம்.

அறுசோக்கழிநெடிஸடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதலா லிதனைக கூவற கமைவதின் றறிதி யென்னு
வேர்தலுஞ் சீடன் நீர்த்த னெனிர்முகக் கமல் நோக்கி
யேதமாம் பாசஞ் சீவர்க் கியற்கையே லகல்வ தெவ்வா
ராதனே மனவைச் சுட்டா லகலுமோ தவள மென்றான். ()

அங்கண்மா வாதன் கூறு மறிவுடை மகனே கேட்டி
யிங்ஙனே பொருந்தா வந்த வெழின்மன வுலமா னந்தான்
செங்குருச் செம்பின் மாசு நாறறஞ்செந் நிறமும் போலத்
துங்கமின் மலமோர் மூன்றுந்தொல்லுயிர் மாட்டிண்டன்றே.

*இக்கூற்றையே பஞ்சகிர்த்திய நிர்நீதனமென்பது. இதுவே
அவனசையாமலணுவசையா தென்பதும். அணுவென்பது உயிர்.
கூத்தின்றிறமுதலியவற்றை; இந்நூலாசிரியரானிய தராவயரசு
யத்திற் றென்னிதாபறியலாம்.

சவிரதக் குலிசத் தாலத் தாமிரங் களங்க நீங்கிப்
புனிபுகழ் பொன்னு மாற்றோர் பொருவினா வருளா லந்த
விவிதமா மலங்க ளெலலாம் விலங்கிய பின்ன ராதன்
றுவிதமில் சிவமே யாகித் துவிதமற நிருப்ப னனறே. (௫௭)

தண்டிலத் தனாதி யாகத் தவிடுமி முனையுண் டேனும
விண்டிடுந் துவைக்குங் காலவ விதமல மனாதி யேனுங்
கொண்டிடு மருளால வியுங் குயின்றது சரத மென்கற
கெண்டுகை யேத்தற காலல லிகலரு ளாளர் சான் றுல. (௫)

மலமகன் றறிஞ்ஞாநி மகத்துவம் புரித லானு
நிலமின்ச யுலபபு நீங்கி நிமலனை யடைத லானுஞ்
சொலுமிநத வுவமை யாவுந் துகளற்ற வுவமை யெனனா
விலகியு மங்க ளியம்புதல் பொருந்து மாதோ. (௫௬)

முன்னரஞ் ஞானத் தாலுண் மூடுண்ட வேழைச் சீவன்
பின்னர்மெய்ஞ் ஞானத் தாலுட் பிறங்கிடக் காண்ட தக்கார்
பின்னஞ்செய் மலந்தான் சோக்கை வியற்கையோ பேசி டாயென
றென்னகா ரணத்திற் காக வினவுவா நிருந்தே றுதே. (௬௦)

செம்பெணுஞ் சீவற் குள்ள திரிமல விவரங் கூறிற்
செம்பினிற் காளி தம்போ லாணவஞ் செறிந்து நிறகுஞ்
செம்பினி னூற்றம் போலச் செனிக்கின்ற கன்ம நிறகுஞ்
செம்பினிற் செம்மை போன்மா யாமலஞ் சிறந்து நிற்கும்.

ஆணவ மன்ன தந்த காரமா யறிவா லன்றிக்
சீனம தாகா தாகிக் கிளர்சித்தை மறைத்துத் தன்னைக்

காணென விதமாய்ச் சேர்ந்து கலந்துளே யிருப்ப தாகி
யாணவுப பெயருக் கேறப வணுக்களை யணுவா யாக்கும். ()

இம்மலனு சீவர் தம்மாட் டிருத்தலிற் கறிவு மாண்ட
மம்மாசேர் மூலத தூசிக மூர்ச்சையுஞ் சான்று மீசா
ரெம்மலங் களுக்கு மேலா யிருக்குமிம் மலத்தை நீததார்
மும்மல வணுக்க ளாகா முத்தராயப பரமா யாவார். (௬௩)

கேவல மிதுவே யாகுங் கிளரருட் கலையாற கிஞ்சில்
வீவுற தகலுஞ் செவவி சகலமாம் விரவு மந்தக்
கேவலந தானே யல்லாங் கிளக்கிய சகல மெல்லா
மாவியா முயிர்கட் கெல்லா மறைநதவி ரண்டு முண்டால். ()

வேதத்தி னுணுக்கந் தேரா மிளிர்யுயிர்க் காண வந்தா
னெதெனக் கடாவு வாஃ தினையனா யங்க ளாலோர்
போதுமொவ வாதஞ் ஞானம் பொழுதைச்சீ மூத மூடி
மாதிரி யெனிறநன னுககுண மறிதியேன் மருளேன் மன்னே!

முகிவழி மறைநத வென்றுழ் மூதொளி மிருது தன்னுட்
புகரின்றி யிலங்கன் மானப பூரண வாத்து மாவுந்
துகண்மீசை சூழ்ந்தா லுநதான் றுலங்கிட வேண்டு மிந்தத்
தகவொன்று மிலலா தூலத் தனைமல மிருத்த நிண்ணம். ()

சுழுத்தியி லிருநதோ னந்தச சுழுத்தியை விளக்க லானல்
விழுப்பொரு ளாய வான்மா வினுக்கென்று மறிவுண் டென்னும்
வழக்கினைக் கணிததீண் டாய்க் வகைவினைத் தெளிதி யாண்டுச்
சுழுத்தியி லுணருஞ் சித்தந் தொலெயின்யி யளதா லொக்கும்,

அயர்துரி யத்து மேலு மறியறி வில்லா தானு
மயலுறு சுழுத்தி யேய்ப்பு மதித்தொரு காறு கூற்ற
கியல்வதில் லாமை யானு மிவைகளைக் கூடிச் சீக்குந்
துயிலுணர் சுழுத்தி யுகஞ் சுயம்பெனச் சொலறகொவ வா தே.

ஆற்றுமந் தனக்கெஞ் ஞான்று மறிவிருந் திடுமேன் முன்னாச்
சாறறிய மூர்ச்சை வேலை தனினுமஃ திருத்தல வேண்மிந்
தேறறிய பினர லாது சிறிதுமஃ தின்னைய யாறபொய
வேற்றுமை காட்டஞ் ஞான மிகைமல மிருததன மெய்யே.

மிச்சையா முயிர்க்கெஞ் ஞான்று மினிருணர் விருபபதாயநாம்
நிச்சய லொடித்தே மன்றந் நிசபரம் பொருளைத் தானே
சொச்சமா மான்மாவாகச் சொற்றினே மதறகெஞ் ஞான்றுங்
கொச்சையிலறிவுண் டென்னுங் குறிப்பையு மாய்வாமிங்ஙன.

எழுதிர்க்கழிபொடிபடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒப்பில் வஸ்துவை யகண்ட மென்பதன்றிக்

கண்ட மென்றதைத் தற் கொவ்விடாத்

துப்பி லங்குமது துருசு டீம்புள்வா

ஞாய மின்றறிவு சோர்வது

மொப்பு ருதிவை யுயிரக்க தற்கிலென

வோதி னுஞ்சுருதி யாலினு

மெப்ப டிப்பகரி னுங்க டத்துள

திருத்த லென்பதுபொய் யாதரோ.

(எக)

கண்டி தககடமு மலமு முள்ளள

வகண்ட மாவதுலைக் கண்ட மெ

கண்டி தக்கடமு மலமுஞ் செலவழியக்
கண்ட மறறுளவ கண்டமே
கண்டி தக்கடமு மலமு முள்ளளவ
கந்தை மூடுபசு வாகுமே
கண்டி தக்கடமு மலமுஞ் செலவழிய
கந்தை நூறுசிவ மாகுமே.

(௭௨)

அனக மானபர மூர்த்தி கட்டுமறி
வாள ருக்குமுட லுள்ளதாற
சொனவ் ணம்புலறி வுங்கொழிப்புமவா
கட்டு முள்ளதுகொல் சொல்லென
வினவொ னாதெனெனின் வெண்ப ளிங்குநடு
வுள்ள தீபமென ணெனிராதலாற
கனக மாமுரு விருந்து மின்மையது
காண லானிழவி வாதலால்.

(௭௩)

சோதி தன்னையிருள சேரு மென்னல்பொருந்
தாது போலுயிரைச் சுத்தமென்
ரோதி மாழையிடைக் கூடு மென்பதுமொவ்
வாத னாதியினி லுள்ளதாய்
நீதி கூறுவதொ வாது போவதிலே
ஒருகிழி யானதைய னாதியா
யேது மின்னிடவி டாது செய்தமுரு
டென்ன மாழையையு மென்னுகில.

(௭௪)

பரிபூரணந்தபோதம்.

சித்தெ னுஞ்சரத் வத்து வின்புடைய
 சித்தெனுங் கொடிய வாணவம்
 பெதத மாகவுள தென்னல விண்ணுழிப்
 பிற்றுகு ஞாயிறிடை மங்குற
 னிதத மாகவுள தென்ப தொக்குமென
 நெறியி டந்துசொலு தாரண
 மொதத தாவதிலே மேன்மொர் ழிந்தவண
 மொதத துள்ளொரியு முருகிமே.

(௭௫)

வலிய காட்டமத னததி லேமுளரி
 மலகக் கண்டதனை யததனுண்
 மெலிவு ருதசிவ யோக நிட்டையில
 விளங்கு முண்மையனு பவமுளார்
 சொலுவ ராகலி னனாதி பந்தமலந
 தொலைவி லாதுமுன ருளளதும்
 நலிவு ருநிலையிற பின்ன ரம்முல
 நசிபப துஞ்சரத மைந்தனை.

(௭௬)

கட்டை யுளவீசு மறைந்த காலளவுங்
 கட்டை பென்றதனைக் கழறலபோற
 கட்டு மாணவம றைத்த காலளவுங்
 கறைய ருதபசு வென்னலாங்
 கட்டை யில்வசு வெழுந்து சூழ்பொழுது
 கட்டை யின்றிக்கன லென்னல்போற
 கட்டு மாசிலருண் ஞான மேவுழிபொர்
 கறையு மற்றபர மென்னலாழ்.

(௭௭)

உயிரில் வன்மல மிருக்கி லத்தையுணர்
 வுள்ள சித்தெனவே பண்டைத் தூல்
 பயிற் லெற்றெனனி னுவிற் பந்ததிசை
 தனிலு ணர்த்தவுணர் வுறுவதுஞ்
 செயிரின் முததிதிசை தனினமு துக்குறைவு
 திகழ நிறபதுவு முயிராகளுக
 கியலபெ னுநதுணிவி னுலவ வாறுசொன
 தென்ம னுருணர்வு ளார்களே,

(எஅ)

ஆத ரானசக லர்க்கு முய்பிரள
 யர்க்கு * ஞானக ளுக்குநல்
 லேது வாரிகமுங் கிரியை ஞானமுந்
 ரிசசை யததனையு மாவரித
 தேத மாயவ்னையுஞ் சீவ போததது
 ளிரண்ட றக்கலந தனைகமா
 யோத னுக்கடொறு நின்னு மொன்றென
 வுணக்க வுள்ள திந்த வாணவம,

DR. MAHANAHOPADHYAYA
 U. V. S. IYER LIBRARY
 SESANT NAGAR, MADRAS-90

(எஆ)

பிரள யர்க்குஞ்சக லர்க்கு முள்ளதெனப்
 பேச வுஞ்சகமு முறுகணும்
 புரிவ தாகவு மனேக மேகமெனப்
 புகற வுங்கடலி னலையென
 வருவ தாயழிவ தாக வுஞ்சடரம்
 வாக்கு நெஞ்சினிரு வினைகளாய்

■ ஞானமூலர்—விஞ்ஞானமூலர்,

விரிவ தாகவுமி ரூப்ப தேகரும
மலமெ னச்செல்லிடு மெய்யனூல்.

(அ0)

மாயை யென்னுமல மேதி ரோதைக்கி
மாயை யோடசுகி மாயையென

றேயி யம்பவரு மாத லான்முன்
ரிழைத்த வண்ணமல மைந்துகாண்
காய மார்ச்சகலர் பாலி ருக்குமித

னோடு மேனுவன்ற கன்மமும்
ஆயும் புறகலனில வெளியி ருப்பதென
வறையு மாதிபதி யாகமம்.

(அ1)

மலந சிக்கும்வன மம்ம லத்தொடு
விராவி யேபொருளை மறைவுசெய்

திலதை யேயுள் தெனத்தி ருத்திபனு
விதது நான்மல வியறகையை

யுலவ வேவியிறை தீனயு னாதவர்கட்
கிருள தாயுனுவர்க் கொளியதாய

நிலவி நிற்ப்துதி ரோதை யாமிதை
நிகழ்த்து வர்களரு ளென்றுமே.

(அ2)

ஓரு ஞானகல ருக்கு முய்போள்

யர்க்குந் தனுகாண புவனமோ

டாரும் போகமும தாயி ருப்பதுவே

சுத்த மாயைசக லர்க்குவை

பதிபசுபாசியதார்த்த விளக்கம்.

௨௪

சேர நின்றிடு மசுத்த மாயையீவண்
செப்பி ரண்டனையு முறைமையே
வீர மாகநிமிர் விநது மோகினியெ
னசசி வாகழம் விளம்புமே.

(அ௩)

கன்மந்தீரீயவாசங்கை நீவர்த்தி.

அறுசேர்க்கழிநெடிசடியாசிரியவிருதம்.

இவ்வா றுரைத்த தெல்லாநன்
மாண வக்கனிதவாயோர்ந
தெவ்வா தத்திற கும்விடைதா
னிசைக்கு னைய கன்மமலந
தெவ்வாய் நிற்க வுளோர்கட்கிங்
கோது முறழ்வு சேர்தலெவா
றவ்வா றிலலை யெனிலென்போல
வார்க்கி தோதி லெனையென்றான்.

(அ௪)

கருத்திற் கினியோய் நீருயினற
கருத்தெ மக்கும் வெளியாயிற்
றருத்தம் பெண்மனை நெணுநடைபா
லாடுநீகால் மாடிவிடும்
பொருத்த மான வவவமயந்
தானே வியும் * போதமெனாத
திருத்தம் யேசிச சோம்புறுவா
திட்டத் துணியிங் கொவவாதே.

(அ௫)

கன்ம முள்ள காலளவக்
கன்ம வழித்தே நாமென்றெக்

* சேரதம். --- தறயோதம்.

கன்ம முஞ்செய் யாதிராது
காமுற நேறந் படிதிரிபுந்
நின்மை காணு விறப்பிறப்பா
பின்னா நிமிர வழல்வார்தங்
கன்ம மேன்மே லும்பைங்கு
ழிடுவா ராறறுங் கணக்காமால.

(அசு)

முன்னைச் சஞ்சி தத்தானி
யததி னின்று முடிவுவிதி
யெனலும் பிராரத துவபபுசிப்புக்
கெடுத்த போழ்தவ விச்சைபிஞ
ரின்னும் வினைக்க வினாபாமா
காமி யததை பேவிதைததுத
துன்னும் பலனை முன்னெடுத்த
சஞ்சி யின்மேற சொரிவாரால.

(அள)

இன்ன வாறு தொலைவின்றி
யெடுத்தும் புசித்தும் வினைவிததுங்
கன்ன லீருக்க வேம்பருநது
வார்போற செய்யுங் கரிசொழிக்கற்
குன்னு மாகா மியவினையை
போம்பா தெடுத்த தெலாமுண்டி
முன்னைச் சஞ்சி தமுமாய்க்கின்
முடியு மென்றுங் ளுளரோர்வார்.

(அஅ)

உலப்பி லுணர்வா மழலுதிக்கி
லொழியு மாகா மியுமெல்லா

நிலைப்பாய் நின்ற சஞ்சிதமு
மனறே நீதும் பிராரததம்
பலககா தேநின் றறுதிபெறும
பகாநத துண்மை யெனறகுகமே
னலத்தா லுய்ந்தி சிவமடைநத
ஞான பரர்கள கரிகண்டாய

(அசு)

தேகி யென்பா நொழிகாலஞ்
சிறதை நைநத வவன்குலிக
ளாகு மாகா மியமாதி
மூவர் முண்ணை யாவதலாற
பாக மாகப் பிராரததப்
பாவை சுமங்க லியாயுயதற
கூக முளள நடுவிலையென
ரேது துலு முளவன்றே.

MAHARAHOPADHY,
DR. U. V. S. IYER LIB.
BESANT NAGAR, MADRAS
700

உடம்புள ளளவும் பிராரதத
மொழியா தாத ரெட்டதனை
யுடன் கொண் டியயுஞ் சீவனமுத்தந்
கட்கு மஃதுண் டென்பதுமுண்
டிடங்கொண் டிலகும் புந்தியுளோ
யிவ்வி ரண்டு மொவவுதலைக
கடந்த முத்தர் மனதருவாய்க
காண்ப தாலென் றறிமனனே.

(கூக)

உருவ மனத்தர்க் காம்பிடய
முருவ மாகுமுருவழிலா

வருவ மனத்தர்க் காம்விடய
 மருவ மாகு மாகலினன்
 மருவி மருவா திருக்குமந்த
 மாசில சீவன் முத்தர்புசிப்
 பருளின் செயலா நிறகுடென்றே
 யத்தன் விளக்கி யருளினனே.

(௯௨)

முத்தியினு மும்முதலுண்டெனந்த
 வேதாகமாந்த வொப்பு.
 கலிவிருத்தம்.

எந்தா யினுபோ லெழிலார் விடைதான்
 றந்தா ளமுதந் தனின்மும் முதலும்
 நொந்தா துளவென் றாநூ னுவலின்
 வெந்தே றியவொற றுமையெவ விதமாம்.

(௯௩)

என்றான் மதிசேர் மகனன் றழக
 ணன்ற யிதைநீ தெளிநீம் நவிலவேம்
 பொன்ற வரணிக் கனலைப் பொருவக்
 குன்ற முடிவைக் குறிசெத் தறுமே.

(௯௪)

அத்தீ யிடைகு டனல்போல் விரவிக்
 கத்தா வுயிர வணுவங் கறையின்
 நெத்தே வருமே தொழுமா நிலகும்
 வித்தா ராயன் பிளர்வீ டிதுவே.

(௯௫)

பாசம் பகலோன் முனளோ தியிரம்
 நாசம் பெறல்போ னளவிவா ளுண்முன்

ஆசங் கையிலா தழியா தழிவுற்
நீசன் றருமின பெனநின நிமிடே.

(௯௬)

இதனா லொருமூன் றுளவென் றிடலுஞ்
சதமா யொருமைத் தகையோ திடலும்
இதமா கவொவும் புகலவே மினமுஞ்
சுதனே யுணரொன் றுரியோன் சொலுவான்.

(௯௭)

சததோ மிசுததுந் தருக்கின் பமதுங்
கததா வினுக்குண் டெனவே கரிசில
சிததாந் தமுமந் திகழா ரணமு
மொத்தோ துவதுணி டெனவே யுணர்வாய்.

(௯௮)

இம்மூன் றுமொன்றா யிருக்கும் மிதுவே
பெம்மான் றருடே ரழுதப் பெருக்காஞ்
செம்மே னியிலைக கியஞ்செய் தெளிவாற
சும்மா விருக்குஞ் சுவத வைதமே.

(௯௯)

சததே பதியாரு சததந் பிரியாச
சித்தே பசுவார் தினனின் பதுவே
பித்தா கியபா சமதாம் பிமரஞ்
செத்தே றுசமா தியிலொன் றெனவாம்.

(௧௦௦)

பதிசத் தெனவெந் தூலும் பயிறும்
பதியற றபுமான் வளர்சத் தலநல்
லிதமுற் றறிவித் திடவோ ரறிவில
அதமக குணபா கவசத் தலவால்.

(௧௦௧)

அறிவித் திடவே யறியும் பரிசை
யுறுமத தகைவாறு சதசத துயிரென்
றுறுதிப பவனூல சொலுமவ வுரைபா
லறிவுக் குரியோ னனுனென் றிடலாம்.

(௧௦௨)

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

அநஞனி யங்கு மறிவான சீவ
னகல்சித் தெனறகு ரியதா
முதவாத பாச மொருபோழ்து மின்ப
மெனவொவ்வி டாது தெரிவீர்
சதமாத் வென்னு மறையோரு மீது
சரிதானெ னச்சொ லிடநா
மிதமாக விம்பர் நனிலவேமெ னக்க
ணிறைவாய்ம லர்ந்து புகலவான்.

(௧௦௩)

மறைபந்த நூல்க ளனுநின்ற கார
ணவுடம்பை மலரு சுக்மென்
றறையின்ற விற்ப மயகோச மென்று
மறியாவு பதத மதனை
யுறுமின்பு கொண்டு களிசெய்யு மென்று
முபயந்து றந்த நிலையில்
அறிவுந்நி யாவு மதுவென்று மோது
மதனூல சித்து மகிழ்வாம்.

(௧௦௪)

சொனசுத்த சச்சி தாநந்த வண்மை
துவிதத்தி னுக்கு மொவிடும்

பதிபசபாஸுபதார்த்த விளக்கம்.

1

முனலற்ற வத்து விதரிசச யத்தின்
முடிவுக்கு மங்க னெனிடும்
பனுமிசது வநது வமுபினைறெ னசசொல்
பதமற்ற தற்கு மொவிடு
மெனதுதத மசசெந நெறியோய முடிநத.
விதன்வாய்மை பின்னு மறைவேம்.

(க0நு)

ஒன்றெனனின் முத்தி பெறுவானு மின்பு
மொழியுந துவநது வமெனிற
செனறுவரு கின்ற பதமுததி யல்ல
தைக்கியஞ் செப்ப விசையா
வெனறிவவி ரண்டு மல்லாத சுத்த
வியலபான சமர சாதான்
பொன்றநீர் மெளன மூடிவென்று மநதி
ரத்தினது சென்னி புகலும்.

(க0சு)

சும்மானி ராது சும்மாவி ருப்ப
தேயிரத வாபமையிதுவே
சம்மார நாதன் கல்லாலி னல்ல
தடவங்கை வைத்த குறியான்
மும்மாச கற்றி யிம்மாதி ரிக்கெம்
மொடுநின்மி னென்ற முடிவு
மிம்முக வர்த்த மல்லாதி னசப்ப
தெல்லாம பத்த மகனே.

(க0எ)

நெஞ்சானி னைக்க வாக்கால்வ முத்த
வொண்ணவொர் நீர்மை யெனவே

செஞ்சீர்கொ ஹூல்கள சொலியுஞ் சழக்கர்

தேரார்வ முக்கிலுழலவா

ரஞ்சோறு துய்ப்ப தலலாத நிரத

வசீனததை யும்ப * லரினய

மஞ்சோ டருநத வுனுநீமை யன்ன

மதியொன றிரண்டெ னலையே.

(க0அ)

முதனூலி ரண்டி லரனூல சங்க

மொழியாத விற்ப முனூ

யதுவாவை யெனனு முடிபாயி ருக்கு

மறவோரு வநத சுருதி

யதுநான தென்னு முடிபாயி ருக்கு

மதனூலி ரண்டு மழியாபு

பீதமான சுத்த வனுபூதி தன்னிற

பகையாதொ ருங்கு படுமே.

(க0க)

நிகமங்க னூலு ஞாயர்சாம வீறறி

னிகழ்கின்ற ததது வமசி

பகருஞ்சு ருக்க மதுசோக மஃதும்

நாலேழ தாய பதிநூற்

புகழநத வாது ளத்தோய்வில் வந்த

புனாதீர் சிவோக மதுவு

முகளந் துறந்த ிவாமென்ப தன்க

னெருசேர நின்ற துணராய்.

(க00)

கட்டளைக்கலிப்பா.

அவிததி யாகத மான வ்யாபபினமை
 யாக நானென் றெழுந்திறன் ருனிற்
 துவக்குங் கால்வ் வ்யாகருந் சாட்சியா
 யுளள பிரமமந்தூ னாகலு மாணவக்
 கவிபப தான வ்யாபபினமை தோன்றவே
 காட்டி நானென் றெழும்போதந் தானிறந்
 தெவைக்கு மாண்டவ னாஞ்சிவ மாகலு
 மேச கன்றவொன் றென்றுதே ரனபனே. (ககக)

இசைசக் காமனத தற்போதந் தானிறந்
 தேக மாயறி வுக்கறி வாயநிலா
 வச்சி வத்தினை நீங்காத நீமையு
 மாடுரு சீவதது வந்தொலைந் தங்கனே
 ரச்ச மனற்றி வுக்கறி வாயுவந்
 தறிவித தாலறி சிறற்றி வாச்சுடர்
 சொச்ச வத்துவை நீங்காத நீமையுந்
 துகமி றந்தவொன் றென்றுதோ செம்மலே. (ககஉ)

இந்த ஞாயமிவ வாறிநுக் ககருண்டை
 யேறு வானாக மக்காரர் சாகைபை
 பந்த நாலபசு நாலுக்ரம் நாலெனப
 பன்ன லும்வேதத் தோராக மத்தினை
 யந்த மாநிய மோகநா லென்னலு
 மவ்வி ரண்டினும் பூருவ பக்கமாய்
 வந்த தென்பா ருணர்ந்தோர் * சடாந்தமும்
 வழுவிவா ழிந்தவொன் றென்றுதோர் மைந்தனே(ககங)

* இவதாந்தம், சித்தாந்தம், நாதாந்தம், போதாந்தம், யோகாந்தம், கலாந்தம் என்ற ஆறத்தமுமென்றும்,

பரிபூரணந்தேவதம்.

இந்தச் சீவன் கெடாவதத் தேவனா

ஹேமஞ் சேவடி பெய்தலே முததியென்

ஹந்தன் முன்னுவல் வார்க்குநீ யவவடிஇ

பேந்த ருஞ்சிவ னைப்பிரி யாதவா

ந்த மரமரு ளென்றறி வாளர்நா

னவின மாதவி னுலததை யெய்தின

லந்தச் சின்மய பூரண வத்துவை

யடைந்த தாகவு மாமென் றதிர்ப்பையே.

(ககச)

ஆத்து மாக்கள் பரத்தொடு கூடியோ

ரமுங்கலின் றுள வென்னிலகண்டமில்

கேத்தி ரம்பல வங்குள வோவெனுங்

கேள்வி நூறக் கிளக்குவ லென்னையே

லுத்தை யார்மட் கடங்களின் காலெலா

மோர்விண் ணெய்திய தன்ன வபேதமா

யேத்து மைந்தொழி லின்று புகண்டமா

மின்ப மேதகர்ந் துய்வதென் றோரோ.

(ககரு)

■ - "வது பதிபசுபாசயதார்த்தவிளக்கம்

மு ன் னி ன் னு.

ஆக திருச்செய்யுள் - ௧௧௫.

உ - வ து துறவ ற லி ன க் க ம்.

சா ர் ப ற த் த ல்.

எண் சீர்க்கழிநமலடியாசிரியவிருத்தம்.*

என்றுகுரு தந்தமொழி யததனையுங் கேட்டோ

னெம்மிறைவ வம்முடிவை யெய்துநெறி யாது

நன்றருளல வேண்டுமென நல்லடி பணிநதான்

ஞானபர னவவமய மோமென வுவந்து

தொன்றறி விலங்கவுள மைநதவெளிப் பறழிந்

தோன்றுமகப பற்றுமற நிறறியே லெமாணை

சென்றுவர லற்றநிலை சோவையிது தானே

திவயசுக ஞானிக ளடைந்தநெறி மன்னே.

(க)

சொற்றவெளிப் பறழனை பிதாமனைவி மக்கள்

சொததுட லுரைத்தவகப் பற்றுபுல னோடு

யுற்றகர ணங்களென வுளகுதி யிவற்றை

யோட்டிட்ல புறததுறவு ளுட்டுற வேனப்பேர்

கீற்றவர் னொடிப்பர்முறை யெவிடுவ ருய்வார்

கந்தனது தந்தையுங் கலாலிடை துறநதே

நற்றவர்க ளுக்கருள வந்தநடை யாலே

ஞாலமுளர் தள்ளவொரு ஞாயமு மெழாதே.

(உ)

உட்டுறவு கூடிடில் வெளித்துறவ தேன்வே

ரொன்றனை டுகைக்கிற னுளிர்த்துடுமோ வென்னின்

முட்டுதைய நின்றசெடி மூலமகைத் தறகு
 முன்னர்வெளி யுள்ளதழை வத்தனையும் போக்கல்
 பெட்டின்முறை கண்ணன்சன காதியபை போலும்
 பிக்குடைய ■ முப்புளையு மற்றவரு நல்லார்க்
 கொட்டிமது மறறவர்க ளுக்குவெளிப் பறறை
 யோட்டிலல துட்டிறவு வாய்த்திடுவ தன்றால். (௩)
 அட்டாவ தானம துளுறறுவ நறழ்ந்தே
 யவ்வுகள மும்புரியொ னுதுகொலென் பாயே
 லொட்டாதவ் வட்டாவ தானம்வெளி வேலை
 பொன்றாக நின்றேயு ஞற்றறிய லுஞ்சூர்
 விட்டேகு மாறடை யிரண்டென்ப வறறுள [ரோர்
 வெளியொன்று முள்ளொன்று மென்னலா னென
 செட்டாலுஞ் சன்யாசங் கீழன்று வேழங்
 கெம்பீர மதமுறற பண்பன்ன வாமால. (௪)
 இல்லறத்து ஞானம திரும்பின்மணி யாமவ
 வில்லொழித்த ஞானமது பொன்னின்மணி யாமிந
 லல்லறத்தை நாடுபவர்க் கிலவருத்து தொலை
 நண்ணுவதன் நம்பரம வின்கதி விழாவுக்

* முப்புளையு:—முகஞ்ற்றம். அவைகாமம், வெகுளி, மயக்கம்.

† அட்டாவதானம்:—காய் வேலுமயிலுமெனச்சொல்லல். கையாலி
 லாடசங்கிலி கழற்றல், கவியெணமர் கருத்தின்படிசொல்லல், முதுகி
 லெறி கல்லளவு நெல்லளவுசொல்லல், திணைமறைவில்லையுக்குங் ■
 ல்லையளவுசொல்லல், மறைவிலாடு சொக்கட்டான் சதூரங்கிவற்றிந்
 தெத்துச்சொல்லல், அயவொருவர்கொல்லுங் கவியை யவதானித்துச்
 சொல்லல், உடலிலே துவாதசதானத் தெழுந்தானிவைத் தெழுதல்.

கல்லலற வீதுரிய காப்புடைக்கீ டாமே
 லாககையுள வேலிதேவே யச்சன்ன மாகும்
 வலலரக்க ருநதுறநது நன்னரடை வாரோன்
 மாணுறு கதிக்கிதை யலாதுபுக லேதே. (ரு)

ஏர்க்கரதநிற கூர்வளி பரிதனானைக் கொல்லர்
 நென்பதிலே யன்னண மிழுக்குவிட யநதான்
 பாப்புலத தருநதுவனை நீததவ நெனாகாண்
 பண்புடைய தக்கார் பராபரவின பததைத
 தீர்க்கமுமாடி சேர்தறனி யானதுற வாலே
 செப்புமதை விட்டவாகள பறறெழிய மாட்டா
 தூர்க்குருவி போறபெணி னுபுததவெறி கொண்டே
 யூழமு நச்சொலி யுழன்றுதிரி வாரால. (சு)

கலிவிருத்தம்.

வீணின் விடயத்தை யும்பந்தம் வீந்த
 மாணரு மமுதத்தை யுங்கோரு மாநதர்
 நாணதன் வெயிலுக்கு மிருளுக்கு நசைசெய்
 கோணுன புல்லுணர்வு கொண்டவரை யொப்பார். (எ)

பொல்லாத கழுதுள்ள தெனுமிற புலத்தை
 யல்லான பின்னெவரு மடைவாரோ வதுபோற
 கொல்லாது கொலலும் பிறப்பைக் குறிப்பா
 லொல்லாரு மீதன்மூல விழிவிற்கு ணுணையார். (அ)

சுன்றூரை விடலாமோ வெனிலுன்னை யின்ற
 னுன்றானை நச்சொல்லி நடுகூது முண்டோ

சான்றான திருவாநுளோ தாய்தந்தை யாகு
மான்ருர டைந்தபடு சித்தனையு மோதி. (௯)

மனைமக்க னென்செய்வர் துறவுக்கு வந்தா
லெனைபொப்ப வெவருமங் கிலையென்னி லெம்மான்
றனைவிட்ட வறிவீனர் தமைமெச்சு கந்தை
யினையொக்கு மதுதீவை யிலேபே குழந்தாய். (௧0)

புத்தான நாகேக வேவந்த புத்தர்
சேத்தார்கள் கிரியையைச் செய்வாரோ பென்னிற்
கத்தாவை யடையாத கன்மபல மெல்லாம்
வித்தார் வுவர்வீச வெண்ணுனையை யொக்கும். (௧௧)

பிதிப்பூசை யிலதேலப் பிதிர்சாப மெய்து
மதினாலே சன்யாச மாகாதென் பாயே
லதியோக சிவஞானி பைத்தென் புலத்தார்
பதியாக நினைவாரீ பணிதெயர் பணிவார். (௧2)

சரிதைக்கு ணின்றே சதாமுத்தி பெறுவேன்
குருசொற்ற வண்மென்று கூறுவாபேன்
புரிவுற்ற வதனாலே புலராத மோக்கம்
வருகைக்கு விடனன்று சாலோகம் வருமால். (௧௩)

கிரியைக்கு ணின்றே கெடாமுத்தி பெறுவேன்
விரகூற்ற துறவெற்கு விடுகையென் பாயேற
பரிவுற்ற வதனாலே பவம்விடு மோக்கம்
வருகைக்கு விடனன்று சாபீபம் வருமால். (௧௪)

யோகுக்கு ணின்றேவி னுயர்முத்தி றேயவேன்
நேகததை நிலையாகச் செய்தென்மையேனி
பாதிக்க விடனறந் பரமுத்தி யதன
லேகிட்ட விடனின்றி சாரூப மெய்தும்.

23237

(கரு)

சாரூப மே* ஞான சாயுச்சிய மென்னிற
சீராய கிரியையினா செப்பாரோ வபபோற்
பேராயி ரப்பரமன பேசாது பேசுத
தூராத பொருடந்த தன்மைகளை முன்னும்

(கசு)

பொய்யாத லுறிவொன்றை யறிவதே பொருளென்
றையான னறகினிய வறுமாழு கததேவ
மெய்யாயு ளாததவகிர் மேலென்னிற கும்பளு
சேயயோக மெவவாறு திணிமுத்தி லலகும்.

(கஎ)

அறசேர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்
மூசுட்டக்கும் யோசதனை லுடல்வலுப்ப மாய்நெடுநான்
முடிவின நெங்கு*
மாசசரிய முறவுயினஞ் சடமதன லொருகாலத்
தழியும் பின்னும்

* ஞானததாலேயே சாயுஜ்யமென்றதனால், இஃது: இருக்குவேத
த்திலே பிராஹ்மணத்திலும், உருத்திரகுத்தத்திலும், யஜுர்வேதத்தி
லே ஆருணத்திலும், பிரகதாரண்யக உபநிஷத்திலும், சாமவேதத்
திலே சாந்தோக்ஷிய உபநிஷத் ஆரூவதிலும், சைவாகமத்திலும், சைவ
புராணத்திலும், குதசுகநிதையிலும் ஞானமன்றி அசிபதகதியாகிய
முக்தியில்லையென்று வலியுறுத்திச் சொற்ற முக்கிய பிரமாணங்களை
யே தழுவுகின்றதென உணரற்பாற்றி,

பூச்சனனம் வருமினனம் புசுண்டர்கதை புகல்வதென்றிற்
 போக்கு வரணாம்
 பேசசும்வரு மவர்நிலைமை துண்டெனவும் வாசிட்டம்
 பேசு மன்றே. (கஅ)

கும்பகததி னின்றரிய பரவெளியைக் காண்பலெனக்
 கூறு வாயேற
 நம்பதியி னிறுவியுணா தறபோத மங்கிலலைச
 சகல மிலலாக்
 கம்பிதமா மகனந்தப் பரவெளியைக் காணறிவு
 காணீ மாட்டா
 வம்பரிச தாய்நின்றங் கறிவெனென்ற றறபோத
 மடங்கா தந்தோ. (கக)

அப்போதந் தனையடக்க வுன்னுலே யாகாநல்
 லருளச் சாரி
 னெப்போது மடங்கியறி வாயிலகு மதனாலே
 யிறையைக் காண்பாய்
 துப்பேறக் குறங்குகுததி யுடன்மறந்த தாயநினையிற
 றுயில்வா ராபோ
 லொப்பாத வளியோகி லறிவான வாரந்த
 வீறக்க மின்றே. (உ௦)

அணிமாதி யட்டசித்தி யதிலுளவென் றுயர்த்துளவெயே
 லதனன் மொகம்

பணியாதோ ருருமறைத்தோ ருருக்காட்டி லாதா
பதுமந் தோறு
மணியரவு போலேறி யொன்றிழிய வொன்றடைதன்
மாயை யாக்கை
நணுகனன வாதிபுறல காண்டலா லெக்கிலு
நலனா காடே.

(2க)

கருவிகளை நியதிசெய்து திருவருளாற ற்னையறியுங்
கருததை நீததக்
கருவிகளிற பிராணனையு மனநினையுங் கனவாதை
புரிநது மேலே
மருவுமிர மத்துனையி னிறுத்திபதின் மறையிலறி
வாக வென்றும்
நிருமலசம் பூரணவெள் ளிடையாக நிறுவொரு
சமாதி யாமோ.

(2உ)

கரிசுள்ள சடத்தையுறிற் சட்டமயமன் றருண்மயமாக
காண்ப துண்டோ
புரியாத துயர்க்கரும யோகததாற் பொலிசடமாம்
விநது நாந்
தரிசனமன் றதிகமில் யவைசுத்த மாயையவியின்
சனித்த தாகும்
பெரியபொரு ளவைபென்று பேசிறசித் தாநதங்கள்
பிழையென்றோவோ.

(2ங்)

தக்காரற் றுறுபோத மொடுக்காது வாயுவினத

தடைசெய் டார்க்கந்

திக்கோடந் தாமுமுது மறையவிழி மூட்டிது

தினானைப் பார்போ

லெக்காலு மொவவாதந் நிலைவிட்ட பின்சகல

மெழவே செய்து

மூக்காடிட் றெவகுமுறை கருவியுளே மறைத்துமுற்போன்

மூடா நிற்கும்.

(உச)

கண்ணிமையா நாட்டமுறல் கருததையொரு தானததிற

கருத வைத்துப்

பண்ணன்முத லத்தீனையு மனமிறவா னனவாமுற

பகர்போ தந்தா

னெண்ணமதை யொடுக்கிடவு மதைபெண்ண மொடுக்கிடவு

மியைவ தன்ருல்

விண்ணெனவே யொன்றோடுந் துக்கற்று விகறபொருவ

நிறகி லாகும்.

(உரு)

இன்னணநிற் பதுதானே பெழிள்ளூன சிவயோக

மென்பார் நீத்தோ

பன்னெடுநா ளிருக்குதுமென் றடையோகப படுகுழியுட்

படுத்த தற்காய்த்

தின்னுமருத் துண்டிமுலவ தெலலாம்னீ ணிச்சைநடை

சிவஞா னிக்கெந்

நன்னலமு மெண்ணித்தி முத்திகளு முளவருளா

னனிதோர் வாயே.

(உக)

தற்போத மிரியாதே லுட்டுறவு சார்வதிலைச்

சாரா யோகி

பொற்பாய துறவியிலே நீயாத யோகத்தைப்

பொருத்திப் பினனர்

நற்பாதை யடைகுவலென் றதிராபபையே லபக்குவர்க

னாடு வானஞ்

சிறபாமன் விதித்தனோ பானமது வதினிறகிற

றோவ தெநாள.

(உ௭)

இச்சனனம் போய்மீண்டு வருசனனந் தனின்ஞான

மேயதி பிச்சு

ழிச்சையிற நிறபலெனி னிம்மதியன் றுள்ளமிகொலோ

வெளிபோ யிஞ்ஞான்

றச்சமற நிலலாது போதியெனின் விராந்தோடு

மாறறி லோர்கால

* வெச்செனவே தவறிவிழு வான்சுழலு மாறுடலை

மேவி மாய்வாய்.

(உ௮)

எழுதீர்ச்சழிகெழிலையாசிரிய விருத்தம்.

அரியவிவ லுக் மாணிட யாக்கை

யழியுமுன் றுறவற மடைவென்

விரிமய னுகரிப புருவம் தொழிந்தாம்

விருத்தமே விடுபொழு தென்னி

னரியுவர் வறமுங் கானல மீனை

நசையறத் துய்க்குவ லென்னாக்

* வெச்சென்றது:—ஆதகரணவோசை,

பரிபூரணந்தீபோதம்.

தினாகட லோகங் காப்பதொவ் விடுமித
தீழ்ப்புடை மழியையும் விடுதி.

(௨௬)

மடமுடைப பாலை தனிலறி வின்மை
மருவிடுங் காணையின் மனாபபூந்
தடந்தம் பத்தார மயலவெறி யலைகுஞ்
சனாதனிற ஈங்கிய குடும்ப
விடயத்தின் காப்பான் மெலிவுறு மிவறறுண்
மிழறிய பின்னிரண் டனையுந்
நிடமனத் தவரீத் திறையடி நாடுந்
திரணு வதையினிச சேராய்.

(௩௦)

இன்றுளர் நானே யிருப்பொன் றுளகற
கெனதுணி வுளவெலா மயக்க
மென்றறி முனையு வாலுள வாண
ளிறைவனைக் கருதா தொழியின
பின்றவ நோற்ப வருவதுண் டோவிப
பிழைநுழைக் குறுகா திதுநா
ளென்றடை யிருநதா னுந்துற வேம்பி
யிருநிட்டை தனிலுயர் வாயே.

(௩௧)

சொனவணங் குடும்பந் தொலைத்திவண் டானே
சுகத்தவ வேடமே பூண்டு
கனவெழில் குல்வ மடாலய மமைத்தக்
கருணையை நாமிவே னென்னின்

மனையற துறவு மிலாவிடை யாதி
வருநதுவை விடபழம் வாட்டும்
முனைநலோர் செயதா ஒன்னினன் னோரு
முடிவினி னினிவாததியே நயந்தார.

(ந.உ)

கூரும்பினைத் தேனைக் கண்டினை யிழுதைக்
கனியினை யமிழ்தினைப் பழித்த
வரும்பனா போக மருந்தியச சிவத்தை
யடைவது பெரியபே நென்னு
விருந்துற வுறுவா துண்டெளி வுடையா
கோனையா தீழ்ப்புடை மலத்தை
மருந்தென வயிறு மெறுழிபோ லபத்த
மாயையின போகமே துய்ப்பார.

(ந.ந)

மடமது வும்பற நெனவீனி யேயென்
மனைமகக டமனாயுந் துறப்பி
னிடம்பொரு ளேவற கெனசெய லாமென்
றிசைப்பையே லிருமந் யுண்டு
படாபுரி வடியா ருண்டிவைக் கெலவாம்
பாபமார்த திகவரு ஞாண்டு
மடமக ஞாதாத துனைத்திதி புரிந்த
மகிமையை முறந்தறை யாதே.

(ந.ச)

துறவறத் தானார் திருவருண் ஞானத்
துளக்கமற றிருப்பவுங் கண்டே
ஶுறுதியிட் டெனையத் துறவற மடையென்
றருளினென் னுருமென் பாயேற்

செறியுழுட் செடியைக் களைநதன வதன்வோர்
தோநதரி யாததைக் கடுப்பப்
பொறியகல் விரத்தி யடைந்துமுட் றேவைப்
பொருநதிடாக் குறையின ரவனோ.

(௩௩)

வாசனை நூம்பூ பணியலங் காசம்
வனப்புறு தழுவணைப் படுக்கை
போசனப் பிரீதி யறுசுவை வேட்கை
புலையுண விலகரி யடைக்காய்
பேசுடு குறிசோ திடமுந் துவம்வீண்
பேச்சுதி சயம்பெரு நகைப்பின்
நேசையென் பவற்றை விரும்பினுட் றிறவாங்
கோங்குவ தன்றென வுணர்தி.

(௩௪)

சீடர்க ளீட்டந் தேசமோ டமயந்
திசைமதம் வருணனோ லாமை
யேடணை கையம்பா தகமக வற்ற
மெதுவுமி லாநிவித தியினின்
ருடா னடியா ரயருப சரணே
யனைத்தையு மீசுராற் பணஞ்செய்
தீழலாக் கைகாட் டாங்குறிப் பதிலே
யிருப்பது துறவிக ணிலையால்.

(௩௫)

பாரமார்த் திகத்தே வொன்றையே யுளதறி
பதித்துயுந் துறவியை யோம்பு
சீரிய சமுசா ரியும்பொறி யடையத்
திருவருள் கூட்டிடுங் கள்ளு

ஓரமு தெனவுண் பாரருங் கலைசித்
தளப்பில் றென்னினு மவரை
வாரவு வந்தார் பெறுநல னென்னே
மதியில் ராத்திகைப பாரோ

(ஙஅ)

வக்கிரநீருவிகற்பவசனகண்டனம்

* பத்தியந தோநது சுகப்பட்ட மேறபைப
பாகறகா யுனிலெனை யென்று
குத்திரம் பேசு கபட்சன ஓசக

குணங்குக ணபபறை யடங்கு
சித்திர மாய்நாம் வந்ததுது மெனையேற
சிறுகறு நிருவிகற பந்தா
நெதததேன மண்கு மெனும்வெறுப புவப்பின்
றுண்பதற குடன்பட வேண்டும்

(ஙக)

ஊனுடை யல்லாற பூனையொன்று மேறகா
வுபேட்சையா யுட்டெளி வேடு
நாணறத் தன்செயல விடுததவன் செயலாய
நயவுப சாந்தியை யெய்தி
யாணவ நீலங் கடிநதருண் மயமா
யருந்துவ வருந்தியே நிறறன்
மாணவர் கூடுந் திருவருட் திறவு
மறறெலாங் கிடைநசை மயக்கே.

(ச௦)

* இக்கெய்யுளில் வருந்தாறபரியம்:—முந்திய செய்யுளில் சொற்ற
பள்ளுநருத் துவாராக் குறித்தது.

மேய்த்துந்நவீல் மூலமல நிவர்த்தியிலார்

பேறுஞ்சபலம்,

எவ்வறங் களுக்கும் வியனற மாக
வியம்பிடு துறவறங் குறுகி
வவவிய மூல மலங்கெடா தேகரு
மகூயம வந்துளா கருமுண
டவவியல புடையா ரருங்கதி யடைதற
கருகான் ருயினுங் கடைபிற
செவவுவிஞ ஞான கலப்பிராபத தியினைச
சேருவ ரபலமெய தாரோ.

(சுக)

சாஸ்திரபடனஞானசாதம்

கவிவிருத்தம.

இவவித மிறைசொல வெழுநது சீடனுஞ்
செவவீவன வுணாகலை செலவர் தாமுமிவ
வுவவுடைத துறவைபு ருத வுண்மையெற
கொவவுற வறைகென வுரைத்தன் மேயினான்.

(சுஉ)

அன்னவ ரருங்கட வையம் பாட்டைசெம்
பொன்னிதி காத்திடு பூதம் போல்வொன்
றுன்னுவை வாயுறழ் வோதி லுள்ளொளி
மின்னுமோ வினையது வேட்கை யார்ப்பரோ,

(சுங)

வேடம தாலருள் விளங்கு மென்னினுப்
பாடம தாலுமே பவிக்கு மென்னலா
மூடமி லாபிதன் முகினைத் தேதொனக்
கேடிவி யாரியன் கிளக்கி னுனரோ,

(சுச)

சற்சீடன் வெளிப்பற்றகூற்றீ வினவல்.

கட்டுகா யுடையவெங் கருணைப் பண்ணவ
விட்டுள னுரைப்படி வெளிப்பற நினையினி
யுட்டிற வடைகுவ ஓன்றன் ணளிகொடு
சிடனென் றுளெனச் சீடன் போற்றினான்.

(சரு)

போற்றிய பினரவன் போத நூற்பயின
நேறறவா றுழுவந் தோது பிறப்பிறப
பாற்றிடு செயலுமில் லமல நாமெனச்
சாற்றிடு நிலைமையெத தகைமைத தென்றனன்.

(சசு)

முரண்த்வைந் கபடஞானகண்டனம்.

ஏசறு மைந்தகே ளிதுவு முன்சொன
வாசறு கபடசன் னாச வலன்ககள
பேசிடு கூற்றிதன் பெருக்கிக் கூறுவ
னீசெவி கொடுவென நிகழ்த்தன் மேயினான்.

(சஎ)

இறப்பொடு பிறப்பிலை யென்பர் கீரிதன்
மறப்பொடு நினைப்பிலா வஸ்து வாயொரு
குறிப்பற நிற்பினெக் கும்பொய் யாயிந்
னறக்கடை போரதவ றறைக்கொற ரோலதாம்.

(சஅ)

அமலம் தேற்பசித் தசனந் துவ்வுமோ
நிமிரம் துட்கருள் சேர்பு நிறகுமோ
வெமதுட னெந்தவென் றிரங்கி வாடுமோ
குமரமும் விருத்தமுங் கொண்டு வீயுமோ.

(சசு)

* கொற்றோல்:—பயினைத்தொல்.

௧௦

பரிபூரணந்தபோதம்.

பீமணம் போக்கவார் யாங்கிப் பெய்யுமோ
காமநோய் பாறம்ங் கைதோள புலகுமோ
நாமரு பங்களை நணுகி நிற்குமோ
வோமெனி லமலமெங் கொவவு மன்றமயே.

(௧௦)

ஈழுசோக்கழிகெழிலடியாசீரியவிருத்தம்

இத்தவு பாதிக ளனைத்துமெற கிலையி
ரிசனியின் சன்னிதி மமைலாபோ
லெந்தன பேதசன் னிதிமா யாசகி
தற்குள வென்றிறுத திடுவாரோ
லந்தவெய்யோனுறழந தொன்றினுந் தாககந்
வலங்கிட லவர்மாட் டிளவாயின
புதவு டம்பினி லேகொளி கொடுசுழற
பாதையு ருநில வேண்மமரோ.

(௧௧)

கொள்ளிகொண் டேசுடு கொன்றுயர் கூாவது
குறசித பாசன கோசரீமா
மொள்ளிய பிரமம தென்னுந் மன்றென
வோதுயீ றென்னினவ வுயிராக
வுள்ளவ ரல்லதப் பிரமம தாகா
ருண்டெனின் வெள்ளறி வாளருமே
யெள்ளுவ ரிம்மதி யகந்தபென் ருமங்
னெண்ணுந் சண்டனு நகைத்திடுமால்

(௧௨)

இம்முறை நெடிக்குநர் மரிக்கிலம் மறல்விளித் =
திரும்பொரு ளாமுமைத் தன்முகிலே.

மம்மரி லுமக்கொர லநதையு மீன்றுழன்
 வாய்மையி லாதது நாமெனவே
 விம்மிய வகநதைபொய் சொனவுயிர்க் கேயிவண்
 வெய்துற னவுகுது மென்றிடுபோ
 தும்முன ரனையது வன்றுகொண் டேபட
 ருறுவது மவாமாட் டழகாமால. (௫௩)

ஒபபுறு ததவவி சாரமி லாதவ
 ரோதிய வணமெளி துவலவாரோற
 செபியி வகநதைபொய் யுடைமைகொண் டந்தகன்
 நீராவைய யடைகுவ ருணாரதாரதா
 மெப்படி நரகடை வாரடை யாமான
 வியம்பிடு வாரொன்றி சொனவணமே
 துப்பொடு ததவவி சாரம டைநதருட்
 டேவெளி கண்டவா துனியிலதே. (௫௪)

அநதவி சாரநல லரம்பையை யுரித்தத.
 எனகதெழு தண்டினை தரிசித்தலபோற
 பநதந ளிமுழுதுங் கழறறியுண் ணின்றவொர்
 பரம்பொரு ளினைபறிந் துயமினெனா
 வுதம றையறையு மனுபவ மிலரிதை
 யடைவொடு சொல்லே விசாரமெனி
 னெநதவி தமமையுஞ் சருக்கணாச் சொல்லுது
 மினிக்குமோ வாகலின் வெறுங்கூறறே. (௫௫)

தரவுக்கொச்சககலிப்பா.

கொள்ளிகொடு சுடுவதெது கொளளிக்கு டேற்படுத்த
 கொளளிபென விருந்ததெது கூறரிய வதுவென்னிற

கள்ளமிலா வந்துவுக்குக் தண்டமின்மை சொலற்கொவ்வங்
கள்ளவுயிர்க் கோதவொருங் காலுமமை யாதவனே. (௫௬)

பொன்றானே பணியாக விருப்பதென்று புந்றலுண்டேற
குன்றாத வப்பணிதாங் குகைவாயிட் டிருக்காதப்
பொன்றானே யாகுங்கொல புகலபணிதிப் பெயர்போங் கால்
நன்றாநா முருக்கிவிட்டோ மெனுநினைவா னகைபொங்கொல.

பணிதியென்ப தேயிலலைப் பசும்பொன்னே யிருப்பதெனின்
றுணிவுநவி லிககதைபுந் தோன்றிடவோ ரிடனன்றால்
கணிதமிலா வம்மெளனக் கடைகாணில விகாரமுண்டோ
தணிவுடைமைதான்சாணி னசத்திபததி லசததியமே (௫௮)

அலல்கடிவோய் பொன்னலற்குந் தீதினுக்கு மாங்கமிப
மலம்விரவு தறபோத மாய்ந்திடுவா னத்துவிதஞ்
சொலுமீறையா கமமுடிவு துளக்கமுள ஞானிகட்கு
நலனையுமஞ் ஞானிகட்கு நடலையையு நலகியதே. (௫௯)

■ முதலுல்கண் முடிவுணரார் ததூதநீனைப் பின்படிபன்
† மதமாக விரியவந்த மாநூல்க ளிருந்தனபோற
சதமான வறிவிலிக டந்திசைக்காக் கிர்க்கெடற்குந்
நதமான வனுபூதி ஞானிகள்வாக் கிருந்ததுவே. (௬௦)

இதுபுனைய வெல்லாநீ யாம்பிரம மெனச்சூர
பதுமனுக்கு வெள்ளிசொலப் பவமறங்க ளெண்ணுனாய்ச்

* முதலுல்கள் — ஈசர்வாக்காயிய வேதமும், ஆகமமும்.

† மதங்களின் பகுதிகளை:—இந் தூலாசிரியருளியசெவஞானதேசிகம்
எ-வதுசமயங்களைக்குறித்த வியாசரீர்தில் தென்னிதாய்த்தெளியலாம்.

சதமகனா தியர்க்கிடர்தான் றந்தவனா றிருவினிரத
விதமிவரு மகாநாதசொலி வேட்கைநெறி திரிந்தவிவா. (௬௧)
அசஞா பதுமனஞெல லமர்கடம் பனகமைபொறு
தசசோக வததுவிதந் தீனையகநதை வழிக்காக்கிப்
பொச்சாப்பாற பொறிதுறந்து போனதுபோ லிவாபிரர்செய
யசசுறுததல காண்டாத்தவ வததுவிதஞ் சொலியவிவா. ( )

வஞ்சிவிருததம.

இவ்வ கந்தையி லேபிரா
னவவி யதத மடைநதுஞா
வவவு தேகி வயநகலாற
றெவவர் நாத்திகஞ சேருமால (௬௩)

நாஞ்சொன் ஞான நாநாநதனுக்
காஞ்சொ லனறேலஃ தனறென
* வேன்சொ லான்கொலா னெனப்பொ,
னாஞ்சொன் ஞாயந் னட்டரோ. (௬௪)

மன்ற லாற்று மனாளை
யன்ற யறபுணர்ந தங்குருந்
* தொன்றை யீனுவ தும்பிரான்
றன்றொழிந் தானரோ (௬௫)

அக்தி றத்தையங் கீகரித்
தொததுக் கொளளினீ ரோதலு
மொத்துக் கொளளுமிவ வுண்டையாற
* கத்தன் சம்மதங் காண்பிரால. (௬௬)

விரும்பி நீரமீர் வெவவினைப்
பெருங்க ழாந்தழை பிபற்றமேற
றரும்ப லன்றாத தாணுவா
மடுமபி ரான்புரி வானரோ.

(௬௭)

கலிவிருத்தம்.

என்றோதுதி யினுமன்னவ ரியலபானதை யறையே
மொன்றேயெனு முடிபானதை யுணரார்முர ணலே
நன்றாயசு கருமங்களை நணுகாவிதி கூறிப
பொன்றாவிழை வாலேமறம் போகாவினை புரிவார்.

(௬௮)

ராயுஞ்சீய றணிலேயிவ ரிருசெங்கையு மிலராய
மாயந்தர மளவேற்புழி மழாராமனை யின்றான்
வீயும்படி செயதானாயன் போலுங்கு மூளராய
மேயனீசொன விலலநதுற விலலாததுள் விழுவார்.

(௬௯)

கரவொண்மதி மகனேயிவர் ஈனையும்புலை மலமுத
துரமுண்பவா தமையுதிமிர் சீவக்கொலை ஞாயு
முரனின்றிழி ப்பாசங்களை யுனிவாமூரா தமையும்
பரதத்திர மனுவிற்றகெடு பதராகநீ மதியே.

(௭௦)

அருளுள்ளபெனி னருளாளரை யற்றமொரு புதுமை
புரிகென்றிழி னதுதித்தென வெள்ளித்திரி புலனா

* காழ்என்பது —கழ்என்று குறுகிற்று. காழ்.—விறை.

† மாமிசம் மலம் மூத்திரம் இவைகளைக், காயகற்பமெனவருந்து
பவொன இங்கே பொருளாம்.

‡ பாசம்.—பிசாசம்.

துறவறவிளக்கம்.

௩௩௩
23237

தரவந்தபி னினியென்செய வென்னுஞ்சக சாலத்
திருடன்றனை மதியாதுயா தெளிதாழிய சுதனே. (எக)

ஏறும்வெறி வடியுண்டவ ரெவணேகினு மவர்வாய்
நாறுந்திற மொளியாதது போலுநதிரு ஞானப்
பேறுண்டென ரேன்றுங்குக் பெருமானடி யார்பார்
சுறுநதிர னறிவோயவர் சுறுறுக்கரி தெவனே. (எஉ)

அயலார்புரி யஞ்ஞெதுமெய் யருளாளரை யணுகா
துயாவானெ நாவுக்கர சுடைமான்மிய சரிதம்
வெயிலபோலுள கோரக்கர்கை வீசேதியின் வெட்டாற
றுயனோதுமு ருவல்லமன ஹநீமையு முளவே. (எங)

உட்டுருவின்மனவு.

வெண்டனையான்வந்த தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

மாசிகந்த பேரறிவான் மல்குமருட் பானுவெனா
தேசிகன்பொய் மெயபிரண்டிந தேரவிவவா ரேர்திடலும்
பாசமக லுட்டிறவாற பண்ணுபதி நிட்டைநிலம்
பேசியருள கென்னுமகன் பெறறியுணர்ந் தாடுமிறை. (எச)

தேகத்தை யுளபடி தொந்துநீங் கிறபுறம்பு
தாகிடுமைம் பூதத்தின் காரியமோ னாயைநதும்
மோசப்பொய் யேடணையோர் மூன்றுநிமிர் நாடிபத்து
மேகக்கண் டெகொளலா மென்புரிவுக் காமதலீய. (எடு)

* பதிரிடையென்றதனால், பாசிட்டமை, பாசகிடடைகளுமுண்டு
அனைக்கெல்லா மேலானது இப்பதிரிடையெனமும் இங்ஙன
முணரற்பாற்று.

காதுமுத லிந்தியமோனாநதினையுங் காண்டேகின்
ஜனதமுத லேந்துஞ்செய் யிந்திரிய மோனாந்தும்
பூகியமும் வாக்குவிட யங்களுமே பொன்றுமன
மாதிரான் காய்ந்தகலின் வாக்காதி நான்குமறும். (எசு)

முக்குணங்க டோந்தகலின் பூமுலச்சு பாவம்போ
மக்கணமி தாநிதகன் மஞ்சீவி யாததறற
பொக்கமெனப போம்பியதி காலமிவை போயபின்னர்ப்
பக்குவவான் மாநுகராப பண்பணந்து நிறகுமன்றே. (எங்)

அச்சமய மிச்சாநூ னக்கிரியை யாடாது
மிச்சையெனப போங்கலாதி மேலவறறைத் தூண்டிவிதத
வுச்சிதமாரு சுதததத்வ மோனாந்து நீங்குமற
னிச்சலன மன்றியங்கப ப்ராணனொன்று நின்றிடுமால. (எஅ)

அவ்வாடி தன்னையுள்ள வாறறிந்து நீங்கிடினம்ற்
றெவவாயு வுந்துஞ்சு மேங்கசபை நாதமும்போ
மவவாயு வையறிந்த சித்தேதா'னச்சித்திற
விவ்வாறென நேகாட்டி நின்றதந்'ளென்றறியே. (எசு)

நீயறியு மவ்வாறளி னீன்றகி லவ்வாயு
போபுடையும் போதமலம் பொய்த்திடும்பின் போதையுள
மேயநலின் பூந்துய்த்து வீடுபெத்தத் துமிவிலங்கா
னோயசிவத் தோடணவி நிறறல்பர முத்தியரோ. (அ0)

■ செய்யீர்திரியம்:—சுருமேந்திரியம்.

■ வாக்குவிடயங்கள்:—வசனாதியைத் தும்.

■ முலச்சபாவம்.—முலப்பிரீடுகுதி.

நிமலஞான நீட்டானுபல சியதி.

கவிநிலைத்துறை

காட்டு மவ்வரு டனீனை நோக்கினுங் காணும்
வீட்டு வததுவை நாமென வுள்ளினும் வேறு
நாட்டி முன்னினு மிரண்டறு மைக்கிய நணுகா
திட்ட மாநகிரி புடிசெகுத துண்மையை யெய்தாய். (அக)

தன்னைத் தானறி யாப்ட்பதங் கேவல சகலந
துன்னல் போறசிவ திசையினு முண்டவை சொலலிற
றன்னைத் தானறிந திட்டபின் ரேன்றருட காட்சி
தன்னை யேழுத்திச் சகலமேன் பாரருட சான்றா. (அஉ)

அந்த மாச்சக வங்கமுன் நேயங் றேனறும்
நினைத தீர்பரை பொகினைக் கேவல நிலையென்
றித்து ஞானிகண் மிழறறுவ ரிவவிரண் டையுநீத
தந்த மாஞ்சுகா தீதகத தமுறலே யைக்கம. (அங)

இனைய வாறரு டன்னைமுன் னீட்டுற லின்றுன
மனதி னுலறி வேனெனி னம்மன மறதி
நினைவு வாயுள காண்டதை நினைவுறு யதனற
கனவி னுங்கணு ருவதைக் கருதவொண் னாதால். (அச)

அறப மாமுயிர்ப் போதமு மதிலெழு மனமு
மொற்க மானமே லெழும்பர வுணர்வதை யுணரு

■ திரிபுடி — ஞாநரு, ஞானம, ஞேயம். அருதநம் — ஊனபான,
காட்சி, காட்சிப்பொருள். டு பதம் — காலம்.

மொழ்க் மாகநீ யொகெத்திட வுன்னினுன் னீழலைப்
பொறகை யானமணல போடமே றைப்பது பொருவும். (அடு)
கண்ணைப் போலுள நீசுவ மாம்பிறை காண்கத்
திண்ணப் பேரருள் விரலைமுன் னாகுகொடு தெரிசி
யெண்ணெய்த தாணையொத துடை விடா வவவரு ஞ்னனுள
விண்ணைப் போனிலை கொண்மிள புறஞ்செல வேண்டாம். ( )

அறுசேர்க்கழிகெழிலடியாசிரியவிருததம்.

நிகழ்த்து மாறுநீ தத்துவ நியதி செய்துன துணர்வுதான்
செகுத்தி டாதுசெ குக்குமோர் திரததி னிறப்பே யப்பெரும்
பகதது ஞ்னவசத் தாவதாம் படாரு மநதகா ரத்தையொத
தகததை நீங்கிடு நிலைமையஃ தாவ தனறெனத தேர்வையே
உணர்வி றநததே முததியென் றேறதின மூசசையு நககமு
முணர்வின் மாக்கதி யாகலா மூக மறறபா டாணமொத
துணர்வி றப்பதே முததியென் றுணாசெய் வாதம தாகுமீ
துணர்வி வேகிகள கொண்டபே ருணாவ தாவகொலோவன்மையே
நனவும் பளளியு ண்ணுறா நாப்ப னாகவொன றுள்ளதோ
வெனனி னாவிழ் லரிசியு மேற வெந்தழி கூழுமன்
நனம்வி ளங்குவ தன்னவே யமல நிடைய லங்குமீ
பெனது நாடுனெனல் வெநதுசித தேறு வாககத துண்டரோ.

அக்க நோக்குளன் பானா வறிதி கண்படை கொண்டுளான்
பக்க னித்தினா பாரிநு பண்பு நந்திய *நாப்பணத்

* நாப்பண்:—கடு. இங்கே மத்தியாலவஸ்தையாகிய சுத்தாவஸ்தை
யென்றும். இதைத்தானே கனவிற்கழுத்தியென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

தொக்கு கத்திலவிழாதநுட் யே விண்ணெனத் தானநீஇ
யெக்க ணுங்கலந் துள்ளதா யிலகி னுந்ழிக் காணரோ. (௯௦)
புத மாகிய திசையிலே பரததை யேமறந் துகத்திலே
சொநந் மாகவே நிறநலபொற சுதத மா*முயிர் வீட்டினு .
நிநதை சாலுந் நினைவுதா னீங்கிப் பேரநுள் வசத்ததாச
சுநத தததுநின் நீட்டலே சசகி தாநநத வாழ்ககையே. (௯௧)
பாரதத தெல்லாம் பராபர பரம தாகவே தோன்றுதும்
பாரதத தன்னிஜ மதுவலாற பரமெ னச்சொல வாயிலைப்
பாரதது நீயஸ்தச சேசொபு பரம சறகுந் சொலமகன
பாரதது பறகிய லாமனோக பண்ணு பாயமுங் கூறென் றன்.

உபாயநிஷ்டை விவரணம்.

ஓ கலிகிலைததுறை.

முறறுணர்வை நாடுமத லாயதனைக் கேட்டிமல
மூலவுடலைப்
பற்றியுள தன்னையுஞ்சு கத்தையும்வே நென்றுசொளும்
பண்பையெருக்கி
நறறலைமை யுள்ளவது வென்றுணர்வீ சாரமக
எனன்னுமேன்மீன
மற்றநிலை கூடுமத லுலரிய நிட்டையுறு
மற்றயிலேபே. (௯௩)

* உயர்வீடு — ஜீவன்முத்தி.

ஓ இச்செய்யுளில், கூவினங்கனியான கண்டச்சொத்தேமா - புளி
மாவென்று இரண்டு சீராகப் பிரிக்கப்படுவதாயின் அவ்வனம் அறு
சீர்க்கழிநெடியடியாகிரிவிருத்தமென்றும்.

U193A10P4U4HYA1A

தன்செயலவி யுத்தொருசி வன்செயல்பா வித்திடினுஞ்
சாரும்துதான,

புன்செயலவி டாதவிச்சை யாறபகிர்மு கத்திலலை
புத்தியைமறித

தினசிவநந ிருஞ்சுளி யிருபப்தென வந்தர்முகத்
தெண்ணெயநடைபோல

வன்செயல்பி றங்நிடவே நிறபினும னேலயசன்
மார்க்கமுறுமே, (௬௪)

நாதனைய போதநுவ னூலகளினுங் கேள்வியினு

மென்றுமனதைக்

கோதறவே வைக்கினுங்கு கேசனுடை நாமமனுக்

கொண்டிருக்குளே

■ இந்நியாயம்:—தகராலவரகசியமெனது நூலில் தெற்றெனப்
புலப்படும்.

■ கு:கேசனுடைய நாமமனுவென்றது - சடாக்ஷரமென்கிற ஆறெ
ழுத்து. இதனமகத்துவம் விளவகுமாறு பரமேச்சரா பரமேச்சரிக
கருளினதாவது:—ஸ்ரீகந்தபுராணம் “நன்முக மிருமூன் துண்டா ன
மக்கவை தாமே கந்தன்—றன்முக மாகி யுற்ற தாரகப் பிரம் மாகி—
மூன்மொழி கின்ற கந்தம் மூவிரண் டெழுத்து மொன்று - யுன்மக
னும் தோரா நெழுத்தென வுற்ற வன்றே. ஆதலி னமது சத்தி
யறுமுக ண்ஊம் யாரும் - பேதக மன்றா நம்போற் பிரிவினன் யா
ண்டு நின்ற - னேதயில் குழவி போல்வான் யாவையு முணர்ந்தான்
சேரும் - போதமு மழிவில் வீடும் போற்றினர்க் கருள் வஞ்ஞன்”
என்று.

துறவறவிளக்கம்,

போதறச்செ பிக்கினுமோ டுரைநெழுத்தை யாடினும்ப்
போதமொருகாற
சாதலுறும் பாவமறுஞ் சத்திய டுசன் மாக்கநிலை
தானமையுமே.

காமியமி லாதுகுரு தெய்வமடி யானெனவே,
காணுருக்களைச்
சாமியெனு நிட்களப ராபரமெ னாகருதிச்
சந்ததமுநன்
னேமொழி பூசனைபு ரிந்திடி டங்ருமன
னோமைகுறுகும்
நாமியையு ணாநதபடி சொல்லினமெ னப்பதி
நவின்றனனரோ.*

சுப்சீடன் கவானுபூதி யடைதல்

அறசோக்கழிநெடிவடி யாசிரியவிருததம்.

இம்மொழி யெலாமா னுக்க னிருசெவிப் புழையுள் வாங்கி
யம்மநான் பிழைத்தே னிந்த வகன்மயல வாரிநீநதிச [நேன்
செம்மைசேர் பொருளைக் காண்டேன் றிருவரு ளாக்கம் பெற்
மம்மரி லாணிக் கோமான் னாணருட் டகவா லென்றான்.* ()

* ஐகநெழுத்தெனறது — சிவபஞ்சாக்ஷரம். இஃது. மூன்று வேத
ங்களி ளுடையெயுள்ளது. வீவரம். வேதங்களுள்ள இருக்கு, ஏஜார்,
சாமம் என்ற மூன்றுஞ் சிறாதவை. அதர்வணவேதம் இவற்றுடைய
கும். அவ்வேதம்மூன்றுனுள் நடுவேயுள்ள எஜாவேதம் ஏழுகாண்ட
மாயுள்ளது. அவ்வேழுள்ளே நடுக்காண்டத்தகடுவாயுள்ளது “ஸ்ரீகுத்
திரம்” என்றமக்திரம். அதனடுவேயுள்ளது சிவபஞ்சாக்ஷரம் என்றும்.

டு சன்மார்க்க மென்றதஞல்; தாசமார்க்கம், புத்திரமார்க்கம், ன
மார்க்கமென்ற மூன்றனுக்கு மேலாகிய ஞானநெறியென்றும் அது
சத்திய சன்மார்க்க மென்னலால் சதாசாரமாகிய சந்தாரியவாத
வுண்மை குறித்ததென்று இவ்வணிப் பொருள்கொள்ளற்பாற்ற.

வலிநிலெண் ணகியைக் க்ராதம் வலிகுமா நெனைக்கிஞ் சித்தம்
வில்கொளு வணம்போ திததும் மிகைச்சமு சாரபந்த
வலையெலாந் தடிநது காதத மாணிழற கெனகைம் மாநென
நிலகருட குரவன் ருட்க ணிறைஞ்சினன் சீடன மாதோ. ( )

ஆரியன சீடன் நன்னை யகங்கனி கூர நோக்கிச
சீரிய வாசி கூறிச சிவச்சலாந் செயத பின்னர்
நீரமர் சலச பன்ன நீரமற நிரண்டு பேரும்
பூரண நிலையி லென்றும் பொருநதியுநர் தார்கண் மாதோ ( )

வாழ்த்து

விழுமிய பொருளாய் நாளும் விரிகுக்க கடவுள் வாழ்க
குழுமிய தொழும்பா வாழக குருவுடன் சீடா வாழக
தொழுகுவத் தவர்கள் வாழக துகளது தவங்கள் வாழ்க
வழுவது மறையு மாக மமுஞ்சொற்ற முடிவு வாழ்க. (க00)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அசனக் குழிசியு மாடகப் பேழையு மேயணங்காய்
விசனித் தலைபவாக் காணையைக் கூறுமிம மேன்முறையு
நிசநட் புடனிதைக் கேட்பரு மோது நிபுணர்களும்
வசனித்த பேரும் வரைந்திட்ட வன்பரும் வாழியவே. (க0க)

சிந்தையு ணின்று குகேச்சுர நாடந் திகழவுள்ள
வெநதை யருள்செனு செய்தவிந நான்முடி விறகுக்கலி
யைந்து சகத்திரர் தன்னி விரண்டக லாயனத்தில
வந்த விஜய தசமியுந் தாலாயும வாழியவே. (க0உ)

உ- வது துறவறவிளக்கம் முறறிற்று.

ஆ பாவிரமுட்பட திருச்செய்யுள் உஉ0.

பரிபூரணந்தபோதம்

சம்பூரணம்.

குமரகுருகோயின் திருவடிவாழ்க.

சிவமயம்

பரிபூரணந்தபோத்தி

கருகன்மொழிகட்குரையகராதி

அ

அகத்தை=உள்ளத்தை. (உணர்
 அகநதை=அகங்காரம். [வை)
 அகவற்றம்=உள்ளச்சம்.
 அகனமயல=விரிந்தமயக்கம்.
 அகைத்தல=ஈறுத்தல.
 அதோசரம் = அறியொணுமை,
 காணப்படாமை
 அககணம்=அந்தக்கணம்
 அககநோகருண் = கணபாவை
 அங்கம்=உடம்பு. [யுடையவன்.
 அங்கி=அககினி.
 அங்கிசம்=அம்சம். (பங்கு)
 அவருரம்=முனை
 அசங்கம்=ஏகம்.
 அசஞ்சலம்=அசைவற்றது.
 அசத்தியம்=பொய்
 அசத்து=சத்தலலாதது. ஆனமா
 வல்லாதஜடம். பரசம்.
 அசனக்குழிசைசோற்றுப்பாளை
 அசனம்=சோறு.
 அசிந்து=அறிவிலலாதஜடம், பா
 சம். (அஞ்ஞானம்)
 அசுசுதன்=விஷ்ணு.
 அச்சுறுத்தல்=பயமுறுத்தல்
 அஞா=துன்பம்,

அடிகள்=குரு

அடைக்காய்=பாகரு(தாமஸ்ரம்)

அடைவு=ஒழுங்கு

அணங்கு=தெய்வம்

அணு=உயிர். (ஆனமா)

அநித்தல=சொல்லல

அநீதம்=மேறப்பட்டது

அது=அந்தப்பிரமம்

அந்தகன்=யமன்

அந்தரம்=ஆகாசம். முடிவு

அந்தரானம்=உள்ளானம் [கதி

அபினை=அபினை அபினை

அபேத=பேதமில்லாத

அபு=தண்ணீர்

அபேரல=அதுபோல

அமயம்=காலம். [றது.

அமலம்=அழிக்கின்றமை, மலமற

அமுதம்=முகதி மோகம்

அம்பரிசு=அழகியருண்ம

அம்பாட்டை=அழகியவழி

அம்ம=வியப்பிடைக்கொல

அயா=செய்கின்ற

அயாதிரியம்=சமுத்தி யுணாவும்

நங்கிய நான்காமவஸதை

அயற்புணாந்து=அயலிற்புணா

அரணி=நிக்கடைக்கோல, [அ

கருகன்மொழிகட் குரையகராதி.

அரந்தை=தூன்பம்
 அரமபை=வாழை
 அரணுல்=சைவாகரம்
 அரி=ஹரி'விஷ்ணு. [ணி
 அருங்கடலை = அருமையானவு
 அருட்காட்சி=அருட்டரிசனம்
 அருட்டயா=கருடையாகியதயவு
 அருத்தம்=பொன்
 அலகை=பேய
 அலங்கிடலை=பிரகாசித்தல
 அலந்தை=தூன்பம்
 அலல்=அல்லல. தூன்பம்
 அல—இரவு
 அலலமன்=அல்லமாப்பிரபு
 அவிதல்=கெடுத்தல்
 அவித்தியாகதம்=அஞ்ஞானவுக்
 அவியா=ஒளிசெய்கின்ற. [கிரம.
 அவ்வியத்தம்=மறைவு
 அழல்=சூடு. தி.
 அழங்கலை=கெடுத்தல்
 அளப்பிலா=அளவில்லாத
 அழக்கடை=மிகவுங்கடையி
 அறவோர்=முனிவர்
 அறிதி=அறிவாய்க!
 அறிபறிவு=அறிவின் தவுணர்வு
 அறிவாளா = ஜீவன்முத்தர்கள்,
 ஞானதாக்கள்
 அறிவிலிகள்=ஞானமில்லாதவர்
 [கள்
 அறிவுநிமிர்=ஞானம்வளர்ந்த.
 அறகலை=உவர்ப்பு, கார்ப்பு,
 கைப்பு, தித்திப்பு, தவர்ப்பு,
 புளிப்பு,

அறுதி=முடிவு
 அறைதல்=சொல்லல்
 அறறம்=அச்சம், சேராவு
 அற்று=போல. [மை
 அனகம்=பாவமின்மை, மாசின
 அனம்=அனனம். (சோறு)
 அனாதி=ஆதிகருமாதின் து, எக்
 காலமுள்ளது.
 அனுபூதி=சுவானுபூதி
 ம=எல்லாம்
 அனமை=அலவாமை இல்லை
 அன்று=அல்ல
 அன்ன=போல
 அன்னம்=அவலிதம்
 அன்னவா } அவர்கள்

ஆ
 ஆகமத்திறு=ஆகமார்த்தம்
 ஆகாமியமாதி=ஆகாமியம், கரு
 சிதம், பிரார்த்தமென்ற மூன்
 றம்.
 ஆகாமியம்=புதியவினை
 ஆகுகொல்=ஆகுமோ?
 ஆகமம்=செலவம்
 ஆகவை=உடம்பு
 ஆசன்கை=சந்தேகம்
 ஆசிகுறி=ஆசைவதித்தி
 ஆச=சூற்றம்
 ஆஞ்சொலந்தேல் = ஆகாதவத
 னமாயிருக்குமாயின்.
 ஆடகப்பேழை=திரவியப்பெட்டி
 ஆடுமிறை=ஆசிரியன்சொல்லுதி
 [குன்

ஆணவநீலம்=ஆணவமல இருள்
 ஆணவம்=ஆணவமலம்
 ஆணை=உணமை
 ஆண்டு=அவ்விடம்
 ஆதன=குரு. ஜீவன்
 ஆததாழ்=உரியதளிர் (பேரது
 மானதழைவு)
 ஆப்தர்=பெரியோர்
 ஆயனத்தில=வருஷத்தில
 ஆரணம்=வேதம்
 ஆரியன்=குரு
 ஆதல=அனுபூதிதல்
 ஆப்பு=பகதம்
 ஆவரிதது=மறைத்து
 ஆறல=செய்தல.நிலையடைமை.
 ஆற்றிடுசெயல=செய்கின்றதொ
 ஆற்றமம்=ஆன்மா. [ழில்
 ஆனியில=கேடிலலாத
 ஆன்ற=மாட்சிமைப்பட்ட
 இ
 இக்கதை=இந்தச்சொல்
 இக்கு=இஷ்ட கரும்பு
 இசைத்தல=சொல்லல்
 இஞ்சி=மதில்
 இடன்=இடம்
 இடை=இடம். (ஏழாம்வேற்று
 கையுறுபு)
 இத்தனை=இவ்வளவு
 இத்தியம்=இத்திரியம்
 இம்பா=இம்மீ. (இவ்விடம்)
 இயங்க=கடக்க
 இரண்டகல=இரண்டகலவு
 இரவி=சூரியன்

இரிதல்=கெடுதல்
 இருக்கதுமென்று = இருப்போ
 மென்று
 இருநிட்டை=பெரியநிஷ்டை
 இருந்தறவு=பெரியதுறவு
 இருவினை=நல்வினை தீவினை
 இலகரி=மஸ்து. (மஸ்துள்ளவை
 இலக்கணம்=இலக்கணம். [கள
 இலங்கல=ஒளிசெய்தல
 இலதை = இல்லாததை, பொய்
 யாயிருப்பதை
 இல்=இல்லாத. வீடு
 இலலம்=இலலநம்
 இவண்=இவ்விடம்
 இழுது=தித்திப்பு
 இழைத்தல=செய்தல்
 இற=கெட
 இறுது=கெடாது
 இறுதி=மரணம்
 இறுத்தல்=சொல்லல்
 இறைமஞ்சினன்=வணங்கினன்
 இறை } கடவுள். குரு
 இறைவன் }
 இறபுலம்=வீட்டினிடம்
 இனைய=இவ்விதமான. [கோசம்
 இன்பமயகோசம் = ஆந்தமய
 இன்பம் } ஆந்தம், மகிழ்ச்சி,
 இன்பு } மோகநாதம்
 இன்மை=இல்லாமை
 இன்மைகாண=ஒழியாத
 இன்றுகொல்=இல்லையோ?
 இன்னணம் } இந்தப்பிரகாரம்
 இன்னவ }

இனனா=துன்பம்.
இன்னேறும்=இனிமைநீருத
இன்னோசை=செவிக் கிணிய வா
ததியம்

௪
௪௮=சமாஷ்ய
௪௮௮=சுட்டம்
௪௮௮=சமபாதிததல
௪௮௮=இதுபோன்ற
௪௮௮=அன்பு, கிருபை
௪௮௮=முடிவு
௪௮௮=பெறுவது
௪௮௮=பெற்றவரை

௪
உகம்=உலகம். (பூமி)
உகளம்=இரண்டி
உச்சம்=உயாச்சி
உருற்றல=செய்தல்
உட்டெளிவு=உள்ளத்தெளிவு
உணடுகொவேர=உணடோ?
உதரம்=கருப்பை
உபசாந்தி=அமரிக் கை, விருப்பு
பெறுபினைமை
உபத்தம்=உபந்தம், ஆண்குறி
பெண்குறியிலுள்ள கருமேக
திரியம்.

உபயம்=இரண்டி
உபாவகம்=அணியப்பட்ட ஆப
ரணிகளும் ஆயுதங்களும்
உபேட்சை=பிரியவீனம்
உமபா=தேவா
உம்பலம்=வன்மை. [ற்போதம்]
உயிர்ப்போதம்=ஜீவபோதம் (க

உயதல=ஈடேறுதல், பிழைத்தல்
உயயின=ஈடேறுதல்
உரவோ=அறிவுடையோ
உரன=பு
உரியோ=அறிஞன் (குரு)
உனா=சொல்
உனாததளவில=சொன்ன மட்டில
உனாததளமேயினா=சொல்
லததொடங்கினா
உலபபு=மரணம்
உலவல=உலாவல், ஒழிதல்
உலகருட=ஆநந்திசுரும
உலா=கடல்
உலவு=தவம்
உழலுநா=உழல்பவா
உழி=இடம்
உருகருளே=உள்ளக்குள்ளே
(நாவசையாமல)

உளகல } நினைதல்
உளளல }
உள்ளீடு=மனோதிடம்
உளளளி=உளளகிணி
உறழ்து=போன்று
உறழவு=அறிவு. (உணாவு)
உறகண=துன்பம்
உனல=உன்னல் நினைதல்

உன
உனத்தை=அழகரு. உன
உனம்=குணம், விதி
உனம்=குறைபாடு
௪
எக்கணம்=எங்கும்
எகங்=எவ்விடம்?

எஞ்ஞான்றும்=எப்போதும்
 ஏட்டி=ஆசை. [ரும்பை
 எண்ணிகைய=வன்மையான இ
 எண்ணெய்ததாரா-நயிலதாரா
 எத்தகைமத்து=என்னதன்மை
 யுடையது?
 எந்தாட்களதையே எனபிதாவே
 எமாணை=எம்பேரிலாணைப்படி
 எமமான=எம்பிரான. [கரு
 எய்தும்=வரும்*
 எருக்கி=கொணறு
 எல=பகல
 எவன=யாது (வினா)
 எழில=அழகு
 எளி=எளளி இசுழந்து
 எளியோய=அறிவிலலாதவனை!
 எள்ளல=இசுழதல
 எறுழி=பன்றி
 எறகிலை=என்கிலலை. (ரி
 எற்று=எத்தகையது? (எம்மாதி
 எனமனா=எனறுசொலலுவரா
 எனறடை=என்னதடை
 என்றும்=எப்போதும்
 ன்றுழ்=சூரிடன. [யாக!
 எனறேதுதி=எனறுசொலலா
 எண்ணு=எனறு. (வினையெச்சம்)
 ஏ
 ஏக=செல்ல. (போக)
 ஏகரு=சுப்திககின்ற
 ஏசு=குற்றம்
 ஏட்டி=ஆசை அஃது பெண்
 பொன், மூலகை
 பூம்

ஏதம்=குற்றம்
 ஏதி=வான்
 ஏயப்ப=பேரல்
 ஏா=அழகு
 ஏவா=ஏவா? [ஆண்மா
 ஏழைசேவன=அறிவுகுறைந்த
 ஏறப=இணங்க, பொருந்த
 ஏற்புழி=வாகருமிடத்து. (யாசி
 பபதில)
 ஏற்றவாறு=வினைத்தபடி (வரம
 ஏனை=மற்ற. [பிலலாங்)
 ஐ
 ஐக்கம்=ஐக்கியம், ஒன்றிப்பு
 ஐநதுசகத்திரம்=ஐயாயிரம்
 ஐந்தொழில்=பஞ்சகிருத்தியம்
 ஐய=ஐயா!
 ஐயன=தந்தை
 ஐயானனறகு=ஐந்து முகங்களு
 ளளபரமசிவனுக்கு
 ஐயைந்து=இருபத்தைந்து
 ஓ
 ஒப்பில்=இணையில்லாத
 ஒப்பு=சமமதீழ்
 ஒருகருபமம்=ஒன்றுபடும்
 ஒருசேர=ஒருமிக்க
 ஒலகல=குறைதல், மெலிதல்
 ஒள்ளிய=தூய்தான், சுததமான்
 ஒற்கம்=அடக்கம், ஒடுக்கம்
 ஓ
 ஓதரும்=சொல்லந்திரிய
 ஓதை=ஓசை
 ஓதது=வேதம். [கொண்டாங்
 ஓமெனில = அமென்றெந்தது

கருகன்மொழிகட்குறையகநாதி.

ஓம்பல்பாதுகாத்தல்

ஓர் திசைதெளிந்துகொள்வதாயாகி
ஒவல்வருந்தல்

ககனம்=ஆதாசம்

கங்குல்=இருள், இரவு

கடந்தமுத்தாப்புறப்பற்று உட்
பற்று என்பவைகளை நீங்கி நி

ன்ற ஜீவன்முத்தா

கிடம்=உடம்பு. குடம்

கடாவ=கேட்க, வினாவ

கடிதது=நீக்கி

கடிப்ப=போல

கடையில்கடைசியில்

கட்கருவி=கண்ணாகியகருவி

கட்டுரை=உறுதிசெய்தல்

கணித்து=அளவிட்டி

கணுநு=கண்ணுறு பார்க்காத[ரு

கண்டம்=ஒரளவுக்குட்பட்டபொ

கண்டிதம்=திட்டம், வரையறுப

கண்டு=கற்கண்டு. [பு

கண்படை=தூக்கம்

கத்தா=காத்தா கடிவுள்

கமலம்=தாமரை

கரணம்=அந்தர்க்கரணம்அஃது

மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்

கரவொண்மதி= அறிவினஒள்ளி

யகதிருள்ள

கரி=சாக்ஷி

கரிசு=குறைவு, குற்றம்

கருமகூயம்=கண்மகூயம், கர்ம

கருவி=தத்துவம். [நாசம்

கருள்=இருள்

கலைச்செல்வா = கல்விச்செல்வா
கமுதல=சொல்லல். [முள்ளவா

கமுது=பிசாசம்

களி=ஆந் தம, இன்பம்

களிசெய்யும்=ஆநந்திப்பிக்கும்

கள்=தேன்

களவன=கள்ளன்

கறை=மாசு

கனகட=பொன்

கனல்=அகவினி

கன்னல்=கரும்பு

கூ

[டை

காட்டம்=காஷ்டம். விற்றகு, கட்

கீண்டாத்து=கண்டுசெய்தல்

காண்டி=காணபாயாக. [டி

காணபலென-காணபேனென்று

காணபி=காணபீர்களாகி [னய

காப்புடைக்கட்டு=இரகூபந்த

காமியமிலாது = அநிததியப்பொ

■ குளகளை வேண்டிச் செய்யும்

பூஜையாபில்லாமல்

*காமுறறு=ஆசைப்பட்டி

கால=காலம். காற்று

காளிதம்=களிப்பு

காளை=காளைப்பருவம்

காறு=அளவு

கி

கிஞ்சித்தம்=அற்பமும்

கிஞ்சில=அற்பம்.

கிடைநகை=பூலோகஆசை

கிருத்தியம்=தொழில்

கிளக்குவல்=சொல்லுவேன்.

கீ

கீணம்=கீணம் கேடு

கீழ்=ஈனம்

கு

குணங்கு=பேய

குண்டை=வருது

குததிரம்=வஞ்சகம்

குமரம்=இளம்பருவம். [ல்

குயிறை=செய்தல், சொல்லுத

குயினறது=சொன்னது

குரவன்=குரு

குருது=பிள்ளை

குலம்=அரண்மனை, மனை

குலிகன்=மனைவிகள்

குழுவிய=கடிய

குறுகாது=அடையாமல். (கிட்

குறசிதம்=அசுத்தம். [டாமல்)

குறறு=குறையாத

கூ

கூச்சிரம்=கடம்பு

கூவசி=கூரியவாள்

கூவறகு=சொல்லுவதற்கு

கூழ்=அனனம். (சோறு)

கூறறு=சொல்

கே

கேடிவி=கேடில்லாதவனாகிய

கேட்டி=கேட்பாயாகி

கேததிரம்=கேதத்திரம். (பூமி)

கை

கைகாட்டு=சின்முத்திரைக்குறி

கைதை=தாழை. (தாமம்பூ)

கைம்மாறு=பிரதிபுகாரி

கோ

கொச்சுசயிலை=கீழ்மையில்லாத

கொடு=கொண்டு

கொலானை=கொல்லாதிருப்பான்

கொழிப்பு=குற்றம். மலமாக

கொண=காலம்

கோ

கோடவும்=கொள்ளவும்

கோண=மாறுபாடு

கோது=குற்றம். [சிறத்தோன்

கோமானை=குரு, பெருமையிற

கோரககா=ஓசித்தா

சு

சுகளம்=களங்கமானது, மாயா

சக்கு=சட்சு கண [ருபம்

சவகை=சுருதேகம்

சஞ்சி=சஞ்சிதம் கட்டுப்பிட்டவி

னை. (மறுபிறப்புகருப் பிரா

ததமாகவரவுள்ளது)

சண்டன=யமன

சதசத்து=சத்துமசத்துமல்லாத

பூநடுவானதன்மை

சததம்=சந்ததம் எப்போதும்

சதமகை=தேவேகதிரன

சதம்=நிலைமை

சத்து=மூக்காலத்துமுள்ளது

சந்ததம்=எப்போதும்

சகது=சந்தனம்

சபலம்=இலாபம்

சமரம்=சண்டை. [நிஷ்டை

சுமாதி=தற்போதக்கேடானபர

சமபுமாரக்கம்=சைவசமயம்

சமமா ரநாதன்மாயாபிசுராசன
சரதம்=உண்ணை. [னசிஷிபிரான
சனா=வயோதிகம் (மூதிராவது)
சலகபன்னம்=தம்மராயிலை
சலரம்=வண்ககம்
சவிரதம்=ஒளியுள்ள ரசம்
சனாதத்தனாமாரககம்=வைவ்
ணவசமயம்
சனமாரககம் = சததுமாரககம்,
ஞானநெறி

சா

சாகை=வேதம்
சாககம்=கரசரணியவயவம்
சாஸதிர பீடனஞானம்=சாஸதி
ரததைப டாடமபண்ணிய பசு
ஞானம்.

சாமமறை=சாமவேதம்
சராபு=இடம், உதவி. பற்று
சானரா=அறிஞர்
சானறு=சாக்ஷி (பிரமாணம்)

சீ

சிடன=தெய்வதொண்டன
சிட்டி=சிருஷ்டி
சித்தாகதம்=ஆகம். ஆகமாநதம்
சித்து=ஞானம் (முறற்றிவாயி
ருப்பது)
சிரப்பொருள்=முழுவானபொரு
சிவம்=மேகை. [ன
சிவோகம்=சிவனநான் எனனு
மொருமஹாலாகசியம்
சிறுகறு=துன்பமில்லாத
சிறையளி=இறகுள்ளகனம். [ம்
சினமயம்=சிததுமயம். (ஞானமயீ

சீ

சீகரும்=நீங்கும்
சீமதம்=ஜீமதம் மேகம்
சோ=ஒழுங்கு
சோததி=கோத்தி
சீவனமுததா=பரமுகதியாசிய
சாயுஜ்யம் பெறுமுன்கிருவரு
ளஞானமடைந்திருக்கின்றனா
தாக்கன.

சுகரும=நதசுருமம்
சுடாதல=ஒளிசெய்தல
சுருதி=வேதம்
சுமூததி=இரண்டாமவஸதையா
கிய சொப்பனங்கடந துணாவு
குறைகத நித்திரையாகிய மூன
ருமவஸதை

சூ

சூககம்=சூட்சுமம்
சூ=துன்பம்
சூழ்=கருதுகின்ற

சே

செகுத்திடாது செகுகரும்=அழி
யாமலழிகும்
செகுகரு=செகநிறம். (செவகத
செதது=சகதேகம். [வொளி)
செமமல=புதலவன
செமமேனி=ஜோதிஸவருபம்
செயிர=துன்பம்
செவ்வி=காலம்
செவவு=செவ்வை
செறிதல நெருங்கல்
செறிபாநிரகம்=கலந்திருக்கும்

சென்றுவரல்=இறப்பும்பிறப்பும்

சே

சேதனா=ஜீவா. (ஆத்துமாக்கள்)

சேது=பாலம்

சேராய்=சோவாயாகி

சோடி=சேர்ந்த (வினையெச்சம்)

சை

சைவத்து=சைவசமயத்திலு

சொ

சொச்சம்=மாசினமை

சொறந்=சொன்ன

சோ

சோகம்=அவனைநானனுமொ

ருமநூவாகியிம்

சோபானம்=வறுபடி

சோரி=இரக்கம்

சூ

சூயிறு=சூரியன்

சூலமுளா=பூவுலகத்தாரா

சூ

சூகிழி=அக்கினி

த

தகவு=உரிமை. கிருபை

தகை=மேனமை. [நாகோ

தக்கா=அறிஞர், பெருமையிற்சி

தடகை=விசாலமான கரம்

தடநிதம்பத்தாரா=விசாலமான அ

லகுலையுடையபெண்கள்

தடிநது=அறுத்து

தணிவுடைமை=கீழ்மை

தண்டலம்=அரிசி

தண்ணளி=கிருபை

தநினைசு=தம்து(அஞ்ஞான)நிலை.

தந்திரம்=ஆகமம். ((சைவாகமம்)

தமா=திறத்தாரா

தயா=தயை

தருக்கு=களிப்ப

தவா=தவமுள்ளவர். முனிவர்

தவளம்=வெண்மை

தலை=கட்டு, பந்தம்

தனு=உடம்பு

தா

தாடகை=பாதத்தினிடம்

தாணு=ஸ்தாணு நிலைபரமான

தாபிதம்=சூடு [வன (சிவன்)

தாமிரம்=செம்பு

தாரம்=பிரணவம்

தாரா=நகத்திரம்

தாவு=வருத்தம், துன்பம்

தானியம்=நெல்முதலியன்கள்

திகை=திகை

திணி, திண்ணம்=உறுதி

திதி=இரக்கம். (காப்பு)

திமிரம்=இருள்

திமிர்=வளர்கிற

திரம்

திரன் } உறுதி, பெலன [பாதலம்

திரிபுவனம்=சுவாதகம் மத்தியம்

திரிபுறம்=வேறுபாடுபுறம்

திரு=செல்வம்.

[ப்பு

தினா=அலை திரோபவம், மறை

திரோஷம்=திரோநானமலம்

திறன்=குணம், கூறுபாடு

தீ

தீட்டி=அழுக்கு

தீர்த்தன்=சூரு
தீர்வை=தீர்மானம்
தீவிரம்=ஒருபகருவக. சள-வது
பச்சுக்குறிப்பிலறிக.
தீழ்ப்பு=தீழ்மை

து
துகள்=சூற்றம்
துங்கம்=சுததம்
துஞ்சம்=சாரும்
துடைத்தல்=சங்காரம்
துணிவு=நிடன், தெளிவு
துணை=ஆதரவு
துததம்=பால
துப்பு=அறிவு, சோதித்தல். சுந்
துயில்விதித்தினா. [தம். சிவப்பு
துயக்குவல்=உண்பேன
துருசு=மாக
துலா=நிறைகோல். (தராசு)
துவந்துவம் } இரண்டு
துவிதம் }
துவ்வுமோ=புதிக்குமோ?
துவ்வகாது=பிரகாசியாது
துறந்த=நீங்கிய
துனி } துன்பம்
துன்பு }
துன்னல்=கிட்டல்

து
து=சுத்தம்
து
தெவ்வு=பகை
தெனபுலத்தீர்=பிதிராகள்
தே
தேசி=ஜீவன்

தேசம்=இடம்
தேசிகன்=சூரு
தேசு=தேஜு: ஒளி
தோ
தொக்கு=உடம்பு
தொண்டானமாக்கள் = பழமை
யானையர்கள்
தொய்யல்- இன்பம், சந்தோஷம்
தொல்லமரா=பழமையானதேவ
கன.
தொழுகுலத்தவர்=பிராமணா
தொழும்பர்=தொண்டா
தொன்று=பழமை

ந
நசிப்பது=கெடுப்பது
நசை=ஆசை
நடலை=துன்பம்
நடு=ஞாயம்
நடை=முறை
நண்ணுமேன்=கிட்டிமரால்
நந்திய=கெட்ட. [ரும்)
நலமாகும்=நலனாகும். (நன்மை)
நலிவு=அழிவு
நலகல=கொடுத்தல்
நல்குதம்=கொடுப்போழ்
நனி=கூட்டம்
நனவு } சகலாவஸ்தை, விழிப்பு
நன }
நனி=மிருதி, மிருத்த
நன்னா=நன்மை
நா
நாவொன்=நாடும்பொருட்டி
நாண்=நாணம், வெட்கம்

நீர்தாந்தன்=நக-வதுதததுவமா
கிய நாதநிலையெக்கடநதவன்
(கடவுள்)

நாததி=நாஸ்தி இன்மை
நாதநிகம்=நாஸநிகம் தம். (தெய
வமில்லையெனுமாகம்)

நாபீபண்=நடு

நாா=அன்பு

நாளும=எப்போதும்

நிகமட=வேதம் [நி]

நிகழ்ததல்=சொல்லல்

நிசாதனம்=உண்மை

நிச்சலனமனது=அனுகூலம் [மை]

நிட்களம்=நிஷ்களம் களவகமின்

நிநதைசால=நிநதைமிருந்த

நியிர் தல=மேட்டிமைகொளஎல்,

வளர்தல்

நியதிகளும்=முறைமைகளும்

நியதிசெய்து=நியாசம்பண்ணி.

(விட்டு)

நிரதிசயம்=ஆளவிடக்கூடாதது

நிராலமபம்=பற்றுக்கோடினமை

நிருவிதற்பம்=விதற்பமின்மை

நிருவிதாரம்=விதாரமின்மை

நிலாவல=ஒளிசெய்தல்

நிவிர் ததி=துறவு. (சன்னியாசம்)

நிநீஇ=நிறுவி நிலைபெற்று

நிறுவிடுதல்=நிலைபெறுதல்

நினமலம்=அழுக்கின்மை

நினமின=நில்லங்கள்

நீ

நீத்தவன்=துறந்தவன்

நீத்து=நீக்கி

நீரம் } தண்ணீர்
நீர்

நீரம்=நீரம்

நூ

நூகர்தல்=புசித்தல்

நூவல=சொல்லல்

நூ

நூறல்=அழித்தல்

நூ

நெஞ்சுளி=நெஞ்சினீடம்

நெறியிடநது=முறைமாரி

நெறிககணனுளாலு=சிலா

கமம் (சைவாகமம்)

நே

நோ=ஒழுங்கு

நோ

நொடிக்குநா=சொல்பவா

நொநாது=பலவீனப்படாது

நோ

நோலாமை=தொழுமை

பி

பகத்தருள=மகத்துவஅருள். (மு

பகலோன=சூரியன். [கதியருள்]

பகாமுகம்=வெளிமுகம்

பககம்=இடம். [ர]

பாசத்தோடுள்ளவன் (உயி

பஞ்சதானை=சருகுகரை

படா=துன்பம் நினைக்கின்ற

பழுவம்=உடம்பு

படு=நனமை

படைப்பா=உடைத்தாவர்

பட்டாரகன=சுரு

பணி=ஆபரணம்

பண்டை=பழமை
 பண்ணவ=ஆசாரியனே!
 பதமுததி=புவனங்க ளிலருகதி
 சாலோகசாமீபஸ்ருபபதவிகள
 பதம்=சொல்
 பதி=காப்பவன், கடவுள். குரு
 பதினால=சைவாகமம்
 பதும்=தாமரை
 பயிறல=சொல்லல்
 பரசி=துதித்து [னமா)
 டரதந்திர=சுதந்திரமற்ற. (ஜீவா
 பரம்=அநநியம் கடவுள்
 பரவ்=சொல்லி வணங்கி
 பரிசு=பண்பு
 பரிததுளன=நாங்கினவன்
 பரிவு=அன்பு [ன
 டவமறங்கன=பாவபுண்ணியங்க
 பவமவீடு=ஐனம் நசிககினற
 பவனூல=சைவாகமம். (பவன-சி
 டளளி=தூக்கம் [வன)
 பன்னல=சொல்லல்

பா

பாசம்=பந்தம் மலமாயை
 பாசன=பாசத்தோடுள்ள ஆன்மா
 பாடாணம்=பாஷாணம் கல
 பாதை=வாதை வருத்தம்
 பாபபுலதது=பூமியினிடத்தில்
 பால்=இடம். பால்
 பாற=ஒட, நீகை
 பானு=சூரியன்
 பானமை=தன்மை. (குணம்)

பி

பிக்கு=லைக்கடி, பிசுரு

பிரம்=இருள். [சித்துவாரம்)
 பிரமதது=பிரமநதிரம்(உச
 பிரனயா=பிரளயாகலா
 பராணை=பிராணவாயு
 பிரான=கடவுள்
 பிரோந்ததல=நடத்தல்
 பிறங்கிட=பிரகாசிக்க
 பிறை=வாலசநதிரன்
 பின்னா=பின்பு

பு

புகா=சூற்றம்
 புகல=புகலிடம்
 புகறல=சொல்லல்
 புனமை=அற்புதம்

பு

புநதிசெயசல=சிகதித்தல, நினை
 புமான=ஜீவன்
 புரணம்=பூரணம்
 புரிதல=செய்தல
 புரிவு=அன்பு
 புரைய=போல

புலாதல=வாடுதல்
 புலையுணவு=மாமிசஆகாரம்
 புல்குமோ=புணருமோ?
 புல்லறிவு=அறபவணாவு
 புலனம்=உஉச-புலனம்
 புழை=துவாரம். [ன
 புறகலா=உடம்புளளவர், உயிரக

பு

புச்சனம்=பூலோகப்பிறவி
 பூதியம்=பஞ்சபூதம்
 பூருவ் ககம்=ஆரம்பபஞ்சம்

பே

பெட்டிண்முறை=பொய்யிலலா,
வொழுக்கம்

பெததா=பெசதமுளரவா, மா
யாமலத்திறகடனெடவா

பெற்றி=குணம், தன்மை

பே

பேறு=இலாபம்

பை

பை=அழகு

பைங்குழை=பயிர்

பைம்பாகல்=பசியபாக்கல்

பையுள்=சிறுமை

பொ

பொக்கம்=பொய்

பொச்சாப்பு=பொல்லாங்கு

பொருவு=பொல

பொருவு=உவமை, குற்றம்

பொருவும்=ஒக்கும்

பொழிலண்டனிகைகள்=பெரிய

அண்ட அகேடுகள்

பொழுது=சூரியன்

பொறி=அறிவு, செல்வம்

பொன்றல=குறைதல்

போ

போகம்=உண்பன உபேபன நி

மாவன அணிவன தாரம் தன்

யா பருது மித்திரா பொன்னு

தலியன்.

போகுகொல்=போகும்மோ?

போததால்=ஞானசாஸ்திரம்

போதம்=எக்காலமும்

போதியெனின=போவானானால்

போகை=மூதறிவு

போகாடா=பேரானவா

போய=போன

மகன்=கேள்

மகி=பூமி

மகிசுவ=புருஷம்

மங்குல=பூஞ்சு

மஞ்சு=அழகு

மடம=என்பன (சுன்னை)

மட்ட=இளமை மட்டம் தார

மட்டு=மண்ணோ பூலோகம்

மதச்சமூகம்=சமயக்கட்டுகளின்

மதலாபம்=மகனே த்ரியாமை

மதன்=கடைதல்

மதி=ஞானம்

மத்திர=தினதுசென்னி=ஆகம்

மயமா=மயக்கம்

மரபு=முறைமை

மரிக்கில=மரணமானால்

மருத்து=மருந்து

மருத்துவா=வைத்தியா

மருத்து=அயிர்தம்

மருவல்=பொருத்தல்

மரை=தாமரை

மலம்=அழகு. ஆண்வம்சம்,

ஆண்மாவைப்பற்றியபாசம்

மமுராமணியினான்=பாசர

மணைப்பெற்ற ஜமதக்கினிமுனி

மறம்=பழுவம்

மறல்=யமன

மறையந்தம்

மறையிது } வேதாந்தம்

மறையோ=வேதமாக்கத்தா
மனவு=சங்கு
மனு=மந்திரம்
மனை=மனைவி
மனோலயம்=தினோசம்
மனறல=கலியாணம்
மன்னல=நிலைபெறுதல்
மா

மாட்டு=இடத்து
மாணவககன-மாணக்கன, டேன்
மாணவா=மரகதியையுடையோ
மாணிழற்கு=பெருங்கிருபைக்கு
மாண } மாசுவிமை
மாண்டி }
மாணவரம்பு=மாசுவிமையளவு
மாயந்தரம்=மரணகாலம்
மாயா-விதற்கு=மாயையோடுங்
கூடிய ஜீவனுக்கு
மாத்தாண்டன்=சூரியன்
மான=பொல
மானவு=தெளிவு. [திரம்
மானமியசரிதம்=மரத்துவசரித
ம்

மிகை=குற்றம், துன்பம்
மிசை=அஞ்ஞானம். பொய்
மிருதி-ஸமிருதி-தருமசாஸ்திரம்
மியற்றல்=சொல்லல்
மிளிர் தல்=ஒளிசெய்தல்

மு
முகில்=மேகம்
முகிவு=முடிவு
முட்டுதைய=முள்ளிருங்கு

முண்டை=விதவை. (மணவனிழ
நதான்)
முதுகருறைவு=பேரறிவு
முத்தராய்=ஜீவன்முத்தராய
முமமாசு=மும்மலம் ஆணவம்,
டாயை, கன்மம்
மும்முதல=பதி பசு பரிசும்
முரணதவைதம் = அதவைதவு
ணமையொன்றிருக்க அதற்கு
மாறுபாடாகவுள்ளது.

முரண=அமையாமை, மாறுபாடு
முருடு=கட்டை
முளரி=அக்கினி
முன்ற=பழமை. புத்தகம்
முனை } பழமை
முனை }
முனா=முன்பு
முன்னினம்=நினைத்தாலும்
முன்னாய=நினைப்பாயாகி

மு
முகம்=மௌனம்
மூலமலம்=ஆணவமலம்
மூலவுடல=காரணசரீரம்.

மே
மெய்=உடம்பு. உண்மை.

மே
மேதகவத்து = மேன்மையான
பொருள்.

மேயன்=தகுதிடையன். (கடவு
மேல்=இனி. ள்)

மை
மைம்மனம்=இருண்டதெஞ்சம்

மோ
மொயம்பு=தோள
மோ
மோககம=மோகைம்
யா
யாகதை=உடம்பு
யாணா=நுணமை

லீ
லீலை=வினையாடல்
வகிா=வழி [வ]
வகுளம்=மகிழ். (மகிழும்பு)
வககிரநிருவிதரபவசனம் = நிரு
விதரபவணமை யொன்றிருக
■ அதற்குமாறுபாடாகப்பேசு
■ பொய்வாததை.

வசை=நெருப்பு.
வடி=கள்ள
வணம்=வண்ணம், விதம்
வணை=வண்ணை. (அழகருப்
புண்டைவையெருப்பவன்)
வணமை=உணமை
வதது=வஸது
வம்பல்=திசை
வயங்கல்=ஒளிசெய்தல்
வயின=இடய
■ நதிட்ட=எழுதிய
வலத்துதம்=சொல்லுவோம்
வலிகுமாறு=இழுப்பதுபோல
வலிதிலை=வலிய
வலிய=வன்மையான
வவ்விய=வெவ்விய பிடித்த
வழிததே=வழியிலேயே
வழு=குற்றம்

வழுததே=சொல்லுதல் [யாசம்
வளியோரு = கூவாசபந்தஅபயி
வணப்பு=அழகு
வளைநத=அலங்கரித்த, செய்த
வனசெயல=வலிசெயல. (அதி
முயற்சி)

வாதுனத்தோயவு= வாதுனாகம்
ததின கடைசி
வாயுறழ்வு=வாடஞானம்
வாயமை=உணமை (சத்தியம்)
வாரவுவந்தார=நீளவிரும்பினவ
வாரி=கடல் [ர
வாரா=தண்ணீர்
வால்=சுத்தம்
வான=பொருட்டு. (எதிராகாலவி
னையெசச இடைசசொல)

வி
விகற்பு=விகற்பம்
விசாரம்=விசாரிப்பு. (ஆராய்வு)
விடயம்=வித்யம் உலகப்பொரு
ள், காணப்பட்டது
விடை=பதிலுமொழி
விதி=உணமை
விட=பரிபூரணம்
விப்பிரா=பிராமணா, பிரமகஞா
னமுள்ளவாபிராய்ணானோரும்
வியன=அதிகம், பெருமை
விரகு=அழிவு
விரததி=விரத்தி. துறவு
விரவல் } கலத்தல்
விராவல் }
விரி=பிரகாசிக்கின்ற

விருத்தம்=வயோதிகம்,

வினா=விதது

விலங்கிய=நீங்கிய

விவிதம்=பலவிதம்

வீழா=திருவிழா [பொருள்

விழுப்பொள்=மேனமையான

விழுமிய=மேனமையாகிய

விழைவு=ஆசைப்பெருக்கம்

விளித்தது=அழைத்தது [நுமை

வினனம்=பின்னம், பழுது, வேற

வி

வீட=சாக.

[வீடு]

வீடு=மோகம் (பந்தவிடுதலை-

வீடுத=செய்த.

வீடும்=கெடும், சாகும்

வீவுறா=கெடாமல்

வே

வேருது=நசித்தது (பாசங்கெட்டு)

வெயில

வெய்யோன் } சூரியன்

வெய்துறல்=துன்பம் [ரி]

வெள்ளி=சக்கிரன் (அகராசா

வெள்ளிடை=வெளி

வெறி=மயக்கம்

வெறுகூற்று=வெறுமபேச்சு

வென்றி=வெற்றி

வே

வேட்கை=ஆரை

வேலை=காலம்

வேழம்=யானை

பரிபூரணநதபோதத்தின

சுருகன்மொழிகடஞ்ஞாயகராதி

முற்றிற்று

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	செய்யுள்.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௫	௬௪	தூறகள்	தூலகள்.
௨௫	௮௦	வுஞ்சடரம்	வும்பழுவம்.
௪௧	௧௭	செய்யோக!	யசையோக.
௫௪	௫௮	யிருப்பதெனின	விருப்பதெனிற.

உ

ஓம் துறப்பிரம்மணே நம:.

த க ர ல ய ர க சி ய் ம்.

தேவைப்பதியேனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த

பாம்பன்

சா. அப்பாவுயினாயாகிய

குமரகுருதாசர் அவர்களால்

அருளியது

இஃது

திருமூலாமரபிலேழுநதருளிய

ஞானசுந்தரசுவாமியினினை சிவியவாகத்தது னொருவராகிய

மண்ணிப்பாக்கம்

அப்பாதுரைமுதலியார் வேண்டுகோளினபடி

செனனை

மனோன்மணியிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி.

1897.

உ
ஒம்ருமேசர்நம:
மு க வு ஸ் .

அகண்ட சச்சிதானந்தநிபூதனாகிய சிவபெருமான், நன்மைநிலையினைத் தோந்தாயவதற்கெதுவாக விளங்குந் தகரவிக் தையினை இரண்டாவருத்து முதலாவதுபிண்டத்தகரவிதத்தை யினில் நாமரூப நடன பஞ்சகிருத்திய விலக்கணங்களையும், அவற்றையறியும் அதிகாரிகளின் பயனகளையும் விவரித்து; இரண்டாவது அண்டத்தகரவிதத்தையினில் சிதாகாசமாயிய சிதம்பரத்தின் அருமையினையும், பெருமையினையும், அத் தனிரக்கியத்தினையும், அத்நையடையும் வழிபாட்டினையும், அடைந்ததனாலுண்டாகும் பிரயோசனத்தினையும், அச்சிதம் பரத்தினகண் விளங்கும் நடேசப்பெருமானது சச்சிதானந்த விலக்கணத்தினையும், அவ்விலக்கணத்தின் தபேதமாக விளங்கும் குகப்பிரமமே சுவாஸூதிப் பொருளென்றும் இத்தான்கள சகலத்தன்மைகளையும், அவனோடு இரண்டறக்கல்கும் ஐக்கியநிலையினையும் வெள்ளிடை மலைபோல வெடித்துக்காட்டிப் பத்தியரூபமான தகராலயநீட்சிய மெனவொருநூல், திருவிராமேசுவரத்தினையடுத்த பாம்பனகரி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமத்தமாநந்தநாசகவாய்கள் திருவாயமலாநதருளியிருக்கக்கன்றி, அநநூல் உலோகோபகாரமாமபடி யச்சிட்டுக் கொள்ள விரும்பியவெனது வேண்டுகோளுககிளையது து தருள அங்ஙனமே வெளிப்படுத்தினன். ஞானசாததிரங்களை விசாரஞ்செய்வார் யாவர்கட்கும் இந்நூல் இன்றியமையாதபயோகமாமென்பது நிண்ணம

இங்ஙனம்,

முண்ணிப்பாக்கம் - அப்பாதுரைமுதலியார்.

பிரகடனம்.

—♦—

இந்துலாகிரியர்ருளிய நூல்களில் இதுவரையச்சிட்டிருக்கிற புத்தகங்களை அடியிட்டகண்ட விலையை அடியிற கண்டவாகளிடஞ செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வாலியூடுபயபில போஸடினு மனுபப்பபமெ. தபாறகூலி பிரத்தியேகம்.

		ரூ. அ பை
க. தகராலயரகசியம்	ஷே	க-க்கு 0-2-0
உ. பரிபூரணநதபோதம் புத்தகம்	க-க்கு	0-4-0
ஈ. கந்தா ஒலிபலகதாதிபுல குப்பிரம	} க-க்கு	0-1-0
வருட்பத்தம்		

இவைகளைசெனனை, சீரங்கபட்டணம்சுப்பிரமணியமுதலியாரா வீதி உஅ-வது வீட்டிலிருக்கும் மனோனமணிவிலாச அச்சககூடத்திலேவா கொ-மாணிககரந்தலியாரிடத்திலும், செனனை குசசிலி கந்தசாமிகோ விலதேரடிக்கடுத்த ஷையாபுத்தகஷாப்பிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

ச. சிவஞானதேகமதமிழ்வசனம் க - வ	} க-க்கு	0-3-0
து வியாசம கூ-படங்களுடன் புத்தக		
ரு. ஷ-உ-கூ - வது வியாசங்களுடனிய	} க-க்கு	0-3-0
து புத்தகம்		
கூ. சிவஞானதிபமதமிழ்வசனம்	} அண-4-முதல 6-வரைக்கும்.	
பைண்டு வித்தியாசத்தால்		
ஈ. இராமசேதுமானமியம் ஷே வசனம்	} க-க்கு	0-4-0
புத்தகம்		
அ. திருவலங்கற்றிரட்டு முதற் கண்டத	} க-க்கு	0-2-0
தில ககக-பாட்டுமட்டிம ஷே		
க. திருத்தொடையல கூ-செய்யுள் ஷே	க-க்கு	0-0-9
க0. சண்முகசகஸகிரநாமம் தமிழ் ஷே	க-க்கு	0-3-0
க1. அகரமாதிலுணமுக்கவசம் கூ-ஷே	க-க்கு	0-0-9
க2. பரபரிபூஜனபஞ்சாமியாதவண்ணம் ஷே	க-க்கு	0-0-9

இவைகளை பாம்பன் யல். டி. முத்துக்கருப்பிள்ளை விடத்திலும், ஷே யூர் சா. அ. முருகையாபிள்ளை விடத்திலும், சென்னை ஷே மனோன்மணிவிலாசம் அச்சககூடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிஷ்யம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

இலகணக்கடல விததுவிரோமணி,
தசாவதானம-பேறை-ஜெகநாதபிள்ளையவாகள மாணாகரும்
வாயிலாநாயனா நே பரமபரையில் வந்தவருமாகிட
அஷ்டாவதானம்

பூவை-கழியாணசுந்தரமுதலியாரவர்க ளியற்றிய
இரட்டையறசோகழிநெடிலடியாசிரிய வ்ருததம்,

உருவமென ஊன்காங்கி யருவமுமத தொகையாகி
யுபய மொன்ற
யொளிராதருநற பரஞ்சுடனே குகப்பெருமா னெனவுணாததி
யோங்கு மத்தே
மருவுமுயா தனித்தசரா லயரகசி யத்துல்கமை
வையய முற்ற
மனபதைதா னனிதோநிங் குய்நிடுவான் கருணையினால்
மனசு னென்ன
வருமொருசற சீடனுக்கு வலத்திடல்போ லொருபலுவல
வகுத்துச் சொற்றான்
வயுவலிகா குத்தனுறு மனாபிரம கத்தியினை
முடிச்செய்து

௯

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவிரா மேச்சுரத்தி ஷூர்புடையார் பாம்பனகர்
திகழ்ந்த
சிவரஹு திபெருமான் குமரகுரு பாதாசச்
சுமான் றுனே.

செனனை யிராஜாங்கத்தில் துரைத்தன பாடசாலைகட்டு
மேலவிசாரணை காத்தராக முன்னிருந்த,
நெல்வேலி-முருகேசமுதலியாரவர்களியற்றிய
எண்சொக்கழிகெழுமடியாசிரியவிரூததம.

கடல்குழு முலகிலுள மாந்தராம் பயிரிற்
கலநதுவளா வினக்கோனிய நீக்கினன் னெறியி
னடைகூட நற்றகர விதைத்தனை யரிய
நனிகருணை யாலினிய செயயுளாற சொற்ற
னடனமிடு மமிலேறி விளையாடு சூநனை
நாடோறு முள்ளத்தின் மறவாத மெய்யன்
நடமுலவு பாண்டிநாட் டிறபாம்ப னகர்வாழ
தண்ணளிகொள குமரகுரு தாசநா வலனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

23237

திருவருட்பிரகாச வள்ளலானெனும் கீழம்புரம் இராமலிங்கசுவாமி

மருகரும், சமரசவேதசுனமாகத் தந்ததுவந்தவான

களுள் ஒருவரும், சைவபுராணிகரும்கிய

பொ-சுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

எண்சொகழிநெடிலடிபாசிரியவீருததம்.

சிகராதனி யெழுத்தேயதிற நேரும்பொருட் சததார்

சித்தின்பெனு மூன்றாமவை தகராலயத் தெளிவாந்
துகளொன்றுமி லாவாரியர் குழுந்திரு மனுவாய்ச்

சொல்லுங்கதி யெழுத்தைநதினு ணலலின்புறு மதுவே
தகவென்றருள குருவாம்பொரு டதவமமசி தானாந் ,

தகுவைதிக சைவததுள தனிஞானவி னாகுந்
தகராலய ரகஸ்யக்குரு தூறனுரைத் தன்னத

தன்மைததகு குமாக்குரு தாசன்றனித தாங்கே,

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

இந்நூலின் திருப்பாடல்கள் பண்ணிறபாடவுமாம்.

உ
ஓமகுஹேசாயநமஃ

த க ர ல ய ர க சி ய ம்.

ப ர யி ர ம்.

மு ன் றெ ன் து தீ

அறுசீரககழிநெழிலடியாசிரிய விருத்தம்

பூவாசெஞ் சென்னியுடைப பங்கவருந் தாபதந்ம

புகழ்நது போற்றந

தேவாகி யடியவருக கனுதினமு டருளகூரது

சிறுகொன் றிலலா

மாவாழவு நல்குருகப் பெருமானுக் கொருதுணையா

வளாமுன னேனை ,

நாவா வேவாழத்தி யிருதுனன் முடிவுறுவா

னயநது கொளவாம்.

(க)

அறுநீரகச் சிவபிரான் துதி.

கலிவிருத்தம்.

ஏம நாயக னோர்மறை நாயகன

சேம நாயகன நேவர்க னாயக

னுமெ நாயக னாறுமு கச்சிவன

பூம லாச்சரன் போற்றிப் பழிச்சுவாம்,

(2)

தள்ளற பாலது ஷாதி குலங்களே
 யௌளற பால, தியாயாமையர் செய்கையே
 யுளளற பாடு துறங்குவோ ரின்புநாங்
 கொளறுப் பாலது கொள்குகன் பாதமே. (ந)

ஸ்ரீமத் அருணகிரிநாதர்துதி.

அறகோககழிகெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
 அருவமொரு நான்காடு யருவமொரு நான்காடு
 யறையி ரண்டு
 மருவியுள வருவருவ மொன்றாகி முதத்திறமும்
 வழுந்த வொண்ணாப
 பெருவெளிக்கு மப்பாலா யுள்ளபொரு ளீதெனவே
 பெரிதுஞ் சேயோ
 னெருவனையே புகழ்ந்தவரு ளருணகிரி சேவடிப்போ
 துளத்துள வைப்பாம். (ச)

நூ ல் பெ ய ர்

வஞ்சிவிருத்தம்.

அகமானதை யுடுநல வகடபயாம்
 பகவானொடு பரம்விரி பகர்வரிதாந்
 தகராலய ரகசியந் தனைதுவலீ
 துகமீதந்தப் பெயரொடு முலவு மரோ. (ரு)

அ வை ய ட க் க ம்.

கலிநினைத்ததை.

தேவர் காதையைப் பாடியத் தேவனாக் கடுப்ப
 மேவு வேடமிட் டாடுந் ராட்டையும் விரும்பிக்

கூவி னன்கென மதிபபதற நிதனையுரு குறைவில்
பாவ லோருமுள ஞவநதுகோள வாங்குழி பீகரார்.

(சு)

• ஆக்கியோன் ஆத்துவயம்.

எண்சோககழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தியு

விறலோங்கு மவுணரிருட் படல மெல்லாம்

விய வொரு விண்மணியா யுதித்த மாவி

னறலோங்கு வாரிவளை சேது நாபய

ணமரிரா மேசனுறை நகரின் மேறபான்

மிறலோங்கு நனிவளஞ்சோ பாம்ப னென்று

விளங்குமொரு பதிவசுதது வெற்றிவேறகைத

திறலோங்கு காளடிமைப பட்ட வளரூள

சோகுமா குருதாசன் நெரிததான் மன்னே.

(எ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சகலகலாவல்லபீன் சாணம் வாழ்க.

நூல்.

மனசனுகியசீடன் அறிஞனுகியதருவைத்
தூசித்துத் தகரவிதையைவின்க்கி
யநுன்கெனவேண்டல்.

எழுசோககழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்

சோசி நனதுள விமய வோங்கலின்

நென்பு நத்தமிழ நாட்டிலுய

நார்சி நனதுள மனச நென்பவன்

நூன வாழவுறு வானகலைக்

சோசி நனதுள வறிஞ நென்னு மொ

கேடி நீர்ததனைக் காண்டையா

வார்சி நனதுள தகர விதன தயை

யறைதி யென்றடி பரவினாள்.

(உ)

புறிஞன் வழிபடுகடவுளவாழ்த்தி

விடைகொடுக்கத்தொடங்கல்.

அன்பு மீக்கொளு மனச வன்னன

மறைகு வேமென வறிஞனுந்

தன்க ளிப்புமல கிறையை நோக்கியென்

சரத மாயவிர் குருபரா

வின்ப மாமழை பொழியும் வானென

வென்னுண் மேவுரு கேச்சுரா

வன்பொ ருட்டிர மோத நல்லரு

ருதவெ னப்பணிந் தோதுமால்

(உ)-

தகராலயாகசியம். 23237 ௨

தகரவித்தை இவ்வதமேன்றநளர்.

ஒல வாரண நான்கு ஹங்கய

முற்ற சாழமு ணர்த்துமச்

சீல பூரண தகர வித்தைதையச்

செபபி லண்டபின் டங்களி

மூல காரண மாயி ருக்கும்

முறைமை தன்னிலி ரண்டுமாங்

கோல மாகவி ளக்கி னனனிலைக

குடில மாமபெயா தோன்றுமே.

(௩)

பிண்டத்தகரவித்தை.

பிண்ட மாமுரு விறகு மத்தியம்

பேச வுள்ளவு ளிதயமாம்

புண்ட ரீகம லாககு ளேயருள

• புரிப னாக்கிட னாயிரு

வண்ட ருந்தெரி வரிய சூககும்

மாய கண்டவி போமமொன

றுண்ட தைச்சிவம் பிரம மென்றுறழ்

• வுடைய கூவலீ ரறைவரே.

(ச)

தகராலய வேளியுள் நாமவிவரம்.

பிரம மென்றவொர சிவமி ருந்தொளி

மெருக லான்மெயைச சிவபுரம்

பிரம மாம்புர மெனறு மாசறு

பேழம் போருக முள்ளதா

தகராலயரசியம்.

னரல லற்றினூனிர் புண்ட ரீகபு
ரமென வுளுட்சாந விண்டையப்
பரவு மப்புர மென்று மோதுவா
பழிபி லாவறி வாள்ளோ.

(௫)

அவ்வம போருத துண்ணி லாவி
டகண்ட வம்பரம் ஞானமாத
தவ்வ லின்றதி தூய்மை யாகவே
தானி ருத்தலி னுலதைச்
செவ்வி தாயசி தம்ப ரம்பர
தேச ஹதக ராலப
மெவவ தூறுபொ னம்ப லங்குக
னெந்தை யாடரங் கென்னலாம்.

(௬)

சிதம்பரமேன்றதந்தும், அம்பலமேன்றதந்தும் காரணம்.

சித்தெ னும்பத ஞான மென்று
திராவி டத்தினும வருநலாற
சுத்த நித்தசி தம்ப ரஞ்சிவ
சோதி ஞானினி னென்றால்
லத்த மேகொளு மாத றெட்டதை
யகல்வு ருநிச மானதேவ்
நித்த லுஞ்சுக நிர்தத னம்புரி
நியை மம்பல மாமரோ.

(௭)

பொன்னம்பலமேன்றதந்தும் காரணம்.

அநத ஞானவி ணருளெ னும்பலா
யாபண் டத்தினும் விபுலமாய்

தகராஸுரச்சிபம.

நினைத யிலபல வண்ட கோடிக்,
ணிறுவி நிறகவொர் துறையுதா
யெத மானமு மறற பொன்மய
மென்ற சோதிசொ ரூபமாச்
சுத ததநினு முளளி தாலது
தங்க வம்பல மர்குமே.

(அ)

கடவுட்தக் துனென்றநாமம் வந்ததந்தக்காரணம்.
* இதய மாமலாக குகையை யேகு
மென்ப தாரிய பாடையி
லதனு ளாபசி தம்பர்த்துளி
யமல ஞானவிண் மெய்யஞ்ச
சதத முஞ்சுக் டன மேபுரி
தம்பி ரானையே குகனெனக்
*கதறு மாமறை யவனை யனறொரு
கடவு னுமறி யேரீமகோ

(சு)

தகேசனுடைய இலக்கணம்.

சூலமு னாமமுங் சூறிகு ணங்களுங்
சூறிககொ ணுவதி சூநகமாப
புலாதன் மாறுதல வருத லேகுதல
புதுமை தொன்மையி லாததாய்

---

* இவரு விளக்குகிற குகையும் அநிலிருக்கிறகுகேசனாகிய பிரம
மும் தைத்திரியோப பிஷ்ணுவிஷ்ணுபடி இதில் வந்ததென்றணரற்
பிற்று.

மலமி லாதந னடி ல மாயொளி

மயம தாம்நெளி மயமதா

யிலகு மேசொன வினிய குறசுக

மென்று முளளகு கேசனே.

(க0)

த்கேசனுகியபிரமத்தை வேதம்வியோம

வடி வென்றதந்தக்காணம்.

கலிவருததம

அறறமில் குகேசரன் வெனிககுளவெளி யாக

நிறறவினா லாரண நிறைநதபிர மநதான்

குறறமில் * வியோமவடி வென்றுறுதி கூறு

முறறினையு நன்மனச முன்னியுண நிங்கே.

(கச)

சிதாகாசம் சீவனுடையஅறிவுக்கறியென்றும்,

அவ்நவியைகூத்துஉயிர்க்கூத்தென்றும் அநுஸ,

என்றுமில் கவவொளியை யெல்லைகொளும் பூதத்

தொன்றென் வலிததிட வெனூதருளவி னாயநே

யின்னுணாவி னுக்குணர்வ தாயொளிர்வ தென்றே

நன்றறிதி யங்குவினா நடமுயிர்க் கூததே

(க2)

பஞ்சகிருத்தியக்கூத்து இன்னநித்த மேனல்.

சிட்டிதிதி னாசமறைப் போடருளல செபபுஞ்

சட்டவியை யைந்தினையுஞ் சந்தத வ்ணுத்தன்

கட்டமல மறறுவகை காணவென் வாறறு

நட்டமி னிரக்கமுடை நட்டமது மன்னே.

(க3)

திகராஷ்யாகசியம்.

சப்தாவாணவிவாழ்தலியுள்.

பூவுதக மாலுயிரி புட்கரணி யோம
மோவலின் மகத்துவ மகாதையெனு மோமோ
ழாவாண மெயப்புஷ்ட யலங்குறழவு மன்றற்
கூவிபுரன் மண்டிலங் குகேசனிட வானால். (கச)

பஞ்சகிருத்கியக்கூத்து இத்தன்மைத்தெனல்,
அமமனை யருகதுவ்து செம்மறனக் காம்போற
றமமனை யனுககிக சததிகளி கூரச
செம்மலிடு மாட்டம துயிரக்கசைவு செய்யு
மமமுறைமி லேகதுதொழி லாயதுரி லாவும. (கரு)

சிதம்பரநடனங்காண்க இன்னாதிதாரியெனல்.

ஆவரண மானதிரா யேழையு மகறறிப
பாவனமெயகு ஞானவரும் பாவையுடை யார்கண்
கூவியுசி தம்பர குகேசனடங் காணுங்
கேவலமு ளாவிழி கெழீஇயறி பாவால். (கக)

அளபபிலய னங்களி லயர்ந்தபுணி யத்தாலு
விளக்கமிகு சறபதி விளக்குமொழி யொன்ற
வளத்தெளி வுதிதவ ரூலபபுறுமுன் ஞானத்
துளக்கமுள சிறசவையெச் சூழ்நதுதரி சிபபார். (கங)

ஆனுடலி னல்லவ ரூந்தமிழ் திருக்குந்
தானமனை யுப்பரதன் சரீருள வதிறசேர்
மானுடரி வுற்றவுரு மாத்திர முளாபவி
வானவ னலங்குமணி மன்றுளவெளி காண்பார. (கஅ)

சிதம்பரநடனங்காண்பா நுறும்பயன்.

அச்சிவ சபாபதியை வாடினய ன்ததான்
மெச்சலொடு காண்டவர் மிழற்றரிய வீட்டை
நிச்சயம் தாபுடைத நிச்சயம் லாதோ
சொச்சமென் வாவநிலை யெந்தவுயி ருக்கும். (கக)

சிதம்பரநடனங்காண நுறும்பயன்.

பூரணகு கேசனுறை பொற்பொதியை நோக்கா
ராரொனினு மொன்மையரு ளாளொன வேதகுரு
சீரண வருபமன்ச் சிவகதி நன்னு
ராரண வரும்பீரம் முத்தியையு மன்னார். (20)

அண்டத்தகரவித்தை.

அறசோக்கழிபெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

தரிசித்திட முததியெ னும்பொறியார்
சவைபிபபடி யென்றுமுடி திந்தவணங்
கரிசறறுநீ யோவது லீதுடலாங்
கடநறபெயர் கொண்டத கரவித்தை
தெரிமறநீரு வண்டத கரவித்தைத்
தெளிவைபபகர் நின்றன மென்றுரியோன்
பரிவுறறுள நன்மன சன்முசுமாம்
பதுமீத்தினை நோக்கிந விற்றுவனல். (2க)

பிரமம்பரி பூரண மாதலிஹை

பெரிதென்றறை யண்டம தற்குளுமெ
காவம்பர மாயசி தம்பரவான்
கனையின்றுள வாகலின் முன்சோன்செம

புரமென்றுள பேர்களு மிங்ஙன்மே
புகலண்டம தற்குள வெநலநீரூட்
புருடன்றன தாகம தாமதிலப்
புருடன்பதி னளளித யசசுமமே. (22)

முனமேசொன பிண்டமு றைப்படியே
மொழியண்டவ பேதசி தம்பரவா
னெனுமோசவை தன்னினு மேழ்திரையோ
டிசைவானவெ லாமுள பேருருவோன
றனதேரக வாரிச மவவினெனஞச்
சாற்றுநதெளி ருக்கர விநதநபத்
தினையேயது வென்றெசா செப்புமினாந
திகமும்பொனி ரண்மய கோசமேனும். (23)

அங்கிங்கென லென்பதி லாதுநிரம்
பததன்றெழு வார்தரி சிததுயுமா
றெங்கும்புகழ ஞானவி னோதவனை
யினபங்கொள வாநீம ருங்கினிஷே
துங்கங்கொளு ருபம ருபமுமே
சுடருந்திரு மேனிப னாயொளியோன்
றங்குநதிற மனனவொ ணம்பலமுட
டானுடுமெ னாவயி ருங்கொளவே. (24)

நடேசனுகியதகன்றிற மீத்தகைமத்தென்னல்.
இயல்பாநடன் ராசதத் தாலயனா
யேனாசத் னுண்ணியிர் தாமதத்தோ

யெர்வாசிய சத்துவ மும்வெளியே
 யோவர்துள சீதா ஞையதந்தே
 நயமாகிய சத்துவ மும்வெளியே
 நாட்பாரொரு தாமத முங்கிளர்மாச்
 செயலாரா னொரு முன்னையுஞ்
 செயதேயவை சுட்டுகமே லேயுள்ளே. (௨௫)

மேலாயுள மெய்யரு ளெவடிவாய்
 மீயாந்தக ராலய மன்றிடைமா
 மாலாப்வினை யானவ மாமலமாம்
 வாளேந்திய வோர்குறண் மேனியன்வெந்
 டாலேவுல வங்கிரி யூன்றியிடப
 பாதாம்புய மானதை யேதுாக்கிக்

* இங்ஙனம் பிரமா விஷ்ணு அரனென்ற மூவாகட்கும் மேலே யுள்ளவன நடேசனெனற்கும, இங்நடேசனாகிய மகேச்சுரன் தனாக கிரகத்தாலேயே அம்மூவாகளும் ஒவ்வொருகாலத்து ஒருவனாயொரு உற்பத்திசெய்த துண்டெனற்கும், பிரமாணம் —சைவபுராணம் வாயுசங்கிதை பிரமவிட்டுணுவுற்பத்தியத்தியாயம். “மறைநான் மூக த்தோ னெனியாமுன் கேட்டேவ் கேட்ச வகுத்தபடி—யறைவா மழி யா மகேச்சுரன் னிடத்தி மெரு மூவர்களு—முறையே யுத்ததா ரா ங்கவர்கண் முன்னி யொருவர் தமையொருவர்—நெறியாற் படைக்க வேண்டுமென கிகழ்த்தற் கரிய தலம்புரிந்தாள். புரியா வந்த மகேச்சு ரன்றன் னருளாக் கடைத்து புகன்றவரு—னெரிநேர் மேனி யருத்தி ரனக் கிருவர் தமையும் படைத்தனனா—மருவா மலரோ னிருவ ளாயும் படைத்தா னொருகான் மாயவனும்—பரிவா லரனை நின்முக த்தோன் தன்னே டொருகாற் படைத்தனனும்.” என்றும்.

கோலாகல மாகவே தாண்டவஞ்செய்

கோனாமபர னேருக னென்பவனை (௨௬)

சிதம்பரத்தை இன்னுர் இவ்வழித்தாயித் தரிசிப்பாரெனல்

• அஞ்சாயகி ருத்திமீ பூங்குளவா

வதினோகவ ஞாத மாயைசதா

வெஞ்சாதும றைத்துள வாதலின

லெச்சம்புரி தானச சீலமுடன

றுஞ்சாவிந தாதியி மைகருநரு

தூயதூயகு கேசனை யேயறியார

முஞ்சாதமு துகருறை வுள்ளவனோ

மூடாவிழி யாலறி வாரறியே. (௨௭)

சிதமாகிய வண்டநன் மன்றமதைத்

தெளிவாகவே கண்ணுற வெம்பெருமா

ணீதமாகிய பேரரு ளாலுடலா

மிதயாம்பர நோக்கம் தாமுருர

மதையெபெற வேண்டிமெ னுநதுணிபே

யறையுநதிரு வாரண மாகமநீ

யுதியாரெறி வேறல் வேறலவென்

றொளியாதுமொ ழிந்தது மன்னணமே. (௨௮)

கண்ணானதி லாதவன் வெள்ளிடையைக

காணானது மானவி ராட்டுருவோன்

றண்ணரித யாம்பர மன்றமதைத்

தம்வாளித யாம்பர மன்றினையே

யுண்ணாடி-ந ஷோர்ஷி தானடையா
 ரோபோதுமெய் யாயநி யாநறிவாம்
 விண்ணையக மாயவி டெம்பெருமான்
 வீராவரு ளாலதை யேயறிழே. (௨௬)

அண்டபிண்டவடக்காகசியம்.

இஃகோமையி லண்டதது ளேபிண்டமு
 மெண்ணுப்பிண்டத துளளிதை யண்டமுமா
 யெநாளினு முண்டிவி ராசியததை
 யேநீயறி தற்குந டேசனெயன்
 மனனூரு பாகர வானவனே
 மாதேவகு கேசப ராபரனே
 தன்னேரிவி யேயடி யாராலனே
 தாதாவடி யென்றுதொ ழாய்நினமே. (௩௦)

பொன்னம்பலத்தைப்புகலா நூலும்,
 ஏனையவும்கூன்னவையா மெனல்.

க வி லி ரு த த ம்.

இச்சவை யைக்குறி யாநா லிஸ்தநான்
 மச்சறு தண்டா மனாநான் மயிராநா
 னச்சுளர் நச்சி மிலண்டா டியநாள்
 பச்சிலை வாழைப் பலநா லெனவாம். (௩௧)

நிருத்தனை யுள்கிந னீர்சொரி யாக்கண்
 குருட்டழி கண்ணிழி கண்மகள் கொங்கைத்

கருக்கணி டிக்கண கக்கண் மடிகககண்
பெருக்கு * துருக்கண் யிறழ்தழைத் கண்ணே (௩௨)

பொன்னவையைப்புக ழாவாய புழுவாய்
கன்னியா காமக கருவா யெருவாய
மன்னளி நீர்பாய மடைவாய் குடவாய
வன்னுளை நாயபேய வருவா யெனவாய் (௩௩)

தாண்டவனைகரு தாதுள சிதை
மாண்டலின மாட்டை மதைத யகதை
க ண்டக லேழைகொள கதைதொள சதை
நீண்டள நிதை யாநதை யுடதை. (௩௪)

நடேசனைநீத்தநோன்மைழதலியனபயனின்றெனல்.

அண்டமன் ருய வரும்பொதி யுள்ளும்
பிண்டமன் ருய பெரும்பொதி யுள்ளங்
கண்டவா துன்பு கடிநதுய வாடுஞ்
சண்டனை நீதத தவங்கு முண்டோ. (௩௫)

கரிசறு தூலபல கற்கினு மப்போற
நிரிபுற வேசொ றிடம்பெறி னுகார்
சொரியுறை போறகவி சொறறினும் வெநோ
யிரிகு க ஷைப்பா வாநே லவமே. (௩௬)

பூவலஞ் செய்யினும் பூவுத கங்கொண்
பூவலொ டேபூ சிக்கினு மசபா .*

* தங்கு என்றது துருவ்யிடைகுறைந்ததென்றது.

மாவல மந்திர மோதினு மன்றூர்
தேவனை முன்னு தேலப லமரோ. (௩௭)

தூயந னீரிடை தோயினு மங்ங
ஸ்யபஃ ருன் மளிப்பினு மனபோ
டேயுரா நோன்மை யினழபினு ஞான
காயம தைக்குறு காநேல வறிதே. (௩௮)

இடடிய னந்த மிழைக்கினும் பள்ளி
கட்டினு மானமில் கற்பம துண்டோர்
நிட்டம தாமெய் திருதகினு மோவா
நட்டனையுளரு ணனுதேல வறிதே. (௩௯)

மெய்யைவெ றுதது விரத்தி யடைநது
கையைவி ரிததொரு கட்டைய தன்ன
மையடா கானி லிருப்பினு மன்ற
டையனை நாடியு னாதே லவமே. (௪௦)

நடேசனையறிந்துய்யுமார்க்கமேப்படியேன்ற
வினுவக்தவடை.

அறிசோக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றறிஞ னேறிடலு மெதமினன் மானச
னிதர்தரவு ணர்ந்துசெதவான்
மனமுழிந டம்புரிப ரம்பொருளி ருந்தநிலை
மாண்பினையு ணர்த்தியதுபோ
னன்றறிவி லங்குமரு ளாளவினி யந்நட
நடேசனைய றிந்துமதிபோற

சென்றுவரல் போயொளிரொழுங்கையா ளென்னவது
செப்பியிறை செப்பமுடனா. (சக)

பாதகமொ ளைந்தையு நனாதுருந லிங்கமதி
பத்தரது பததிதனினின்
நேதமுடை யேடணையொர் மூன்றொடுந லீன்பது
மிகந்தபுற நீப்பையணவி
வாழைதரு நானெனுமவ லாணவமு மென்னதெனு
மாயையுநா னல்லவெனனும்
பேதமுள கன்மமும டங்கவுள வுடடுறவு
பேணிலருண் மன்றடையலாம.

* உட்டுறவு தத்துவநி ரோதனம் தாமங்
 னெடுங்குநினா கண்டமனமாரு
 சட்டகமில் வாயுவொட தற்குரிய பொதவெளி
 தன்னையும் டக்குமுறைகே
 ணட்டனிறை நட்டமிசி மத்தியினி னைபையொரு
 நாட்டமுடன் வைக்கிலவணின
 நெட்டியெழு மானசமே ழாதயரு மவீவுழி
 யிருநதமன விண்டெரியுமால். (சங்)

அந்தவின டங்கவெளி னன்கருளி னீமறையி
லாமவன முன்னையறிவா
யிந்தவித மென்றுனறி விற்கறிவு செய்தவரு
ளென்றதையு மம்பரறிவாய்

*இந்தவழிவரத்தை, இம் தூலாசிரியாருடைய பரிபூரணத்தோடு
தமையுதலித் தறவழிவரத்திற் றெள்ளிதா யறியற்பாற்று.

சினதைசிறி துஞ்சலன மறற்பரை யோகது
 திளைக்குமதன் மேலதுவிடுத
 துநதுநிலை யிறகருணை யானபரை போகம
 தொழிந்ததுக காதிதமே.

(௪௪)

அச்சகவ தீதநிலை யானதுசி தம்பரசி
 தாகாச தெய்வமதையே
 * மச்சறுவி யோமமத னிறபவன மொன்றுவது
 மானவொரு மையிருமையு
 மிச்சையுமு னாக்கவிசை யாவணம ளாவிடுதல
 வீடென்னி சைப்பர்முதியோ
 'நிச்சயம தாகவிது சாமமொடு வாதுள
 நிகழத்தமல வததுவிதமே.

(௪௫)

தகராலயதாரணையே சீரேஷ்டமேனல்.

மூக்குநதி நாயிதுதன் மூத்திகள முச்சியடி
 மூலமதி னாட்டிமனதை,
 யூக்கமொடு நிறகவென வொதுமுனற மிககென
 வுரைப்பினுமு னக்கிவண்ணை
 யாக்கைநடு வாயுளபின் டததலசி தாகாச
 மானதுவே முக்கியமெனத்

■ இப்பாட்டிக் வெளியாகிற முத்தி நிச்சையத்தை இன்னலாசிரி
 யாருளிய குமாரகுருதார்பாடக், நிருவணங்கற்றீரட்டு, பரிபூரணாக்ஷ
 போதம், சிவஞானசேகரம் எ-வது வியாசம் இவைகளில் சேனியா
 ஸ்ரீயலாம்.

தூக்கியறி யாதொருவ நானெனவே சுட்டிநிலை
தொக்கிலதை யன்றியிலையால்.

(சசு)

சொற்றதல முன்னுமன துககிடன தாயரிய
சுதததக ராலயுமதாக்

குற்றமறு சநநிநடை நட்டமலி காளிநடை
சுற்றசு தாநடையெனும்

வெற்றிட முன்றையுமி னைத்ததருக னுடல்புரி
மேதையவை யாயிலகலா

னுற்றவொரு நாட்டமிட வததலமு ரிததென
வுரைத்தவுரை கட்டுமொயரோ.

(சஎ)

புலியூர் இன்னதுதானெனல்.

பூருநி வைககொடுவ ரிசசரணன் வந்தனைசெய்
புலியூரோ னப்புக்கலரும

பேருளசி தம்பரம தெனறுசில ரோடுறுதி
பேசுமது பாவனையினுற

சீருடைய வததலமெ னப்பறைவ தன்றறை
சிறந்தமறை சொற்றதிலைநா

மாருடன றைந்தவக மேபுலியி னூரென
வதிர்த்தவறை சததியுமரோ.

(சஅ)

ஆரணந்தினுமாகமந்தினுஞ் சொன்னழடிபு ஒன்றையெனல்.

சிறபரசி தாகாச் முததியடை மார்க்கமொரு
தீர்வையற வேபலமுறை

பறபலவி சைத்திடினு நறபான்வி திததமறை
பன்னுவணமாழையதனை

யொற்கமுற வுள்ளவொர கருதையினே யாரம
முனாததபடி பொதமதனை
யறபமுமி லாதறவ டககன்முடி வென்பதிலோ
ஹையிலே யையமிலேயே.

(சச)

உதயமுமோடுக்கழம் இத்தவிடமே அது
எங்குமுள்ள சிதம்பராமமேனல்.

போதமல தாங்கார மென்றதெழ நின்றவொர
புலம்புருட னின்றதலமே
யாதலின டங்குமிட னங்கனமி லாதுபுற
னாவதிலே யாதவிதயச
சுதுமல ரின்வெளிசி தம்பரம தாயிடை
சொலாவணநி றைநதொளிர்தலால
யாதொருத லஞ்சொலினு மங்குமது வாகும
னலிதய மெசிலயமே.

(இ0)

சிதம்பரத்தையடைமீலேண்டியவொழங்கு
இவ்விதமென்றதனல்.

எழுசேர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்

போதப் பொறிவெளி மறையிற குகனுள
பொதியைத தினாயிடு தினாயேழு
நாதத் துடன்விடு மலநிர்த் தியநட
நனுகா வருண்ட மதுகாணும்
வாதப் படுபல சமயக் குழுவஞ
மறையா வெறுவெளி பொதுவேபோற்

கோதற் றுளவொரு கணகப் பொதுவெளி
குறுகிற பெருவெளி மயமேபாம்.

(௫௧)

சுததப பிரமபு ரத்திற குகனெரு
சொருபா கரமது ஷுளதாகச
சித்தத துழிமுனி னேத்துக குருவுட
றிகமும் படியொரு னனிபாவித
தததற குரியவெ முததைப் பரவியு
ளலையா வணமனி யதன்மேலே
நித்தப பிபருவெளி பொறசிற பரவொளி
றிகமுத தரமென வ்வணமுன்னே.

(௫௨)

இந்நெறி விஷயப்பிரியர்கட் கமைவதரிதேனல்.

சலனப பிநினை வொழியிற பரவெளி
தனையுற றிபொ நினைவான
துலைவற மெழுமது தனைகிற நெனவரு
ளுதவித திறலகொடு னனிகாணு
மலமற றுளவரு னையுமிற நெனவகன்
முருவிப பெருவெளி தனைமேவுஞ்
சொலுமித தகைநெறி விடயத தலைவுறு
துருசர்க் கமைவது மரிதாமால்.

(௫௩)

அருளையடைவதந்த இருக்கிற மனமேபோதுமேனல்.

மனதிற கரியது பிரமப் பொருளென
மறைகூ றியதூ முளதேனு

நனவுற் றீழிவிழி, தனையுற னுவிதி
 னலனூ தெகிவுள னீழியாடி
 தனையுற றறிகுவ தெனநற றிருவரு ,
 டனையே பெறமன மதுபோதும்
 பினைப் பரநினை வதையுற ற்ருளொடு
 பிரிவற றுளநிலை பெறலாமால்.
 உருவமனத்துக்கும், அருவமனத்துக்கும்
 உரித்தின்னதெனல்.

(௫௪)

விடயக் கறைமன முருவப் பொருளுணா
 விழியைக் கொடுதெரி யுருவாகுங்
 டுடமுற றுளதிரு வருவைக் கருதுதல்
 கடனக் கறைமன முளகாறு
 மடைநற பரமன மருவப் பொருளுணா
 ரருளைக் கொடுதெரி யருவாகு
 மடமற் றெளிர்பெரு வெளியைக் கருதுத
 லறையப் பரமன வியல்புமே.

(௫௫)

மனத்தீன்றிற் ற் இத்தகைமைத்தெனல்.
 உருவந் தெரிமன முருவந் தொழ்பல
 னுறவே யதுபர மனமாகுங்
 கருதிந் தமனசை யலதிந் தமனுல
 னதிலே யுரியவ ளொவராவர்
 மருளென் றெழுநசை தனிநின் றிடிவது
 வலியார் பனிகதுனி களையியு

யருளென் றெழுநகை தனிநின் நிழலத்
வழியா நலமுழு மையுமீயும்.

(ருசு)

மனமே சன்னமு மனமே மரணமு
மனமே யுலகமன் மையுமாகும்
மனமே பபலமு மனமே சபலமு
மனமே மதியொடு விதியாகும்
மனமே சமலமு மனமே நிமலமு

மனமே வளியொடு வெளியாகும்
மனமே சிறுமையு மனமே பெருமையு
மனமே யிருமையு மொருமையுமே.

(ருசு)

அந்தர்முகத்தீர் தகராலயத்தீர் புரியவேண்டிய
வொழுங்கு இவ்விதமென்றநூல்.

இருளின நிறமற வருமந் திரகுரு
வெனுமோர் நிருமல பதிதானே
யருளென் றவுருவ முளவங் குகனென
வனுமா னமதற முனனோநாங்
கருதும் படிசொன நிலையின் புடையவூன
கழலே யனவா தமுநாடுந்
தெருளொன் றினைமுன மடைபின் சொன்படி
திறமா கிபநிலை பெறுவாயால.

(ருஅ)

பகர்முகத்தீனும் அந்தர்முகத்தீனும் புரியவேண்டிய
வொழுங்கு இவ்விதமென்றநூல்.

இனமும் பகர்முக மதினந் தெரியுரு
வெதைபுங் குருவடி வதுவாக

மன்னஞ்செயுரிய மனமொன் றியபினர்
மகியின் புலமுன் சடரூபக்
கனமென் பவைகளை யருவென் றுணர்வுறு
கடனம் பணிநிறை விபுவாய
வுனரும் பெருவெளி யிதுவென் றுனியநி
லுனையுங் களையருண் மயமாவாய.

(௫௯)

இந்த அநீகலபமான முத்திமார்க்கத்தை ஜீவர்கள் பாவத்தால்
விடுத்து வேறுவழியி லகைவார்க ளெனல்.

ஒலலைப பசுவருள புல்லற குளநெறி
யுக்கமீ தளவில வுளவேனு
மெலலைக் கருவிக ளுளளுக குளயர
விதுவே யநிகல பமதாசுஞ்
சொல்லற கரியவொ சொல்லைப பெறுமொரு
சுகமா கியகரக் குறிகாணிங்
கல்லற பதிபவர் தொல்லைக் கிடைமற
மதஞ் சிஷதவிடுத தலைவிரால.

(௬௦)

முரித்தீ தலம் தீரித்தமெனு முன்றையுங் குறித்த
வினவுக்குவிடை.

கவிசிலைத்தறை.

என்று தேசிக னியம்பலு மேசகன் மனசன்
மன்று ஞானமன் ஞாங்கி யின்றென வழுதநில
சென்று நீர்படிந் தாலயந் தொழுவது சிவமென்
றன்று மாதவ ர திர்த்ததெற் றறைகென லீறைவான்.

(௬௧)

ஆசி லாச்சிவ புண்ணிய வண்ணலி ஞாலோர்
மாசி லாச்சிவ ஞானமுண் டாமதை மன்னமே
ருசா பாலருண் மூர்த்தியுந தீர்த்தமுந தலமு
மீச ஞ்ணையி லேதர வுள்ளன வென்றும். (௬௨)

காமி யாததமாக் கருதுவர்க் கவைசுவர்க் காந
பூமி மீதனு போகம துதவுமஞ் ஞான
பூமி நீங்குபு சிதம்பர சிவத்தினைப புணரற
கேமி குருதுனு பவாக்கருட குரவனை யீயும். (௬௩)

அருத வாரியீ னளக்கரின் மானிட ஞக
வந்து கூடினுங் கூடும் லாதருண் மனதுட்
குந்தி யாடிறை மனுவெனும் வடிவினைக சொண்டே
படத மாபெதி றொய்தினு மெய்துமிப பாரில, (௬௪)

போக பூமிக ளாந்துறக கங்களின் போகந
தேக நேரவ ழிந்தெழு தன்மையைச் சிவனு
மேக நாயக னெடுகலந திழ்நய னிறவா
துக லாலதற குரியமெய்ஞ் ஞானமே யறுகீழ். (௬௫)

மூர்த்தி யாதியொர மூன்றினு மாயநல் வினையாற
சாததி ரஞ்சொன சாயுச்ச யமெதெனிற ஈரணையில
காத்தி ரங்களி லம்முறை யிழைத்துள கதழ்வார்
னீதத வாரிய னினிககிடைப் பாடுனனு நிலையே. (௬௬)

அபர ஞானம் தூகும் மூவகை யாடு
யபர மூர்பத மோக்கமென் றெருநிற மாசா

னபய மாயருளபுரிபா ஞானம தாலே
புபயந தீபா நோக்கமென் றெருதிற் முணரே. (௬௭)

சரியைக் காழிறை மூர்த்தியிற் ருன்மறைந்தருளங்
கிரியைக் கிட்தன் மதனத்தின் பொறியெனக் கிளம்பு
முரிய யோவத்திற காக்கறந் திடுதர முறமு
மரிய ஞானம தற்குமுன் வறசல மனவாம். (௬௮)

தாசுமார்க்கமும் புத்திர மாக்கமுஞ் சகமும்
பாசத தாறபினும் பிறந்திடு பதமுத்திக் குரிததால
பாச நீததசன மாககமிப் படிமிசை பிறவா
தீசனோடண பாமுத்தி யென்பதற்குரிததால. (௬௯)

மொழிந்த மூர்த்தியொ டாமொரு மூன்றிறை கலுடங்
கழிந்தது போமத னைகதி யாமெனக் கழறின
கழிந்த தீங்கனங் காரியங் காரணங் கழியா
தழிந்தது தோன்றொரு மதியையற றதையறி வாயால. (௭௦)

ஞானமன்றிக் கன்மரீதியில்லை, அதனால்

ஞானமே பெரிதெனல்.

எண்ணிக்கழிநெடிடையாசிரிய விருததம்.

அக்கா ரியமொய்ந் திடவே யவனா
ரஞர்போம் பினும்வீழ் கதிவா தையறுஞ்
சொக்கார் பவனம் வருங்கா ரணமாந்
துருசென் றதுநின் றுறுசன் மவுடறு
புக்கா வணமே புரியும் புரியாப்
புகர னருண்ணா னீமதர்ப் பதனா .

பிக்கே துமிலா விபுவா மறிவே

பெரிதென் றறிவாய்-பிழையென் றிஷியே. (எக)

பஞ்சமாபாதகவிவரம்.

எனலும் பொறைசேர் மனசன பெருவாழ்

விறையே முனரீ சொனமா பவமைந

தெனையென் றிடலும் பெருமா னருளவா

னிகழ்பொய் கொலைகா மந்ரு களவென

பனவென் றறிபொய பகரிந பலநாள்

பணிவந துளமா தவமுந தொலையு

மினனமைந் தனின்வெரு சினமுந குவவா

யெழுமிவ வுலகும் பழிகு றுமரோ. (எ௨)

கொலையென் பதுகே ஞடலென றகடங்

கொளுமா வியினங் கனிலே யெதையுந

தொலையும் படிசெய வதுதா னிதுசெய

சுகிரதங் களெனும் விற்றோ திகளை

யுலையும் படிசெய கனலா மழலவா

யுறுதுன் பமதா முணவென் றுயிரோலா

புலையன் புலையுங் பவருஞ் சொனவா

*புகுவார் நரகம் புதரா யினுமே. (எ௩)

காமம் பரதா ரசயோ கமிதன்

கலுடம் பெரிதிற பெரிதீ தறவோர்

* இன்னமையதெனப்பது. சூரியனுடைய புத்திரன். இவன்
மை, சூரியனவெனனுஞ் சூரியனுக்கும், சஞ்ஞிகையெனனும் அவன்
மனைவிக்கும் பிறந்த யுமன ஊனும்.

தாமுந் தமீமா நிதவுண் ணுழையுந்
 தரமேட்டிளவிந் தமீமா லுண்டயா
 ரீமம் புகினுந் தொடர்பீ ளுமா
 விசுவம் பணையுந் துரும்பாய் மெலிதற
 கேமந் திரமொன் றிடுமெவல் லுந்நா
 மிறையோ னென்னாந் தொழவேண் டுமரோ. (எசு)

இதுபொன் றிடினமற றெவையுந் கழியு
 மிதுநின றிடினமற றெவையுந் குழுமும்
 மதுரந் தரலபோ னிரயந் தருமோ
 மனுடன் புனடவெண் ணெயிலு சிபுகும்
 விதியன னதுழைந் திடுமைம் புலனும்
 விலகா வினைசெப தரசா யுலவும்
 மதிதங் கியுளா ரிதைவென் றுயவே
 மதியந் தனிரசத் துவலு ணுகாவார். (எடு)

அறுசோககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நறுவென்னுந் கள்ளருந்த னலங்குலமுந் தாமவிதது
 நரகு நலகும்
 பெருவின்னல் பெறப்பினரும் பொறியிகநத் பேயாநிப
 பிறழ்ச் செய்யு
 மறாதித்தை யுளர்கலைதேர் பண்டிதரா பற்புதராய்
 வயங்கி னானு
 முறாமுத்தி மேதையுளா ரிவர்வதன மதைச்சிற்றது
 முற்று னோக்கார், (எசு)

களவெனுமோர் வன்சனிதான் பறறுமெனீற் சோதிடநுற
 கழற நிறகு
 மளவையொரு புதினைதிற பாதியல் வனந்தமாண்
 டங்கு மிங்குஞ்
 ஈளகிலுழ றுனியமற றுழன்றலேபத துனிதநது
 சுக்மொன் நிலலாத்
 தளாவுடையா தமக்குமக வாயுதிகக வேவிதிக்குந
 தரணி மீதே (எஎ)

யாபாதகமைந்தனுள்காமம்போய் யென்னு
 மிரண்டும் அத்வலிதேன்னல்.

சொற்றவைந்து பாவமுமெப பாதகததுந தலையீக்குந
 சொனவோ னாநதிற
 நெறறுளவை காமம்போய் யென்னுமிரண் டாமியையே
 செகமாய நிற்கும்
 பெறறிதனை யிண்டறிதி யிவைநீங்கின் உறைவிலலைப
 பிழையு மிலலை
 நறறவமுஞ் சித்திக்கு ஞானநெறி கைகுகுடி
 நலன்மிக குள்ளாய. (எஅ)

தகேசவழிபாட்டைச் சீடன்விரும்பக்
 தருவுவந்தருளல்.

என்றறிஞ் னாங்குரவ னோதிடலுந தெளிதோநாத
 மினச னெந்தா
 யுனைகவாற நகரவிததை முதலாய சரதமெலா
 ஓமாருங்கேயோர்ந்தேன

மன்றினீடம் புரிகுகனை நான்வழிபா டதுசெய்யு
மாகு மென்ப

தொன்றையினி யருளகெனலு மவுவறிஞ னுள்ளுவநதி
துணர்க்க லுறறன. (௭௯)

ஆவிடைலிங்கமென்ப தீத்தன்மைத்தெனல்

அக்குகனன் னட்டஞ்செய ஞான்வெளி யலாதானே
யருளென் றேதுஞ்

சக்கரவட் டாகார பீடமெனு மாவிடையாத
தயங்கா நிறகுஞ்

சொக்கமுள சிதாகாச மேகோளா காரலிங்க
சொருப மாகி

யெக்கணுமா நிறைநததனி னிறகுமிது வேசைவ
விலிங்க மாதோ. (௮௦)

கலிவீருத்தம.

இந்த விநுதமே யெம்பெரு மான்சுடா
சொந்த விங்கஞ் சுயஞ்சோதி விங்கமாப
பந்தம் வீட்டு பராபர விங்கனீ

சுந்தைத செய்யுஞ் சிதம்பர விங்கமே. (௮௧)

ஆதி யாமு னனாதியா யுள்ளவிச்
சொதி லிங்கச் சூயம்புவே நாதொழுங்

தோதி னன்னர்க் ருக்கேச னவன்பெய

ரோதி லோஞ்சப்ர மணியமென் றேங்குமே. (௮௨)

சுப்பிரமணியநாமார்த்த மீவ்விதமென்றநனல்.

சுவவெ னபபகா சுத்தீம தாகுநோ
 ரவவி யததவுத தாம்பிர மத்தினின
 ரெவவ மாமின்ன லேணிய மென்பதீ
 தொவவுங் கோசுப்ர மண்யமென் றோதியாசு (அங)
 புத்திரப்பெயர் விளக்கல்

அத்து வாக்களோ * ராறையு நீததவோ
 சுதத வததுவிற றேன்றலி னுலதைப
 புத்தி சபபெயா பூண்ட பிரானெருப
 பததா யாரும் பழிச்சிடு வாரரோ. (அச)

இன்ன வாமினி ருமபொருட கேயினும்
 பன்னு வாமுரு கன்சிவ பாலனென
 . நென்னையாளவ னேண்வலி மின்விறன்
 மின்னும் பெறறி விளக்குங் குமாரபயோ (அரு)

குமாரநாமார்த்த மின்னதென்றநனல்

அறுசீ ககழிநெடிநெடியாகிரியவ்ருத்தம.

சூவ்வெனுங் குற்சித மாயையைக்
 கொன்றருள செய்பவன் மாரனென்
 ரெவ்வுறு மத்தம தாமவை
 யொன்றுறு வற்சிகு மாரனென்

---

* மீநிராத்தவா, பதாத்தவா, வன்னுத்தவா, புவனத்தவா,
 அவாத்தவா, தத்தவாத்தவா.

றுவவுள்! நாவிலெ மும்படிக்
 குள்ளது சந்தித நன்னிலைப
 பவவமெ னுங்கும ராவெனப
 பன்லுவா பாசறை பாறுமே. (அசு)

சக்சிநாந்தபதத்திற் சிவம்சத்தக் கப்பிரமணியமென்ற
 ழுன்றிலக்கணமுளவென்றுணர் த்தல்

பொருளுள சத்துநி ரந்தரம்
 பொருவற வததைய ணைநதவி
 ரருளுள சிததுநி ரம்பிடு
 மதிசும தாபபெனு மின்பமு
 மொருமுக முற்றசொ லின்கண்முன்
 ஃ னுளதுசி வப்பொரு ள் ளுதிபிற
 றிருவுள சத்திந ட் லந்தரந
 திகழவது சுபபிர மண்டியமே (அசு)

ஆந்தமே பிரமமென்றகருதிப்படி.
 அதுகப்பிரமணியமெனல்.

பூரண சுகவதி யின்பமே
 பூரண பிர்மம தென்றறை
 யாரண துவல்வண மின்சுக
 மாமொரு முருகைய னென்றுணர்
 காரண முதல்வன வன்றெரி
 காரண மிலைமறை காய்சொன
 தாரண திரிவித மென்பது
 சாரடி நடுமுடி போன்றுள. (அஅ)

* உத்தி—சுடு, † அத்தரம்—கடைசி.

தீரீயத்துவம்பதூக்கப்படாததென்றும், ஆதந்தபிரம்மமே

சுவாமிபூதிப்போருளேந்தும் அருளால்.

மூவகை யென்றுமொ ழிந்தது

மூவக லங்கன நீளமென்

ஸ்ரீவது றழநதுபி நங்குடு

மாகலி ஞென்றென நின்றிடுங்

கூவிய மைநதன கந்தைவெல

கூடலெ னுஞ்சுக நந்தலி

லேவரு மினபவ ரும்பொரு

ளிதல தொன்றிலே யென்றுணரா

(9/5)

யறைந்தநிறைந்தபொருள்சிவமென்றுத், சுவானுபூதிப்

பொருள்முதல் னென்று முணர்ந்தல்

யாதொரு சீவன ரும்பா

ஞானமி லாமஸி நஞ்சக

வாதர மாயையி னினறகொன

அடவொ ன்னதும் னைந்துள

தேதகை யாசிவ மென்பதி

யாதொரு சீவன றிந்தகொன்

கோதற வேதனுட சண்டதெறு

கோன்முரு கேசுர னென்றுணா.

(50)

நீச்சுகளாழநகனைத்தரிசியாதஞானிகளில்லை, அவனோடு

கலப்பதேழத்தியென்றுணர்ந்தல்.

எழுதினார் கீழ்க்கண்ட விவரம்.

சுருவபூரணி தம்பரத்தினருள்

சூல்கு கேசனெனு முருகனைக்

கருதி யேதரிசி யாமெய்ஞ் ஞானிகளுங்
கால சூன்றி மூண்டுண் டோவிலை
யருவ முஞ்சொலவொ ணுவ தீதபர
மாப் சீங்கவிரி வாயவம
முருக னேடுகலந தாய்வு தேப்ரம
முத்தி யென்றவொரு சித்தியே

(௬௧)

அம்முருகனைக் கூடுகின்ற ஐக்கியம்தீர்க்கான
நாமவிவரம்.

ஆகம் வாகுமன மென்ற மூன்றுமசை
யாசச வானுபவ ஐததுவா
மேக வேமதக ரால யக்குகளை
யெயது முத்தியையே பரசிவ
போக வைக்கியமி லிங்க மென்றவொரு
பொருளி லைக்கியம கோசர
* மாக வைக்கியம யான சோதியெனும்
வாளி லைக்கியம தென்பதே.

(௬௨)

இங்கநளியது ஞானமசானமாயிதகராலபுரமென்னுந் சிதம்பர
நாயகனுந் தகப்பிரமத்தினுடையநீட்சகனநிலையெனல்,
பசுவைப் பந்தமது பண்ணு மாயையெனும்
பாச தத்துவம னைத்தையு
மசல, ஞானவெரி யாலெ றிக்கும்வன,
மாம்ப ரம்பரளி தம்பரப்

*மாமம்—ஆசாம். இங்கனம் அதுநீர்க்காசமென்றும்.

பசுப திபபெயரி லங்கு ஞானசுக
பானு வானகுகப பிரமத்தின
சுகிசி றந்தநிலை பீண்ட திராதத்தினிச
சொலலு துருகுகள நிலையெ

(௬௩)

முருகனுடையசுகளநிலையித்தன்மைத்தென்றநூல்.

அறுசோக்கழிநெடி லடியாசிரியவிருததம

சிடடி யாதிவினை யைநது ஞாறுமருள
சோசெம் மாமுகமொ ராநதுடன
நடடினி ஞானசிவ சததி மாமுகமுஞ
சார வாறுமுக வருவமாய
மடடி லிநதரதிசை யாதி நானகுடனு
மனனு மம்பாழு மதமுமாச
சுடடு மாறுதிசை நோகக மாகநிமிர
துயய னேமுருக மெயயனே

(௬௪)

நறிய பூகயிலை யரிய மேருகயி
லாய மன்னுபிர மன்னடமாம
பொறிக ளுககுபரி யாட்வி ணிறறுணிசெய
பொறபி ராகிருத கயிலைமே
னெறிசெ யுருசிவச தாசி வறகறிவி
னோமை சொற்றவனும் வாமியை
மறைவி லாதவத னமதொன் ருயணவி
வநத தெயவதமு முருகனே.

(௬௫)

அருசுக்கழிநெடி லடியாசிரிய விருததம.

இருநில மிசைநல மகிழ்வுறு மனையற
மெனுமொரு நெறிநிமிர்வான்

முருகுறு¹ கிரியையின் மகள்குற மகள்வல
 முகம² லமாவுறவும்
 பொருபுலன் விலகிமெய் யறிவுட னடியவா
 புகுமரு³ னெறிநிமிர்வா
 னருநுடை யறிவெனு மொருசுர மகளிட
 மமரவு மவனுள்ளல.

(௬௬)

திரிகுண முதலென வுளவொரு பிரகிரு
 திமுருக னிவாநவிரம்
 பரிவுள திருவரு ளறிவயி லெனுமொரு
 படையவ னுடையகுணம்
 பெரிய கருணைநிறை வவனொரு *பெயரறு
 பிரணவ மனுதவலின்
 கரிசறு பொறிவிரி யறிவுட னொருசிவ
 கதிவரு மெனவுமுணா.

(௬௭)

தூ⁴ சீடனுக்கனுக்கீரக்தீ⁵ செய்தநுனல்.

சொலியப, ரம்பர னருளுற முன்சொன
 துகளில வரம்படைவே
 செலவவன் மந்திர மருளினை மன்பொடி
 திரிபுற நின்றறிவா
 னல்துதி வந்தனை புரியமை யந்தல்
 நசையற வெங்கணுமாய்

= இதன் உண்மையைப் பரிபூரணத்தோரத்தின் தாவறவி
 னக்கம் - வது செய்யுளில் குகேசனுடைய காமமனுலெனற குறி
 பபாணுந்த.

நிலவுசி தம்பர மதையடை யென்றிறை
நிசவுரை தந்தனனே:

(௬௮)

கீடன்செய்யுளு
சதுணஸ்தேனத்யம்.

நன்றென மைந்தனு வந்துப ரிந்தா
நீந்தன கந்தகுசா
மன்றமி குங்குழ லஞ்சர குஞ்சர
மங்கைம ணந்தமனா
வென்றன ரும்பர சங்கர புங்கவ
வெங்குநி றைந்தவனா
யினறென ரந்தையொ மிங்குவ ணைப்புரி
யென்றுப ணிந்தனனே

(௬௯)

மாபல தேவர்க டேவம னேலய
வாழ்வுடை யாழுதலவா
நீபந ருவணி மாபட னாத
நீதிப ராகுமரா
பாபவி நாசந டேசகுஞ்சுர
பாலவி லோசனமா
தாபமு னேனுனை யேகதி யாயடை
சாப்புள னாளுதியால.

(௭௦௦)

கலிநிலைத்தறை.

சேலன கோவார் வேலன வாகார் சிவையேயா
மாலன மாலா ரோதிமொய் தீயா மகணையா
மூலப மொசா சீலந டேசா முருகேசா
சாலவி னேதா ணாளுடை யாதா டரவுவா,

(௭௦௧)

ஞரச மாறீ வாக ராவார் சுகராயா
ஹோசா ஹீரகு மீரா நடராபா

நரவி ராமா மாமா யாயே சிடரோருத்
தாரவி சாகா கர்வா கர்வா சகமீதே (௧௦௨)

பீடா நாலவே தாதீ தாசோ மிதசோதீ
தாடா தாடா தாதா வேயா னெனவாடா
கூடா வாழ்வா வாடா நாடா குகதேவா
ஏடா வாடா வீட வோநா மெனவாட்டே. (௧௦௩)

கீடன்செய்யும்

நீர்க்குண ஸ்தேனத்தியம்.

கலிவிருத்தம்.

நாதரி லைக்குயா வுளக ணலங்கிளநமெயப
போதலெ ளிககுண னடைகன பொருநதனிடும்
பாதமெ னககருண் முனைவா பணிநதறியென்
பேதம் ஸுத்திட வுரிய பெருங்குகனே. (௧௦௪)

உயிரொடு சித்தந லுடலு மொருங்குறின்
றயாபர நிட்டையி லொளிநு ழுரும்பொருளே
செயிரறு சிறகக னமிசை திருநதாடங்
கயவுற நித்தலு ழிடுகு கவந்தருளே. (௧௦௫)

தேனினு மின்புறு மினிமை சிறந்துளவுன்
பானினை கின்றவென பனிகள் பறந்தறநுன்
கோனுள வந்தன் னெனவுட குளிர்தருள்செய்
ஞானந டம்புரி குகவெ னலம்பரமே. (௧௦௬)

மூடம லஞ்சிக வறிவு முதிர்ந்திடவென்
னோடண யன்பர்க ணெறியை யுவந்தருளஞ்
சேடிய னொங்கு தகர சிதம்பரமாம்
வீடெனு மம்பர வெளியில் விளங்கொளிபே. (௧௦௭)

கீடன் சுவானுபூதியடைதல்.

எண்சோக்கழிநெடிவடியாசிரிய் விருத்தம்.

இனவாவுண் ணனிதூண்ட மனச னனாறு
யிறைஞ்சிடலுந் திருநுளாற சலன மீல்லா
மனவடக்க மதுகூழிக் குகனைக நாண
மகிழ்வெய்தி மனசனெனும் பெயாடோ யானாக
கனவறிஞ் ஞாதனது குருவைக கடைடான
கனிகூடாது தீகரால் யததைக் காண்ட
வெனதரிய வனபவென்னோ டிருத்தி யெனன
விறைபவனு மாங்கணைத்தின பெய்தி னுனே (க0அ)

வாழ்த்து.

அறுசோக்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்

அருமறை யொடுக்க மாநி யாகமத் தீற தாகி
நிருமல சரத மாநி நித்தியா நந்த மாநிப
பெருவெளி மயமா யுளாளுட பிறங்கிய ரகசி யததைக்
கருதுநாக கருளு மந்தக கடவுளென நாளும் வாழுக. (க0க)

தையலா சதூத்தா நீசா தாபதீ சரரோ னோருள
வைதிகசித் தாந்த சைவ மார்க்கநன் னிலைவ ழாது
கைகவங் கடந்து நினம சனகமன றடி யாா வீரழக
மெய்புக லிந்த தூலை விரித்தவா கேட்கடா வாழுக (க00)

ஆக பாயிரமுட்பட திருப்பாட்டு - ககௌ.

தகராலயரகசிய முற்றிறறு.

—o—o—o—

குமரதருகோமான் திருவடிவாழ்க.

சாலிவாசனசகாப்தம் கஅகக-ல் தூர்முக்கினு மார்கழித்திங்கள்

காடபுதவாரம். ஸ்ரீசிதம்பரம்.

‘பனடூரிருசோடகழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சருவபரி பூரணப பெருமதாப பெனும்வாழவு
சாருமா பதிரிவன்றான்
சகாததமோ ராயிரத திருநூறு முப்பதுஞ்
சாலேநது மொன்று தெய்வந
திருமருவு சங்கறப நிராகரண மூந்தெளிவு
திகழ்பரஞ் சோதிமுனிவன
செப்பியவோ ராயிரமு னானூறு முப்பதுஞ்
நீசாநதபின் நென்மொழியெனும்
பொருடரு திராவிடந் தனிலொரு சிதம்பர
புராணமும் பேறையூருய்
புனிதநிமிர சாநதலிங் கற்கணிகொ டங்கையைப்
புதுமணஞ் செய்ததுறையூர்த
தருகைகொள சிவப்ரகா சன்சகத் திரமைநது
சதமொரொழு பத்துநாலுஞ்
சநதிதத திற்பிரபு லிங்கவினே யாட்டுமுரை
நநததை யறிநதுகணியே.

(க)

உ
ஓம் துறப்பிரம்மணே நமஃ.
கந்தர் ஒலியலந்தா தியும்.
குகப்பிரமுவருட்பத்தும்

—♦—
நேவைப்பதியேனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் செத்த
பாம்பன்

சா. அப்பாவுயின்னையாகிய
குமர்குருதாசர் அவர்களால்
அருளியது.

—♦—
இவை
திருமூலாமரபிலேழுத்தருளிய
ஞானசுந்தரசுவாமிகளின் சிஷியவாக்கத்து நெருவராகிய
மண்ணிப்பாக்கம்.
அப்பாதுணைமுதலியார் வேண்டுகோளின்படி
சென்னை.

மகோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி.

1897.

உ

ஓம் துறப்பிரம்மணே நம: ,

கந்தர் ஒலியலந்தாதி.

காபபு.

நேரிசை வெண்பா.

உலகெலாம் போற்றிருமை யோங்கிறையா யன்பர்க்
கலகெல்லா நீததகணித் டாட்கொண்—டிலகு
மொருகநத வேண்மே லொலியலந தாதி
பரவநால வாயன்காப பாம்.

(க)

நூல்.

*பருதிக்கே ழாலுயுமிப் பார்த்திவததிந கந்தப்
பருதியொன் றாமனனும் பண்பற—செருமுதலாய்ப்
பாசியைப் பாசப் பரிவை விளக்குமுரு
கேசவின் பிடடா ளெனே.

(க)

ஏனேயீ யறிவிக்கீ தேனா னறியத்
தினையே னுந்தாநகொல சேயோய்—நுனையே
யனாதமு முன்னத் தழுத்திரின் றுலம
மனோலயவின் பெய்தாவோ வந்து.

(உ)

*வந்திக்கும் பததிமைமைக் கண்ணுன் வரவுண்டென்
றுந்திக் கடுவுண்டா னேர்பாதித்—கநதநதி

சொற்றநொடி தத்தியமே சொற்றவணம் பறறிவொர்க்
கறறமிங்கேள் சேயர் வறை. (ங)

அறையேர்த்தி னந்தரமு மாகமத்தி னீறுந்
துறைநீதத சீவபரத தோய்வை—பறையு
மலதுகள் மாயறையா வபபயத்தை துன்னை
யலதுறமுன் னேன்முருகே சா. (ச)

சாவயன மென்றிருமை சாற்று மறதிநீனப்
போவ வலிக்குந ருன்னையிகந—தோவுமன
வன்மையா லெய்தவுனல் வாரநீலைத் தோய்ப்பவெழுந்
தளமைபோ லாம்பொறிககந தா. (ரு)

தாவின் முகரிமைச் சாகரப்பொன் ஞாங்கருளாய்
மாவல லகத்தேக வாளவிரும்பு—சீவ
ருறழ்வுக் குறழ்வா யுளநின்னைத் தான்விடுகை
புறமு மயிட்த் துளை. (சு)

உள்ளும் புறந் மொருதெளிவா யோங்குருக
வள்ளா லுனையயர்த்த மாழையினுன்—ஞெள்ள
லிகந்தபுன் னெஞ்சடைமை யெறகியறகை யேனும்
புகழ்தபயன் போங்கொல புகல். (ஏ)

புகலுமென் போன்முயிர்க்குப் போதமரு ளாலோ
கிலவில் விதுப்பியல்பு சிங்கா—விகல்வேலோ
யுன்றகைக் கீரியியல் புள்ளதொற் றேம்பொறுத்துன்
னன்றடிக்கீழ் வைத்தா னயந்து. (அ)

கத்தர் ஒலியுலந்தாதி.

௬

நயங்கெழு வாக்கத்தி னம்பாவென் னுதீ
தயங்காண் டலைச்சத்திச் சாயீ—முயங்நுமணிக
குன்றார் குயமின்னா கூர்மால் பொலாதென்ன
நன்றயென கீட்கண்டே னான்.

(௬)

நானியா யாஞ்செவனி நானேது நீயேது
நானீ யெனறகுமோர் நாவேது—தேனீ
துகரா வளிநுகர துனனபய மறரா
பகர்வார் பலவேற பரா.

(௧௦)

நேசை யகவற்பா.

பராசரன் மகார்ச்சுப் பரிநதுநீ மேனா
ணிராதர சரத நீபபறு நிலையைக
கருணை கூரது கரககுறி பையநதா
னருளிய மாண்பு திருவரு ளன்றொ
வதத்தி யததிக் கிததகைமத தெனனா
நித்தலுந துய்ததன ரததிபொ னல்லார்
பாழத்த நெஞ்சினேன் குழ்ச்சி விளிநத
மூழ்த்த குறுங்கதுப் பிாட்டை யுறழ்நதத்
தீங்கழை நீதுமே லோங்நிலை யுண்குபு
விங்குறழ் ஷடைந்துமா லோம்பிடு போக்குழி
திரிதரா நின்றேன் குருபரா வெனறுன்
பரிபுரா லங்நிந்த பதுமத்தா ளிணைக்கே
சரண்புகுந் திருஞான் நிறைஞ்செனேத தமிழி
முரண்படடத் தருக்கினைப் புரநதஞ் புரிநி
கூர்மக ளுவப்பச் சுபச்சி
ஹர்மகன் மதாபிப வுள்சே யவனே.

(௧௧)

நிலமண்டில வகவற்பா.

அவனி ப்ரக ன்மினு மென்கொல்
உவனை மன்னா யுயரினு மென்கொல்
ஆசு மதுரம்வித தூரஞ் சித்திர,
மாசுறத் தெரிக்கு மாக்கவி யாயினென்
ஒத்தொரு சதுஷஞ் சாததிர மாறு
மூதத் தந்திர மூவே மேழு
மேனைய வெவையுங் கெழுமுவ னாயினென்
தான மிட்டி தவமுள னாயினென்
தேர்ந்தவெண் சித்தி சார்ந்துள னாயினென்
கூர்ந்த வீரச் சேந்த வருள்கென்
கூழ்த்தி வாழ்த்தி யொடுங்கெக்க மூதத
வாழ்க்கைப் பேறு வாய்ப்பி னலதா
சல்ல கண்ட மாமுதிப் புலப்புத
தொல்லே யிறங்கொ றாய்நறு வரததத
தொங்கள் மொய்ம்பு துளங்கெந தாயுன
தங்கட் கஞ்னை யனுகிலுய் குவலே.

(௧௨)

நேரசை யகவற்பா.

குவளை யுறழ்கோச் சிவைகரக் கிளளாய்
துணியவி ரினன்பாம் பணிமுத லைய
வெட்டித் திருக்கிறை குட்டிய கைய
விமையிசை திரிதரு வமார் முதல்வ
செருநற் செற்ற வொருவிறப் பிறைவ
சேந்த குமா தூந்த வெந்தாய்

*கந்தர் ஒலியலந்தாதி.

நானக்கோர் தோற்றம் பினுற்ற புராண
நுவன்ற தேனுஞ் சிவன்ற னவூந்தா
சிட்டிவாய்* முன்கிளர் சித்தத்து ணின்று
வந்த கதழ்வும் வரதுள மிழற்று
மாதொட்ட டடைமறை தீயளி யாமுன்
னியற்கை பேவ ரிச்சபவல் லாவொ
வுயிரகருமு வுளத்து மொருசிவ னுளத்தும்
விழுமிய வொன்ற முழுமுத லெனநீ
நினறதா லன்றோ பொன்றக் குகவபி
தானமுற்ற தகையினைக் கறரா
தெளளிதிற நேர்ந்துன் னெள்ள லந்தாள
சேர்த வழித்தே சேர்த னுணிபென்
நீண்டுச சிறியேன் பூண்ட விரததி
காண்டாய் கருணைக் கடியீந்
தாண்டாண் மரீஇய வரிப்புக் கமித்தே. (காட)

நிலமன்டி^{டி}ல வகவற்பா.

கமிசை சரித்திடு திமிலமஞ் சன்ன
மாறின் றன்பர் மாட்டருள் வானே
நாழைக் கருணைப் போழ்வின் மணியே
கிரவுஞ்சப் பறம்பற கீழேஃ கிறையே
புராண விருக்குப் பிராமண மதினு
மேந்திய வருதா ருத்த மதினு

* இத்தை மகேசுரருடைய மகாசிரஷ்டி காலத்தென்றொன்
பப்பெம்.

மேருபை யசுரி னுரு ணத்தினு
 மாசன பிசக தூரண்ய கத்தினுஞ்
 சாமச் சாந்தோக் கீயமோர் சடுவினு
 மெய்யா நமத்தினுஞ் சைவபுரா ணத்தினு
 மங்கல் ருத சங்கிதை யதினு
 முகரீமை யன்றென முத்தியன் றென்ன
 வலியுதுத் திவலத் திடன்மா மாண்புச
 சான்றே யதற்கோர் சான்றாய் நுநதைக
 கதிர்த்த தாச வததமு முளவா
 லவ்வத ஈன்றீண் டெவ்வத ரும்பற
 நேனுன் றகவா னினியினி தாயிவ
 வெளியேற கெளிவந் தெனுட்டோய்ந தருளே. (கச)

இணைத்தற ளகவற்பா.

அருட்பெருஞ் சோதிப் பெருக்கே தருககே
 கருப்பைச் சுருக்கை யெருக்குபுட் கரமே
 னானீ துறந்தூநாப்பண் டலையே
 வானோர் குரங்கொள வேனா யகமே
 தகம்பி யோனிக் கிசைநத பதியே
 விசும்பியச் சிறுமியை வேட்டொரு முருகே
 யென்மனா ரின்னாச் சனமமே னுறல்வா
 சின்மயச் செருக்க துறுதே
 தமிழேன் முனமுந் தமஞ்சால வினைபுரீஇ
 உயிர்வா நேந்த தெனினு

கந்தா ஒலையலந்தாதி.

மவவினை சடமற நெனையே தன்னாகற
கெவவுறழ வும்மிலை யதின லிகவின்
திருவருட பரிவே மருவிட வாறறுபு
புரந்தது மதுவே சீரந்தர மென்ன
வயிர்ப்பற வோர்ந்தே நைய முற்றினு
மயரீப்பறு பயபபுழி
சிநீஇ மரீஇ நிகரூறு
மறிஞ னாககனுன் பொறிககணி யாமே,

(கரு)

நிலமண்டில வகவற்பா.

ஆமய மணவா வாமோத வோதம
படிநதிடற குளகு பசுக்காள கேண்மின
சிதடன் கோற்றுணை யதுகொடு திரிதரல
கடுப்பக் கருவி யதிததுபு நீவிா
கருவிக் கோல்பிடித் தருளொடு நடததும்
வீர மிறறென வோரி னாலஙுகிளா
மெய்க்க ணிகைததுப் பொய்க்கண் புதைத்தரு
டிருவருட் பகவன் பரிவொடு கிட்டிடு
மெனமே தாவிய ரிசைதததுண் டதாஅன
ருட்சிசா லீச்சுர சாட்சாத் கார
மதனால் விடெனீ றதர்வணத் துச்சியு
மந்திர நெறியு மலையிலக் காகக்
புழிவற்றைக் கூர்த்தநெஞ் சிவீகன
கண்ணுரு தனுபவக் காட்சியொன் றறறு

நாமபிர மமெனது மகம்பிரம நாவாற்
பயிலவெற றுனாவின் பயனென் னாட்டு
முறறுழல் வேன்கொ லுன்கழற் றுணைக்காட்
பட்டு மீவனே கட்டின் புறது
நிமல நித்த குமா குருபர
வமல பதத ரமுதவா ரிதியே.

(கக)

நேரிசை யகவற்பர்.

வாரிதி வனீஇய மாக்கூ முகத்துஞ்
சாரில கிலேகர் தான முகத்தும்
பொருவற நின்ற பரமசற குரவ
முருகுற நின்ற சரவணக் குமா
நின்மெய் யடியர்க் கம்மெய் விதிர்ப்பு
நினைமயிர்ப் புளகஞ் செறிதரு வியர்ப்பு
கனிகெழு பாட்ப மொழிநழு வியறகை
கிளருளாடுக்கம் பொழியினை கடுப்ப
வுளாளுட் குழறி யுயிர்நிலை யுணங்க
வணர்த்தத தன்றனை யுள்வித்தி விரமுற
லெனுமெண் டிறனு நனிகுந் இதழுபோழ
நீடின முதுக்குறை வினைக்குவா னருணன்
பெருந்தக வுகசிப் பேயென்
பொருந்துவா னீன்கிப் போற்றுமா நென்னே.

(கஎ)

ஓலமண்டில வகவற்பர்.

என்னுயிர்க் குயிரா மன்னிய தோன்ற
லின்னயிற் திழுதை யேய்ப்ப னெனியே.

கீர்தர் ஒலியலந்தாதி.

கருளிய வோர்கீ ரதர்மநந் தழுங்கென்
 மருளுள மோளீண் டிருகமு முல்புங்
 கெழுமிய சகல கேவல நீபின்
 முழுமுத லாமுனஞ் களியு னாததனை
 யாக்கம யததுமுன் யோக்கிய மாக
 நோக்கிய விடய மயோக்கிய மென்னத
 தோன்றலி னுறறினா தோன்றா நீமையு
 நோன்றவ வியாண்டு நூங்கிரு வினைச்சம
 னுறலா னவறறை யொண்வயிந் தவத்தினின்
 றிறைபிளோ ரிததிடையும் பணியோ முசைததுள்.
 வயிந் தவ மலமும் விலங்கிடு நீமையுங்
 குயின்றவ வவினைகளின் பயன்றா லருளெனா
 சுட்டற வவவருட் கட்டதைந் தப்பயன்
 சுத்த வருளாற றுய்த்தலி னுலாங்
 குரிய கன்ம மொருவு நீமையு
 மரியவவ் வேலை யாம்பீரை யோகத
 தாக்னகநா னனறென் நகறந் தன்னா
 லுக்கிய மாயை யொருங்கு நீமையு
 மக்க னாந் தானு பூதி
 மிக்குறப் புன்மைத் தறபோ தந்துவன்
 றிமிதலி னுன்முனத் தெழுவிப ரீதமும்
 வடுவுடை யூணவ மலமுமாய் நீமையு
 மேவரு முளுற்று முறுபே றுறுமெஞ்
 சீரடி விறைவ னீசய்தருள் கெனாதே.

கந்தர் ஒளியலந்தாதி

நேரிசை யகவற்பா.

எனது தூத்தைநீர் கெண்ணி யாய்கத்
தனதுள வினாஇத் தனையா ணவக்கருட்
கண்மின் மினிபோற காணா சிவ்ஹுளே
னென்மையம் மின்மினிக் கிராசியத தொடுமி ன
லாமற னினைப்பு மாணவத திமிரமும்
போம்வண ஞானவெய் யோனெழு குறிப்பை
வினக்குவா னுன்றுகின் மிளிர்சே வாரணங்
களிப்பொடு கூவக் காண்டகங் கடிதர
வங்கம்பூ ரிப்ப வனுக்ககம் புரிநியே
விங்கடா கருவி யெனுமுறவி மூசி
யீகிகுநாங் கூழா யிருக்கு மெனியேன்
கரிப்பிகந துன்னுட் கலநதுயு மாக்க
வசிபத மோகக மடைகுவல
கசிவுகூர் தருளுதி கருணைப் பிரானே. (கசு)

நீலமண்டில வகவற்பா.

பிரானே விபுதர் பிரானே முனைவா
பிரானே யறிஞர் பிரானே யென்று
மிருளே யின்ன லுமுளே யேசின்
ஞாலம் புண்மீ நடாவெம் மாணே
பிருதலைக் காம மொருதலைக் காம
மெனுமுக ளத்தே முனைய தேற்ற
மஃதுறு தேனு மஃகிய கைக்கினை
வெஃகலை யேனும் வேட்டல் கொள லுள்

கந்தர் ஒலியிலந்தாதி.

கந.

வன்னணம் விடயா நந்த மகந்
மன்னு சொருபா நந்த முறுவா
நெத்த சுத்தா வததையி னிறபா
ரததையந திக்கா ராபினு மதனை
விழைநது பறறல வியனிலே யிதே
விழுப்ப விரததி யென்மனார் மிககோ
ரிததை யேனு மெண்ணுளேன் சிவனா
நிழிந்தவி வேனோ மொழிந்ததும் வறிதோ
தஞ்சமென் பாரபா லஞ்சுவர நீதந
தானுண் மீகொலோ தண்ணா தண்ணளி
யிஞஞான் றறுமே லெஞஞான்று முயவே
னஞஞான றதிரத்த வநெநிறை வேறறே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேற்றுரு நாம்பப்: ரேறறமெ லாமனம் வீவுற்றபின்
ரேறறுங்கொ லோவிந்தச் சூழினே போர்ந்திவன் சிசாறறிமும்
மாறறமற ருறறு மதுகை மெலாதது மதுகையெளி
ஞறற லுளார்கட்கன் ரேகிட்டி மாரபி லாண்ட்கையே (2க)
ஆண்டண் டெனதெங்கு மாயவிர் கேவல மண்ணுமுன்னா
வேண்டுறு மாறு புலியாதி நாத மிதமுணர்நது
தாண்டிய சாருள வாணவத தோடுதற போதததையு
மாண்டிட வாறறுவை யேன்முரு காவென்கண் வைகுவனே
வைகரி பாதிகால் வாக்கிறந் தாறபோத மன்னுநிலை
லுகவுரக் காணும்பின் கண்டது மாழ்கிற கனத்தவருட்

DR. U. V. S. IYER LIBRARY
K. A. H. N. A. H. O. P. A. D. H. Y. A.
GESANT NAGAR, MADRAS-90

(20)

கந்தர் ஒலியலந்தாதி

மெய்ய தரிசன மாமெனத் தேர்ந்த துகளற்றவர்
கைதொழுங் கருத பிள்ளை யெனையுங் கருதிக்கொளே (2௩)

கருதந்த நன்றூட் காட்சியுந் தீர்ந்த கடைமுன்னோ
யுரைதருத போதமெண் ணந்தர மேறு முலைவொழிந்த
பனாயென்ற யோகமதென்றுணர் வேறும்படுவுடையா[ளே.
குருவென்று வந்திக்குஞ் சூர்ப்பகை ஞாவென்கை கொண்டரு

கொண்ட பனாயோ மினையுந் தணந்தவொர் கொள்கைவயிற்
கண்ட சுகம்பரை போக மதினைக் கடந்தகளன்
வண்மூல சுகாதித வீடென வோர்ந்த மதியுலகம்
தண்ட னிடுங்கும ஶோசவெற கோங்குரன் நந்தருளே. (2௫)

தந்தல் கக்கண் கடக்களிற் நின்காந் தந்திரஞ்சா
விநிவி லோசனம் போன்றுயிர முததரு மென்மறைந்த
வந்திமே னோக்காக் கருமபிள்ளை போறபர மாநந்தரு
ந்தநீர்ந் துற்ற கிவீநின் றயாவளளி நாயகமே. (2௬)

நாயக நியென்றுந் தானென்று நீத்த நடுகிலையா
னோயத்திற நேயத் துடனமுந் தானற்றவர் நிறகுசிலை
வாயவே ரிக்கணா மாதிர மேறியை மாணமத்தைத்
தாயைய னு ஹனையனறியோ வேற்பலென் சண்முகனே. (2௭)

சண்முக மாகியச் சண்முகக் கூறுந் தனுளடக்கி
யண்மைசே யின்றகண் டாநந்த மாகிற்கு மாற்றலைநல்
லுண்மைவென் றோத்தந்த மோதின ஷெய்தற் குருறந்ததுன்
ளெண்மைமின் துன்னினொய்ப்போதஞ் சுகாததவெய்திலமே.

காதர் ஒலியலந்தாதி.

எய்யாமை கோறி யிருமிரு மாப்பினை பெயதுதற்குன்
பொயயா வருட்டிறம் பெற்றது மன்றிடி புகன்றவப்போன்
மெயயாக முற்றம் பெருதது மன்றி வெதுமடிபணுளேன்
றுய்யேற்ற மெய்தநீ கருண்முரு கோனெனுந் தூயவனே .()

தூயவெங் கோனன லாசலப் போவள ரேரத்திரத்தி
நாயக வெறகுக் குமார குருதாச நாமமொன்றிங்
கேயில கும்வணம் பாவித்த தண்ணளி யெம்பெருமா
னேயுனை யேசர னென்றடைந் தேனரு ளெஃகரசே. (௩௦)

கதா ஒலியலந்தாதி மூற்றிறறு.

தமரகுருகோமான் தீநவடி வாழ்க

கலியுகம் சககௌ-ல் ஐபபிமதிசு கதசஷ்டி.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

ஓம் நம: சிவாய: மனேஷ்யம்:
கு க ப் பி ர ம வ ரு ட் ப தீ து .

பன்னிருசாக்கழிவெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

கருவினம், கருவினம், கருவினம், கருவினம், கருவினம், கருவினங்கனி,

இருதந்தெட்டகர வண்ணச்சத்தம்.

சொல்லாயர் மகாமறை சொலாமய மிலாவொரு

சுபாலய விபூதிவிமலா

தொலாதிப கவானரு ஞ் தாரகு மராவதி

சுகேசுரி, கணுனமுருகா

வலாரிம களாவல குலாவெயி னகாதவி

மனோரத மணுகுழகா

வசீகர துவாதச விலோசன குகாவரி

மதுகமொய் கரோடிமுடியா

கலாபீவி மையேறிவி னோயாடெழி லுலாசஜ

களாதக ருணலயமனா

கஜானன சகோதர வபேதச ருணகர

கணுனனை கமோடியர்வினா

கொலாரும ருளாளவ யிலாளவ ழியாதக

யிலாயகு கனேயருளொ

வொளாரும டீமீதுமு டிதாழ்கதழ் ளீளாயிடை

யிலாதெனை யனாவியருளே.

(க)

பனாமுக வராவணி பொனூரித ழியாரணி
 பலாகவி றையாமைநிணமீன்
 பருவிழி க்ளபரம் விடாணமு டிமாலிகை
 பலாகுறு துரோணமலர்பூக்
 கணாம ணிநீறணி யுமாபதி முனேல
 கண்கண வனோரவரிதாங்
 கலாநிதி யதாமரி யவோமிதே னவோதிய
 கலாவல் சதாரியசதா
 வனாமலை யுணமுலை தனாதம தலாயெனு
 ளனாத முலாவுமமலா
 வபேதநி லேசேறி வுளாரொவ் ருமாவலொ
 டனாவரு ளனாவருளெனத்
 தனாரலர் தமாலமி மிதாவடி யுளாயொரு
 சமானர கிதாவயின்மனா
 சடாநக குகாவென விடாதவ ஞரீதுரி
 தமோடய ளளாவியருஞ்ஞே.

(2)

சராசர மெல்லாம்வனை பிரானுன துதேசவி
 தனேரயி லெனாலுளதெனத்
 தகாதம றைகூறவி னிநீயக றராதல
 மதேகுநி யெனாவறையுமா
 றிராதய னமாதியொ ருமுவகை யுநேயி
 லிலாதொழி யவேதியவநா
 ளிரவுன தனாதிய ருனேணிலய் சராசரா
 மெல்லாம ரவானே புரிமாப்

குதப்பிரம் வருட்பத்து.

சுரு

பராபர கராசன முவாவுரி தராவணி
பராசன புராரிகுமர
பராசரன் மதார்பணி பிராமண புராத்ந
பராமல முராசிமுருகா
நிராகுல நிராமய நிராதர நிராசன
நிருபவெ நையாளகுருபரா
நிசாசரர் நிசாரண புராணப ரிபூரண
நிலாவிட வளாவியருளே.

(ங)

தடாமுடி யொராயிர நிலாவரி முகாசுரன
சடாரிபொ டியாக்வரிமாச
சமாலம் சைதோகைகு டைதாலம் ணியோடைக
டாரிக ளெலாமிரியவே
கடாமுக படாமுடை மதாவள மனீசமெய
கபாலம் கடாகமிறவே
கதாயுதம் விலாழிச ருடேதுயெ றிவேறு
கடாவசி குடாரமதர்பொ
லெடாவணம் விராசமு றவேபணி யனேகரை
யிடாகினி பிடாரிபலபே
யிராகமொ பிபாடலு டனாடியு ணவாசுர
விராயனு யிளோகவணவேல்
கடாவிய நிதேன சடாநந விடாவணே
களோடலு டியார்பரவுமாக்
கடாவிடை யிலேயெழு திடாமல துவாதசக
கனாவென யளாவியருளே.

(ச)

விமானவ ராமப யிலாவடி கடானவர்
 வினோர்பகை ராதிமன்றையோர்
 விரோதயி ரிராசர றவாணிபர் கடாசியர்
 விவேகம துளாவருமே
 யமாபரு ளமாவரு னெனாதவ லுநாவுட
 னனாதம் வழாதுதொழும்
 வமானவி மயாசல குமாரிகு மராசிவ
 னனாதிவ டிவானமுருகா
 குமாரகு ருதாசனை யெநானும் கலாதசு
 ருணைய விலாசுவெனியே
 குருபச விகாரம லமேதும் ணவாதவெ
 குசோபித வதீதவொனியே
 சமானம திலாமது ரவாரியெ னவேநிறை
 சதாசிவ மதானதனியே
 தகாதநெ திராடியு ழலாதது திசெர்பரி
 சதாயெலு ளளவியருடே.

(ரு)

கணம்பல றேருங்கிழு முவந்திரி கைபம்பைப
 டகந்துடி பெரும்பறைமுழாச்
 காங்குணில் கொடந்தமொ டறைந்திட வழன்கடி
 களன்புடை நடம்புரிபிரான்
 வணங்கிட றிரந்தர வுதன்சொலி யுபுங்கவ
 வரன்ரொழில் கவுந்தவிறலைய்
 மறம்பல வயர்ந்திடி லுமன்பரை யுவுந்துள.
 மலங்கெட விளங்குபெரிதோய்.

சூதப்பிரமாவருட்பத்து.

பணம்பண மெனங்கொடி யவன்மிணி யடைந்தோர்
 பமிந்தொழி வினாநொடர்வுசீ
 பதம்பத மெனும்பெரு மிதநதின மடைந்தோள்
 பதிந்தென யறிந்தவிரவனே
 வணங்குடை மடநதைம யனஞ்சென விகழ்ந்தெனே.
 யடைநதுனே யடைந்திடுவனே
 வணங்குடை யுணங்கியு முனெஞ்சுள னறிந்தில
 னணைநதென ணிரம்பியருளே. (எ)

பருப்பொடி புழுக்கறு வைபசசடி பொரிக்கறி
 பழக்குவை யழுததுவடைபால
 பரப்படை முறுக்கதி ரசச்சுவை யிலட்டிடி
 படைததென வுருக்குமெளிதாய்
 விருப்புறு வாத்தைய ருளறபுத வருட்கு
 • விளர்ததக மலததவிசிலார்
 விதிப்பிரி யைபொற்றிரு மடக்கொடி சவிச்சசி
 விழுப்பவ லவாக்குறுகணே
 பெருத்திட வமைததெதி ரியறறா சிழைத்துள
 பிறக்கன தணிக்ஞமுவினே
 பிறப்பில லகுக்குலம் விடுததிரு கரப்பிடி
 பிடித்தறை கொடுத்திடுவார்ச்
 செருக்கள நடுக்குற வுதைத்துவ னமறபமொய்
 சிவைககுல முவுப்பொடிணுவான்
 றுடக்குடர் வெடுக்கென விழுததிட வதைத்தவர்
 திறத்தலை வவெற்குமருளே. (எ)

புதாவெரு கையொத்துள வகாதரு மறச்செயல்
 பொலாதென் ஷமுத்தியல்வோ
 புராடம ிழைப்பது ளவாகலின் மறத்ததர்
 புதா¹லை மையுத்தமமெனச்
 சதாவதி னடப்பவ ளொரும ருளுறநனர்
 தகாதசெ யலுறறதமியேன்
 றனாரரு னைச்சிய தெனாதுசெ யலறறெளிர்
 சமாதியி னிறுத்துமருளார்
 பிதாவுடை யருட்டிற் மதாமென மதிக்கவொ
 பிரீதியை யெனக்குதவினோய்
 பிராமண மொக்கருள் செயாயென வழுததிடு
 பிரானென விருக்குமுதல்வா
 பூதாவ டியர்க்கெம னதோகதி யிடுக்கண
 துறுதருள் புரக்குமுருகா
 வுரோகமில் வெறுக்கையி னையேயரு ளிந்ததலு
 முனோடுனே யிருக்கவீரனே. (அ)

மயானசி வசம்புறை சிவாலயம் விளங்கிட
 வழாதசை வயிஞ்சியெழுவே
 மகாமரு ளடைந்தச மனாள்வலி குலைந்திட
 மனோலய முவந்தவடியார்
 பொயாநெறி விளம்பிடு திராவிட வருங்கலை
 பொனாடுபுனியெங்குமிகவே
 பொருமைமு னைவஞ்சனை யெலாமிரி யவந்தவொர்
 புரீதம விசண்பைமுனியே

வியாதமில சுயம்பர மீதேஜசு பொலிந்தொளிர்

வியோமமெ னநின்றபொருளே

விலாசசுவையென்றிவ வ ஃ ஞானவெளிமன்றுளி

வினோதந டனம்புகுகா

வியாதமி லிளம்பிடி வயாவற நலங்கிளர்

வியானவெ றிகொண்டெனகமே

கெழீஇவழியின்மீர தமேதுக ரவன்பரு

கிடாவரு மிலங்கவருளே.

(௯)

திருமுறை சொலாதவன் மறைமொழி கலாதவன்

சிவனெறி நிலாதசிதடன்

செல்லவர வெனாதவன் கொலைவினை விடாதவன்

நினுமுடை மருதபுலைஞன்

குருவடி தொழாதவன் பெறுமொழி பெறாதவன்

குணநல விலாதவழிஞன்

குகந்ம வெனாதவன் ஹவற முறாதவன்

குடிவெறி யருதமுருடன்

முருகனு மயேசனு மொருபொரு ளெனாதவன்

முசுமன ஸையாதவிரதன்

முடிவுடை மகர்பதம் பெறுவதி லையாகலின்

மொழிகறை நனாமலருடன்

---

* இஃ ஞானவெளியினுண்மையை, இஃ துலாசிரியருளியதே
ராலயாசியத்தில் விசதமாயித்.

உச

சூகப்பிரம வருட்பத்து.

சூகம்.

தருளும் ருணசலந் தனில் தனிஞமமொன்

றழகெடு நிலாவநினதன்

படிமல ரையேபுளம் பணின்வ னையவணங்

கரையவெ னுளாடியருளே?

(சு)

சூகப்பிரமவருட்பத்து முற்றிறறு.

சகலதலா வல்லபன் சரணம் வாழ்க.

கலியுகம் சககுக-ல் காத்திகைமதிக் காத்திகை.

